Charlotte Lamb - Bir Gün Anlayacaksın

Evde yanlız mısın?
Annabcl endişeyle, Neden sordunuz? diye kekeledi. Onunla baş başa olduklarının bilincine daha yeni varıyordu. Sam hatırladığından çok daha uzun boylu, çok daha güçlüydü. Ne olduğunu kestiremediği bir tehlikeyle karşı karşıyaymış gibi hissediyordu kendini. Bakışlarındaki huzursuzluğun ve kıpkırmızı yüzünün farkındaydı. 'Neyim var benim?' diye düşündü.

Bölüm Bir

Kıpırdama Charlie, yoksa boğulacaksın.

Annabel, Charlie'nin beceriksizliği yüzünden kırışmaya başlamış siyah kravata erişebilmek için parmaklarının ucunda yükselmek zorunda kalmıştı. Smokin çok yakışmıştı genç adama. Genç kızdan otuz santim daha uzun, geniş omuzlu, sert görünüşlü, kıvırcık san saçlı bir delikanlıydı. Kızların çoğu hülyalı bakışlarla süzerlerdi onu. Annabel, o gece de öyle olacağına emindi. Charlie'nin o güzel mavi gözleri uzağı göremi-yordu ve miyopluk başka

anlamlarda da geçer liydi. Kendini işine öyle vermişti ki, gözü başka hiçbir şeyi görmüyordu. Kon tak t lenslerini takmadığı zaman da, bir takım karaltılar dışında bir şey göremiyordu.

Delikanlı, Bu penguen elbisesini giymek zorunda mıyım? diye sorunca Annabel sertçe kulağım çekti onun.

Evet. Resmi bir danslı toplantı bu.

Charlie kulağım ovuşturdu. Annabel'in ince parmaklarının baskısı sinek ısıngı gibi gelmişti delikanlıya.

Neden gitmek zorunda olduğumuzu hala anlamıyorum.

Herkes gidiyor. Unuttun mu, personel için veriliyor bu balo. Sam Jerrard'ı gördüğün zaman ona karşı çok kibar ve dostça davran.

Etrafta suratım asarak dolaşıp durma. Lenslerini taktın mı

Delikanlı çabucak, Evet, deyince Annabel baktı ona. Charlie'yi çok iyi tanıyordu. Ağabeyleriyle aynı okula gitmişti o da, beşiyle de. Hepsi bir arada büyümüşlerdi. Ama Charlie'nin en yakın arkadaşı, Annabel'den bir yaş büyük olan en sevgili ağabeyi Patrick'ti. Genç kız çocukluğunun büyük bir kısmını Charlie ve Patrickle birlikte Norfolk'un geniş kırlarında koşarak, balık tutup yüzerek, suya düşerek geçirmişti.

Ciddi bir sesle, Umarım doğruyu söylüyorsun, dedi. Charlie kontakt lenslerini takmaktan nefret eder, gözlerini sulandırdıklarını söylerdi.

Delikanlı suçlu suçlu kızardı. Yalan söylemeyi öteden beri beceremezdi zaten.

Annabel hemen, Tak onlan, diye emretti. Charlie'nin telaşla lensleri takış mı memnunlukla seyretti. Eğer fırsatını bulup yanına yaklaşabilirse, Sam Jerard'la konuşurken adamı görebilecekti hiç olmazsa. Orada mevcut değilmiş gibi yanından geçip gitmeyecek, ya da çarpıp patronunu yere devirmeyecekti. Lensleri gözünde değilken Charlie bir fil zarafetiyle yürürdü doğrusu.

Genç kıza dik dik bakarak, Harika görünüyorsun, diye yatıştırıcı bir sesle iltifat etti ona.

Annabel gülümsedi. Teşekkürler. Ama fazla abartma. Annabel Walsh, baş döndürücü bir güzel olmayacağı belli olduğu günden beri anne si için hep dlişkınklığı sebebi olmuştu.

Arka arkaya beş oğlan çocuğu doğuran Elaine Walsh. oğullarını çok sevmesine rağmen, hep bir kız evlat özlemiyle yaşamıştı. Futbol oyunundan her yanı çamur içinde dönmeyecek, Walsh erkeklerinin sık sık yaptıkları gibi başka çocuklarla kavga etmeyecek, su birikintilerine düşmeyecek, banyo küvetine sürüklenerek, zorla sokulması gerekmeyecek bir kız çocuk...

Altıncı ve son çocuğu kız olunca Elaine Walsh sevincinden havalara uçtu. Bebeğin açık san bukleleri ve mavi gözleri vardı.

Adım Annabel koyacağım, demişti Elaine. Yatağın çevresini sarmış olan oğullan ve kocası i yenmediklerini belli eden sesler çıkarmışlarda

Sekiz yaşından çok daha büyük gösteren iri yarı Joe, Annabel mi? diye homurdanraıştı. İnek adına benziyor.

Mr. Walsh parmağım bebeğin yanağına dokundurunca Annabel yumuk yumuk pembe eliyle o parmağı yakalayıp ağzına götürmeye çalışmıştı. Philip Walsh gülerek karısına, Elindeki kuWete bakılırsa en iyisi adım Herkül koy sen bunun, demişti.

Kızının kendisi gibi nazik, tatlı sesli, yumuşacık bir kalbe sahip, tam bir kadın olacağından emin olan Elaine bebeğin masum yüzüne bakarak gülümsemekle yetinmişti.

Ama o anda bile çok geç kalmış olduğunun farkında değildi. Walsh ailesinin erkekleri Annabel'i çoktan kabullenmişler ve onu kendi düşündükleri kız kardeş haline getirmeye karar vermişlerdi bile.

Elaine Walsh kızının saçlarının güneş ışığında altın parıltıları saçan güçlü, kızıl bir renge dönüşeceğini hiç tahmin etmemişti. O yumuşak bakışlı mavi gözlerin de, öfkelendiğinde sarımsı bir renk alan, kedi gözü gibi çekik, iri, yeşil gözlere dönüşeceği aklına bile gelmemişti. Bebek daha bir yaşını doldurmadan, aniden olmuştu ou değişiklikler. Elaine'nin düşkınklığına karşı ailenin erkekleri bu durumu büyük bir memnuniyetle karşılamışlardı. Kız kardeşleri düşe kalka arkalarından koşar, küçücük yumruklarıyla, öfke içinde onlara vurmaya çalışır, kızdığında sinirden kıpkırmızı olup bağırırken neşeyle güliyorlardı.

Ağabeyleriyle dövüşe dövüşe Annabel bayağı güçlü bir kız olup çıkmıştı. 1.58 boyunda, annesinin ufak tefek diye nitelendirdiği bir çocuktu ama, ağabeylerinden boks yapmayı, yüzmeyi, yelken kullanıp, balık tutmayı, futbol oynayıp, şimşek gibi koşmayı öğrenmişti. Yirmi üç yaşına geldiğinde ince, oğlan çocuğu gibi bir yapıya sahip, çekici bir genç kızdı artık. Genellikle blucin pantolon ve gömlekle dolaşıyordu; iş saatlerinin dışında tabii. Laboratuvar teknisyeni olarak çalışan Annabel iş seçiminde bile annesini düşkı nklığına uğratmıştı. Elaine kızının kimyaya duyduğu ilgiyi bir türlü anlayamıyordu. işi gereği sabırlı ve sakin olmak zorunda kalması Anna-berin öfkeli kişiliğini denetlemesini ve ikide birde kendini öne sürme dürtüsünü yenmesini sağlamıştı. Ama erkeklerle dolu bir evde yetişen ve kendini onlara kabul ettirmek zorunda kalan kızında meydana gelen bu değişikliklerin bile, onun kendisine bir koca bulabilmesini sağlayacağını pek sanmıyordu Elaine. Bunu ona da söylemek gafletinde bulunmuş ve aldığı tepki karşısında bu konuyu açtığına bin kere pişman olmuştu.

Annabel o kadar çok gülmüştü ki, ağabeyleri ne olduğunu öğrenmek için yanlarına gelmişlerdi. Meseleyi öğrenince onlar da kahkahayla gülmeye başlamışlardı.

Joe kahkahalar arasında, Annabel'le kim evlenir ki? diye sormuştu.

Annabel birden ciddileşerek öfkeyle bakmıştı ağabeyine. Ne dedin?

Joe geniş omuzlu, güçlü bir delikanlıydı. Ama Annabel böyle bakmaya başladığı zaman çenesini tutması gerektiğini çoktan öğrenmişti.

Genç kız hepsinin yüzüne tek tek bakarak, Evlenmek istesem evlenirim, demişti. Ama sizinle on sekiz yıl yaşadıktan sonra evlenmeyi aklıma bile getirmiyorum artık. O kadar deli değilim.

Bir bakıma haklıydı Annabel. Bir kız gibi giyinmek zahmetine katlandığında, dalgalı gür saçlarına doğru dürüst bir şekil verdiğinde ve birazcık makyaj yaptığında insanların üzerinde yarattığı izlenim çok farklı oluyordu.

O gece de hayli şık ve zarif bir tuvalet vardı üzerinde. Çıplak omuzlan ve tuvaletin açık yakasından görünen göğüsleri Charlie'nin birden, An-nabel'in güçlü kol ve bacak kaslarının yanışı ra çok güzel ve çekici göğüsleri de olduğunun farkına varmasına sebep olmuştu. Daha önce hiç dikkat etmemişti buna. Gözleri iri iri açılmış, genç kıza bakıyordu.

Annabel, bu elbise çok... Hafifçe kızararak sustu. Tuvaletin içinde nasıl göründüğünü anlatacak kelime bulamıyordu.

Ama Annaberin aklı başka yerdeydi. Dans edebiliyorsun, değil mi? diye sordu. Birden heyecanlanmıştı.

Charlie biraz sıkılarak, Üniversitedeyken çok disco dansı yaptım, ama dans etmeyi pek sev mem, diye cevap verdi.

Charlie bu bir balo, disco müziği çalınmaz orada. Vals, fokstrot gibi şeylerle dans edilir.

Modası geçmiş danslar yani. Charlie hoç hoşlanmamış gibiydi.

İkisi de Jerrard Laboratuvarlan'nda çalışıyorlardı. Yaşadıkları küçük Norfolk kasabasındaki en büyük şirketti bu. O gece şirketin yıllık balosu vardı ve bütün personelin katılması gerektiği, yazılmamış bir kural gibi herkes tarafından kabullenilmişti. Patronları Sam Jerrard’ı mutlaka göreceklerinden emin oldukları tek yerdi bu balo. Sam Jerrard her yıl baloyu şirkette herkesten çok çalışmış olan bir memuruyla, çay servisi yapan yaşlı Mavis’le dans ederek açardı.

Maviş şirkete yeni gelen herkese, on beş yıl önce orada iki genç laboratuvar asistanı, Sam ve kendisinden başka kimsenin çalışmadığını anlatmaktan büyük zevk alırdı. Kadın yıllar boyu temizlik yapmış, çalışanlara öğle yemeği pişirmiş, çay ve kahve hazırlamış ve kendi deyimiyle, uSam'in fazla çalışıp yorulmam asını sağlamaya uğraşmıştı. Şirket o zamandan beri ola ğanüstü büyüyüp gelişmişti ama Maviş kendini hala kuruluşun temel direklerinden biri gibi görüyordu ve Mr. Jerrard’a ‘Sam' diye hitap edebilen birkaç kişiden biriydi.

Charlie iki yıl önce üniversiteyi bitirdikten hemen sonra şirkette çalışmaya başlamıştı. Verimsiz topraklarda bir devrim yapacağına inandığı yepyeni bir gübre geliştirmek için sürdürdüğü araştırmalarına kaptırmıştı kendini, gözü başka hiçbir şey görmüyordu. Maalesef, işine olan bu tutkusu yüzünden başı sürekli beladaydı. Deneylerini sürdürdüğü patlayıcı kimyasal maddeler sonunda yapacağım yapmış ve genç adam iki kez laboratuvarda patlamalara sebep olmuştu.

İlk patlama pek büyük bir şey değildi. Bir iki test tüpü ve şişe kırılmıştı. Ama birkaç hafta önce olan ikinci patlama bütün laboratuvar tezgahının ve birkaç pencerenin havaya uçmasına neden olmuştu.

Sam Jerrard müthiş öfkelenmişti buna. Laboratuvarda meydana gelen hasarın tamiri için yaptığı harcamaların faturalarım Charlie’nin yüzüne doğru sallayarak, Bu şirket çılgın dahileri barındıracak kadar ızengin değil, diye bağırmişti. Bir daha olursa kendine yeni bir iş ararsın.

Annabel, aradan geçen zaman içinde Sam Jerrard’ın sakinleşip yeniden düşünecek vakti bulduğunu umuyordu. Karşılaştıklarında, Charlie’ nin, patronu üstünde olumlu bir izlenim yaratmasını sağlamaya da kararlıydı.

Sana vals yapmayı öğretsem iyi olacak, diye karannı açıkladı genç kız. Çok kolaydır, hemen öğrenirsin. Ama önce benimle dans et ve vals çaldığından emin olmadan sakın kimseyi dansa kaldırma.

Charlie umut dolu bir sesle, Belki de hiç dans etmesem daha iyi olacak, dedi.

öyle şey olur mu? Dans etmelisin! Tannya şükür. Sam Jerrard'la dans etmek zorunda değilsin. Bu sözlere Charlie'nin gösterdiği sessiz tepki karşısında hafifçe sinirlenerek, öyle korkudan donup kalmış bir tavşan gibi durma, diye söylendi ve genç adamın elini tutup kendi belinin üstüne yerleştirdi. Şimdi iyi dinle. Çok kolaydır vals yapmak.

O sırada içeri giren Mr. Walsh, kaskatı bir vaziyette kızının adımlarına ayak uydurmaya çalışan Charlie’yi bir süre eğlenerek seyretti. An-nabel’in etekleri bacaklarının etrafında uçuşuyor, Charlie’nin ikide birde tökezlenmesine sebep oluyordu. Neden sonra, yaşlı adam piposunu ağzından çekerek, Geç kalmadınız mı siz? diye sordu. Zavallı delikanlıyı o işkenceden kurtarmaya karar vermişti.

Annabel birden durdu ve duvardaki saate bir göz attı. Olamaz! Saat sekizi geçiyor! Çoktan orada olmamız gerekirdi. Babasının yanağına çabucak bir öpücük kondurdu. Beni beklemeyin. Bu gece geç dönerim.

Annabel dalga dalga kabarık eteklerini toparlayıp arabaya bindiği sırada Elaine Walsh kapının önüne, kocasının yanına gelmişti. Ne kadar güzel görünüyor, değil mi? diye sevgiyle mırıldandı kızma bakarak. Ama siyah giymesi... Neden beyaz bir tuvalet seçmedi sanki? Halbuki, beyaz şifondan çok güzel bir tane görmüştük ve...

Philip Walsh kolunu karısının beline dolayarak gülümsedi. Kızımız şifon giyecek tipte biri değil, canım.

Annabel, Sam Jerrard'ı birkaç kez uzaktan, kendisinin çalıştığı laboratuvara geldiği sıralarda görmüştü.

Genç kız üniversiteye gitmemişti. Beş oğullarım da, istedikleri okullarda okutabilmek için annesiyle babasının harcadıkları çabanın farkındaydı. Kendisinin üniversite masraflarını karşılayamayacaklarım çok iyi biliyordu. Babası onu okutamayacaklan konusunda en küçük bir imada bile bulunmamıştı ama Annabel'in yeşil gözleri gayet keskindi ve her şeyi görebiliyordu. Evleri rahat ve mutluluk doluydu ama bakımsızlıktan dökülmeye başlamıştı. Babasmm arabası, tıpkı giysileri gibi çok, çok eskiydi. Annesi hem kendi elbiselerini, hem de Annabel'inkileri dikiyordu. Genç kız annesiyle babasının hiç tatile çıkmadıklarım da biliyordu. Yazın her hafta sonunu kırda, evlerine yakın bir nehir kıyısında geçirirlerdi. Babası, Walsh ailesinin bütün çocuklarının tekne kullanmayı öğrendiği küçük yelkenlisinde balık tutarken, annesi de onun yanında oturur nakış işlerdi. Annabel, annesinin Mısır, Pas gibi egzotik yerlere gitmek istediğini çok iyi biliyordu. Buralarla ilgili sürüyle seyahat broşürü ve kitapçık vardı evde. İşte bütün bu nedenlerden ötürü, Annabel liseyi bitirince, oturduğu kasabada, Blackstone'da bir araştırma laboratuvannda bir iş bulmaya karar vermişti.

Dikkat ve incelik isteyen işi çok yorucuydu ve sonsuz sayıda tekrar gerektiriyordu. Asıl düşüncenin tartışmasız doğruluğunu kanıtlayabilmek için aynı deneyi defalarca tekrarlamak zorundaydı. Annabel sabırsızlığı ve öfkesiyle ün saldığı için, ailesi onun bu işin üstesinden geleceğine başlarda pek emin olamamıştı. Jerrard Labora-tuvarlan'nda kısa bir süre çalışabileceğini düşünmüşlerdi onun. Ama yanıldıkları ortaya çıkmıştı. İlk birkaç ay o bezginliği ve sıkıntıyı yaşadıktan sonra genç kız işini sevmeye başlamış ve yıllar geçtikçe daha sorumluluk isteyen görevler verilmişti kendisine. Şirkette geçirdiği beş yılın sonunda bayağı yüksek bir maaş almaya başlamıştı ve bir sürü genç teknisyenin yöneticisi durumundaydı artık.

Ama gene de, iş yerindeki pozisyonu, şirketin kurucusunu sık sık görmesine imkan vermiyordu. Şimdi Londra'da ve yurt dışında çalışan Sam Jerrard, Norfolk'daki laboratuvarlarda yaratılıp defalarca denenmiş olan ürünleri satıyor, şirketin yönetimiyle ilgili günlük işleri yürütüyordu. Herkes onun çok parlak bir kimyager olduğunu söylemekteydi. Şirketin serveti, şansı, her şeyi, bitkilerin büyümesi ve toprağın zenginleştirilmesi konusunda Sam Jerrard'ın bizzat yaptığı ilk buluşlara dayanmaktaydı. Çok küçük bir kapitalle işe başlamıştı ama bugün şirketi bütün dünya borsalannda belli bir yere sahipti ve hisse senetlerinin değeri de her gün biraz daha artmaktaydı.

Annabel ve Charlie, Norwich-Londra yolu üstündeki Siyah Kuğu hanına vardıklarında, park yerinin otomobillerle dolu olduğunu gördüler. Aslına uygun olarak restore edilmiş tarihi binadan dışarı güzel bir dans müziği yayılmaktaydı. Çaresiz, biraz ilerideki bir sokağa park

ettiler arabayı. Hanın girişine doğru yürürlerken, birden çıkan ilkbahar rüzgarı Annabel'in eteklerini havalandırdı ve kızıl saçlarım yüzüne döktü.

Genç kız sesini alçaltarak, Sam Jerrard’la karşılaşmaya çalış, diye hatırlattı Charlie’ye. Onunla konuş. Ne kadar önemli bir iş yaptığını anlamasını sağla.

Peki Annabel. Charlie genç kızın arkasından yüksek tonozlu hole girerken uysalca söylemişti bunu. Ama biliyorsun, onunla konuşmak pek kolay değildir. Bayağı sert biri ve... Yanlarından geçen garson neredeyse çarpıyormuş gibi hızla sürtününce, sendeleyerek susmak zorunda kalmıştı. Sonra eli kendiliğinden bir gözüne gitti. Oh, olamaz. Lensimi düşürdüm.

Annabel dikkatle yere baktı. Dikilip durma-sana. Ara haydi! Bunu söylerken kendisi de yere diz çökmüş, parke döşemenin üstünü araştırmaya başlamıştı. Başı önüne eğik, dört ayak üstünde emeklerken birden yanında ayak sesleri duydu. Gelenleri engellemek için kolunu sallayarak, Lütfen, buraya basmayın, diye söylendi.

Eli bir erkek bacağına çarpmıştı. Yan gözle baktı ve çok pahalı bir terzinin elinden çıktığı belli bir pantolon gördü. Elinin altındaki güçlü kasları da aynı anda hissetmişti.

Tam o anda Charlie zafer kazanmış gibi haykırdı. Buldum! Çömeldiği yerden doğrulmak için bir hamle yapınca dizi Annabel’in poposuna çarptı. Yanındaki adam bir adım attığı sırada genç kız da arkasına yediği darbenin etkisiyle öne doğru fırlamıştı. Adam, Annabel'e takıldı ve ikisi birden yere yuvarlandılar. Genç kız, yüzünden birkaç santim ötedeki buz gibi gri gözlere baktı bir an, sonra, kurbanım tanıyınca korkudan yüreği ağzına geldi. Sam Jerrard’la bu şekilde tanışmayı akimdan bile geçilmemişti.

Charlie kızı tutup kaldırırken, hayretle, Ora da ne yapıyorsun? diye sordu. Yerde yatan erkeğe dönüp bakmamıştı bile.

Annabel doğrulup yeniden soğukkanlılığım kazanana kadar Sam Jerrard ayağa kalkmıştı bile. Üstelik Charlie'den çok daha dikkatliydi.

Tahmin etmem gerekirdi, dedi korkunç bir sesle. Merhaba Draycott. Umanm ceplerinde patlayıcı bir şey taşımıyörsündür.

Charlie özür dileyen bir şeyler mırıldanarak Annabel'in eteklerini silkeliyordu. Başım kaldırıp baktı. Yüzünde önce şaşkınlık dolu bir ifade belirdi. Sonra dehşet içinde, Oh... efendim... diye kekeledi. Ben... Ulu Tannm... ben... çok özür dilerim. Siz olduğunuzu görmemiştim...

Annabel düşünceli bir tavırla süzüyordu patronunu. Uzaktan göründüğünden daha uzun boyluydu. Charlie gibi iriyan biri değildi ama, sırım gibi ince yapısıyla, Charlie’deki geniş omuzlar ve boğum boğum kaslar olmadan da yeterince korkutucu bir görünüşü vardı. Charlie’ nin bütün gücü dış görünüşünde, vücut yapısın-daydı. Kuzu gibi, tatlı huylu bir erkekti, dilediği her şeyi yaptırırdı Annabel ona. Ama kısaca bir bakması bile Sam Jerrard’ı burnundan tutup sürüklemenin öyle kolay bir iş olmadığım anlamasına yetmişti. Kemikli yüzünde sert, boyun eğı^z bir ifade vardı.

Sanınm bir iki kemiğim kırılmadan bu işten kurtulduğum için şanslıyım. Sam Jerrard öfkeli bir alaycılıkla konuşuyordu. Gecenin geri kalan kısmında hanı yıkmadan eğlenmeye çalış, olur mu?

Dönüp gitmek üzereyken Annabel’e şöyle bir bakmıştı. Sonra tekrar genç kızdan yana döndü.

Gözlerini kısmış, dikkatle bakıyordu şimdi,

Sizinle daha önce tanışmış mıydık?

Yanınızda çalışıyorum. Annabel bu durumdan çok memnunmuş gibi konuşmaya çalışmıştı ama sesinde beliren keskinliğe de engel olamamıştı. Adamın kendisini tepeden tırnağa, rüzgardan dağılmış saçlarından, kabank saten eteklerinin ucuna kadar süzmesinden hiç hoşlanmamıştı çünkü.

Sam Jerrard'ın düzgün, siyah kaşlan inanamı-yormuş gibi bir ifadeyle alnına doğru yükseldi. Sonra başıyla kısa bir selam verdi ve yürüyüp gitti. Yanındaki özel konuklan da peşinden yürüdüler.

Annabel, onun baloya bu kez kimi getirdiğini merak ederek arkalarından baktı. Sam Jerrard her yıl, şirketin en yaşlı kadın mensuplanyla, görev gereği bir kez dans ettikten sonra gecenin geri kalan kısmında sadece özel konuğuyla dans ederdi. Şirketinde çalışan genç kızlardan hiçbiriyle bir tek sefer bile dans etmemişti. Kızlar arasında hayli üzüntüye ve kıskançlığa sebep oluyordu bu durum ve her yıl, patronlarının bu geleneği bozacağı umuduyla geliyorlardı baloya. Sam Jerrard bekardı. Bu, kızların bazılan için onu bir numaralı hedef haline getiriyordu. Hiç göstermiyordu ama en az otuz sekiz yaşında olmalıydı. Annabel, onun bu yaşa kadar evlenmediğine göre, asla evlenmeyeceğini düşünüyordu. Müzmin bir bekar olarak yaşamaya kararlıydı herhalde. Birlikte görüldüğü güzel kızlara bakılırsa, evlenmeden de gayet güzel idare edip gidiyordu işte.

Charlie'ye dönüp, Bu gece iki kız var yanında, dedi. Acaba damı hangisi, merak ediyorum.

Charlie tek gözüyle dikkatle baktı. Mavi elbiseli, zayıf kız sekreteri. Sonra genç kıza döndü. Annabel, lensimi takmak için tuvalete gitmem gerekiyor. Beş dakika sonra buluşuruz, tamam mı?

Annabel de, rüzgarda dağılmış saçlarım fırçalamak üzere kadınlar tuvaletine gitti. Bir yandan işini görürken, bir yandan da, makyajlarını tazeleyen kızların dedikodularım dinliyordu. Kızlardan biri yalnız Sam Jerrard'ın sekreterini değil, yanındaki o kocaman mavi gözlü, açık sarı saçlı kadım da tanıyordu.

Denişe Keiron, dedi Eve. Aynadaki görüntüsüne memnun bir tavırla baktı. O beyaz saçlı adam da babası. Adam bankerlik yapıyor.

Annabel'le aynı laboratuvarda çalışan bir kız, Sen nereden biliyorsun? diye sordu.

Aman Jeanie, gazete' okumaz mısın sen? James Keiron bizim şirketin en büyük ortaklarından biridir. Daha doğrusu, bankası ortak. Ama sanırım bu da aynı anlama geliyor. Kırmızı rujunu tazeledi. Bu renk bana yakışıyor mu, pek emin değdim, diye söylendi.

Sam şu Denişe bilmemneyle mi çıkıyor? Jeanie gözlerini kocaman kocaman açarak sormuştu bunu.

Geçen gün gazetede yazıyordu...

Annabel daha fazlasını dinlemeden çıkıp kendisini bekleyen Charlie'nin yanına gitti. Delikanlının, annesini kaybetmiş küçük bir çocuk gibi endişeli bir hali vardı. Genç kızı görünce birden yüzü aydınlandı.

Oh, sonunda geldin. Bu vals mi? Balo salonundan gelen müziği kastediyordu.

Hayır. Haydi, bütün masalar dolmadan kendimize oturacak bir yer bulalım. Annabel, Charlie'nin kolunu tutup hafifçe balo salonuna doğru itti onu.

Salonun en uzak köşesinde boş bir masa bulabildiler. Sam Jerrard ve yanındakiler, duvarlardan birinin tam orta yerine yerleştirilmiş büyük bir masada oturuyorlardı. İçerdeki herkes, onlarrn pisti ve orkestrayı görmesini engellememek için masanın önünde geniş bir boşluk bırakmaya dikkat ediyordu.

Bütün personel en şık giysileriyle gelmişti ama hiçbiri, buz mavisi ipek bir tuvalet giymiş olan sanşın kızın göz kamaştırıcı parlaklığıyla yarışabilecek durumda değildi. Kız başım her oynatışında kulaklarındaki elmas küpeler rengarenk ışıltılar saçmaktaydı. Babası arkasına yaslanmış, puro içiyordu. Sıkılmış gibi bir hali vardı. Annabel, onun esnemesini bastırmaya çalıştığım fark etti.

Merhaba. Sizinle oturabilir miyiz?

Charlie, onlarla aynı serviste çalışan iki kıza gülümsedi. Tabii Jeanie. Merhaba Alison, çok güzel görünüyorsun. Sen de Jeanie.

Kısa bir ara vermiş olan orkestra yeniden çalmaya başlamıştı. Charlie, Annabel'e döndü. Bu mu?...

Genç kız onun elini tutarak, Evet, haydi gel, dedi. Az sonra görüşürüz, diye iki kıza dönünce, kıskanarak kendisine baktıklarım fark etti, özellikle, Charlie'ye duyduğu hayranlığı hiçbir zaman gizleyemeyen Alison'ın kıskançlığı açıkça belli oluyordu. Ne yazık ki Charlie, bundan yararlanamayacak kadar utangaç bir erkekti.

Dans ederlerken, Bir, iki üç... diye sayarak bütün dikkatini ayaklarına vermiş olan Charlie' nin omzunun üstünde bakan Annabel, Sam Jer-rard'ın şakacı bakışlarıyla karşılaştı bir ara. Nazikçe gülümseyerek karşılık verdi ona, ama sonra Charlie'yi patronundan ve yanındaki sarışından en uzak köşeye doğru sürükledi.

Yüksek sesle sayma. Ayaklarına da bakma, diye fısıldadı kulağına.

Delikanlı üzüntüyle, Tam konsantre olduğum sırada konuşmasana Annie, diye söylendi.

Beni daha sık döndürmeye çalış. Dümdüz bir hat üstünde gidip gelme.

Bu emre hemen uydu Charlie ve şiddetle döndürdü genç kızı. Annabel, gözucuyla, Sam Jer-rard'ın ustaca bir manevra yaparak damım Char-lie'nin dirseğinin erişemeyeceği bir uzaklığa götürdüğünü fark etti.

Artık otursak iyi olacak. Annabel dans edenlerin yansının Charlie'nin vals tekniğinden epey^ ce rahatsız olduğunu düşündü. Delikanlı rahatlayarak hemen kolunu indirdi ve Annabel'i Sam Jerrard'ın büyüleyici görüntüsüyle baş başa bırakarak masalarına doğru yürüdü. Sam Jerrard, zarif bir ustalıkla dans ediyor, kollarının arasında sanki rüzgarda uçan bir çiçek tutuyormuş gibi tutuyordu damını. Sanşın kız rüya gibiydi. Annabel, 'Onu bir de Charlie'yle dans ederken görmek isterdim doğrusu' diye öfkeyle düşündü.

Baloya CharlieVle geldiğine göre, büyük bir olasılıkla, başka erkeklerden dans teklifi falan almayacaktı. Delikanlının o geniş omuzlan fazlasıyla tehdit edici görünüyordu onlara ve son iki yıldır, bir hayli sayıda erkeğin Annabel'in yanına yaklaşmasını engellemişlerdi. Charlie, ağabeyiyle olan eski arkadaşlığına dayanarak Anna-bel'i bütünüyle kendi tekeline almıştı ve genç kız, başkalarıyla da beraber olmak istediğini ona ima edemeyecek kadar bağlanmıştı delikanlıya. Aslında özel olarak ilgilendiği kimse yoktu. O yüzden, bu duruma pek fazla aldırmıyordu Annabel.

Masaya başka arkadaşlan da gelmişti. Charlie içini çekerek iskemlesine çöktü. Burası çok sıcak, değil mi?

Annabel, Sam Jerrard'm sarışım masasına götürdüğünü, sonra da bara doğnı gittiğini gördü. Charlie, bize içki getirir misin lütfen? dedi.

Bir garson bu tarafa geliyor.

Bizim masamıza gelmesi saatler sürer. Haydi, bir iyilik yapıver de sen getir. Masanın altından delikanlıya bir tekme attı. Gözleriyle de manalı bir işaret yaparak patronlarına baktı.

Charlie onun ne demek istediğini anlamıştı. Oh, tabii. diyerek ayağa kalktı. Siz ne içersiniz kızlar?

Yanm saat sonra, dolu bir tepsiyle döndüğünde, Annabel içkisinden bir iki yudum aldıktan sonra, Vals çalıyor, diye ayağa kalktı. Sam Je-rard'ın neler söylediğini öğrenmek istiyordu. Charlie asık suratla onu izledi. Dans etmeye başlar başlamaz, Onunla konuştun mu? diye sordu genç kız.

Bir, iki üç... pek sayılmaz. Bir iki...

Ama onun yanında duruyordun. Sizi gördüm.

Bir, iki, üç... evet, ama herkes konuşuyordu. Bir iki, üç...

Annabel öfkeyle delikanlının geniş omzunu sıktı. Charlie! Onunla konuşmayı başaramadınmı

Konuştum. Merhaba, eğleniyor musunuz, dedim. O da evet dedi ve sonra aptalca bir şaka yaptı. Herkes güldü.

Şaka mı? Annabel kaşlarım çattı. Ne şakası?

Charlie kıpkırmızı olmuştu. Laboratuvar dışında da, orada olduğum kadar öldürücü olup olmadığımı merak ettiğini, ama dans edişimi gördükten sonra öyle olduğumu anladığını söyledi. Kaba herif. Bu dans işi aptalca bir şey zaten. Daha bunu söylerken genç kızın ayağına basmıştı. Bak gördün mü, şaşırttın beni işte.

Masalarına geri döndüler, ama Annabel daha yerine oturmadan Sam Jerrard'm yanlarına geldiğini gördü.

Genç adam etrafındakilere gülümseyerek, İyi akşamlar, dedi. Umarım hepiniz eğleniyorsunuzdur.

Masadakilerin hepsi, iyi eğitilmiş papağanlar gibi bir ağızdan, Evet, teşekkür ederiz, diye cevap verdiler. Sam Jerrard'ın gri gözleri yüzlerinde gezinirken, umutla baktılar ona. Annabel acı acı, ‘Haremini teftiş eden bir paşa sanki diye düşündüğü sırada genç adamın bakışları üstünde durdu.

Dans eder misiniz Miss...?

Genç kız Walsh, diye cevap verdi. Soğuk bir tebessümle bu daveti reddetmekle, kabul edip Charlie'nin kendisi için yapamadığı şeyi onun yerine yapmaya çalışmak arasında kararsız kaldı bir an. Sonra yerinden doğruldu. Teşekkür ederim, dedi.

Bir sürü gözün üstlerine dikili olduğunu fark ederek piste doğru yürüdüler. Şaşkınlık, kıskançlık, öfke duygularının arkadaşlarım sardığım hissediyordu Annabel. Sam Jerrard kendi kurduğu geleneği yıkmaktaydı o anda. ‘Neyse ki, çalışanlardan hiçbiri hanın lobisinde ona çarpıp birlikte yuvarlandığımızı görmedi diye düşündü. Olaya yalnız Sam Jerrard’ın yanındaki grup tanık olmuştu, onlann da bu konuda dedikodu yapacaklarını hiç sanmıyordu.

Sam Jerrardla dans etmek, Charlie’yle dans etmekten çok farklı bir şeydi. Eli sıkıca belini tutmuş, uzun bacakları büyük bir zarafetle hareket ederek dans ediyordu. Charlie’yle olduğunun aksine, ne tarafa, nasıl gideceklerini söyleyen Sam Jerrard'dı, Annabel, kendini dans etmenin zevkine bırakabileceğini fark etti.

Pistte dönerlerken genç adam, Demek labo-ratuvarda çalışıyorsunuz, diye mırıldandı.

Annabel hevesle yüzüne baktı onun. Evet, Charlie Draycott'la birlikteyiz. Çok iyi bir kimyagerdir. Yeni projesi harika bir şey ve...

Adam, Onunla nişanlı mısınız? diye sözünü kesti. Dikkatle yüzüne bakıyordu.

Genç kızın gözleri irileşti. Nişanlı mı? Tabii ki değiliz. Ama her gün onunla birlikte çalışınca, ne kadar zeki olduğunu anlıyor ve onun...

Bana Draycott'u övmek zorunda değilsiniz. İlginç fikirleri olan yaratıcı bir kimyager olduğunu düşünmeseydim Jerrard Laboratuvarlan Şir-keti'nde çalışıyor olmazdı bugün. Birden topuklarının üstünde döndü. Annabel de omzuna daha sıkı tutunarak onunla birlikte kayar gibi hareket etmişti.

Elinde olmadan, Çok iyi dans ediyorsunuz, deyince Sam Jerrard'ın alaylı alaylı gülümsediğini gördü.

Teşekkür ederim. Siz de öyle. Ama şu Dray-cott konusunu bir yana bırakamaz mıyız? Buraya eğlenmeye geldim, bence hiç de sevimli bir konu değil Draycott. Bu saçınızın doğal rengi mi?

Evet, öyle! diye kızgınlıkla cevap verdi Annabel. Genç adamın bakışlarım yüzünde, canlı, kızıl saçlarında dolaştınş biçimi hiç de hoşuna gitmemişti.

İnanılmaz, diye mırıldandı Sam. Sonra, Sana durmadan Miss Walsh deyip duramam, diye devam etti. İlk adın ne?

Annabel. Nedense, aptalca bir utanç duymaktaydı.

Genç adamın gözleri yan kapalıydı. Uzun siyah kirpiklerinin arasından garip bir ışıltıyla parladılar bir an. Annabel? İnanmamış gibiydi. Saçının rengi böyle olan bir kız için ne umulmadık bir ad. Kısaltarak mı kullanıyorlar peki?

Charlie bana Annie der.

Gene Draycott! En sevdiğin konuşma konusu o galiba, özel hayatında da, laboratuvarda olduğu gibi patlayıcı mı acaba?

Annabel kızardı ve kızardığı için hem kendisine, hem de Sam Jerrard'a kızdı. Genç adam buz gibi gözleriyle, onun kızaran yüzüne bakıyordu. Fizik yapısı çok güçlü bir delikanlı ama onu bir Don Juan olarak düşünmemiştim hiç. Kaç yaşındasın?

Konunun böyle birden değişmesi karşısında şaşıran Annabel, Ben... şey... diye kekeledi. Yirmi üç yaşındayım. Neden sordunuz?

Müzik sona ererken Sam, Sadece merak, diye cevap verdi. Genç kızı masasına kadar götürdü, kendisine dönen yüzlere gülümsedi ve Anna bel'i, arkadaşlarının meraklı sorularını karşılamak üzere tek başına bırakarak çekip gitti.

Jeanie, Onunla dans etmek nasıl bir şey? diye sordu hemen.

Drakula'yla dans etmeye benziyor.

Alison içini çekerek, O sakin, soğuk ve seksi bakışlarını üstüme diktiğinde eriyip bitiyorum, dedi. Sonra, gözlerini devirerek iskemlesine yığılıp ne hale geldiğini gösterdi onlara. Masada-kilerin hepsi güldüler.

Arkadaşları maskaracık edip gülüşürken Annabel, Sam Jerrard'in oturduğu tarafa baktı. Genç adam şampanya kadehini dudaklarına götürüyordu o sırada. Kadehin üstünden dans edenleri süzen bakışları kısacık bir an Annabel'in yüzünde durdu. Sarışın kız yaşlı kimyagerlerden biriyle dans ediyordu.

Patronun sekreterinin yerinden kalkıp tuvalete doğru gittiğini gören Annabel hiç düşünmeden iskemlesinden fırlayıp onu izledi. Bazen, uygun bir anda, uygun şeyleri söyleyerek bir insanı etkilemek mümkün olurdu ve bu işi yapabilecek en uygun kişi de o adamın sekreteriydi tabii. Charlie başını gene derde sokarsa, Mr. Jer rard'ın sekreterinin onun yanında tavır alması kesinlikle çıkarına olurdu.

Annabel içeri girdiğinde, zayıf, esmer kız aynada kendini süzmekteydi. Kocaman, parlak bir gülümsemeyle, Merhaba, dedi Annabel.

Kız ekşi bir suratla başım sallayarak selamı aldı. Dönüp rujunu tazelemeye koyuldu.
Tanışmıyoruz, değil mi? Adım Annabel Walsh. Çalıştığım kısım...
Sekreter, Biliyorum, dedi. Tavn, Annabel hakkında bilmek istediği her şeyi bildiğini ima ediyordu. Ama genç kız cesaretinin kırılmasına izin vermemeye kararlıydı.
Sizin adınız ne?
Kız gönülsüzce, Gwen Bridge, diye cevap verdi ve gürültüyle kapadı gece çan tasım.
Annabel hemen, Elbiseniz çok güzel, dedi. Kız çıkıp gitmeden bir şeyler söylemek zorundaydı. Ne tatlı bir renk. Akuamarin mi diyorlar buna?
Gwen Bridge, Mavi, diye cevap verdi.
Annabel içini çekti. Çok belli ediyorum, değil mi?
Kızın yüzünde belli belirsiz bir gülümseme dolaştı. Dikkatle inceliyordu şimdi Annabel'i. Bilmem. Buraya benimle konuşmak için, peşimden mi geldin?
Genç kız, Korkarım öyle yaptım, diye itiraf etti. Mr. Jerrard'la konuşmaya çalıştım ama fazla cesaret vermedi ve...
Öyle mi? Gwen Bridge'in gözleri siyah düğmelere benziyordu. Sesinde küçümseyen bir hava vardı.
Ama Annabel işin peşini kolay kolay bırakmamaya kararlıydı. Sanırım Charlie Draycott'tan bahsedildiğini duymuşsundur. O...
Gwen Bridge, Laboratuvan havaya uçurup durur, diye kızın sözünü tamamladı. Sesinde çok farklı bir tonlama vardı şimdi. Gülümsüyor gibiydi. Duydum tabii. Kim duymadı ki? Son patlama neredeyse Londra'dan duyulacaktı. Sam deliye döndü. Yalnız aletlerin yenilenmesi beş yüz paunddan fazla tuttu.
Biliyorum. Annabel içini çekti. Charlie çok dalgındır. Kendini işine verdiği zaman hep öyle olur. Yaptığı işin dışında hiçbir şeyle ilgilenmez, ama biliyorsunuz, üstünde çalıştığı madde son derece patlayıcı bir şey. Nasıl bir reaksiyonla karşılaşacağını her zaman tahmin edemez tabii. Ama sonunda doğru formülü bulacağına eminim. Mr. Jerrard bu işlerin nasıl olduğunu biliyor olmalı. Kendisi de kimyager, değil mi? Char-lie'nin ne kadar zeki olduğunu o da anlamıştır herhalde. Charlie'yi kaybetmek Jerrard Şirketi için çok kötü olur. Başka bir şirket hemen kapar onu.
Gwen garip garip Ditiyordu Annabel'e. Ve sen de onun gitmesini istemiyorsun, öyle mi? Gülümsedi. Anlıyorum. Konuşmaya başladığında seni yanlış anlamışım. Sam'le ilgilendiğini sanmıştım.
Mr. Jerrard'la mı? Annabel kulaklarına ina-namıyormuş gibi baktı. Onu tanımıyorum bile, ilk kez bu gece karşılaştık. Onunla ilgilendiğimi gerçekten düşünüyor olamazsın.
Gwen gülerek kapıyı açtı. Ama düşündüm işte. Kızların beni kullanarak ona yaklaşmaya çalışmaları ilk kez olmuyor ki. Balo salonuna doğru giderken hızlı hızlı yanında yürüyen Annabel'e alaylı bir tavırla gülümsedi. Bak, vaktini boşa harcıyorsun. Sam'in üstünde hiçbir etkim yoktur benim. Kararlarını kendisi verir ve bir kere verdi mi, bir daha asla dönmez. O genç adam için o kadar endişeleniyorsan, bundan sonra daha dikkatli olmasını söyle ona. Sam'i endişelendiren, yaptığı deneylerin parasal maliyetinden çok, birinin ciddi biçimde yaralanma ihtimalinin olması. Şirket için çok kötü bir şey olur bu, yatırımcıları ürkütür böyle bir olay.

Annabel aksi aksi, Mr. Jerrard’m nedenleri hep paraya dayanıyor, dedi. Charlie de kimsenin yaralanmasını istemez. Patlayıcı maddelerle deney yaparken herkesi laboratuvardan uzaklaştırıyor. Tehlikede olan tek kişi kendisi.

Ortadaki büyük masaya yaklaşmışlardı. Annabel, Sam Jerrard'ın kendisini işitebileceğini düşünerek sustu. Sanki dinliyormuş gibi dikkatle bakıyordu onlara; çok eğleniyormuş gibi, hafifçe alaycı bir tavırla gülümsemekteydi bir yandan da.

Sesini hafifçe yükselterek, Bir sorun mu var Gwen? diye sordu.

Sekreteri, Başa çıkamayacağım bir şey değil. diye cevap verdi. Hoşçakalın Miss Walsh. Dönüp yerine doğru gitti.

Annabel, siyah tuvaletinin eteklerini hışırdatarak oradan uzaklaşırken, arkasından yükselen kahkahaları duyunca birden öfkelendi. Kendisine mi gülüyordu bu insanlar? öyle olduğuna dair bir his vardı içinde. Sekreterle konuşmakla hata etmişti. Gwen Bridge'in, söylediği her şeyi kelimesi kelimesine Sam Jerrard’a aktardığmdan şüphesi yoktu. Acaba bu yüzden mi gülüyorlardı?

Charlie'nin yanındaki iskemleye otururken genç adam, Ne zaman gideceğiz? diye sordu Annabel'e. Masada kendilerinden başka kimse yoktu, herkes dans ediyordu. Annabel, onun bulduğu bir kutu kibritle yaptığı eve baktı. O kocaman, kürek gibi elleri, iri parmaklan, dikkatini yaptığı işe verdiği zaman nasıl da nazik ve usta olabiliyordu. Bir insanın hem böyle becerikli, hem de böylesine sakar olabileceğine bir türlü inanamıyordu genç kız.

Az sonra gideriz, diye Charlie'nin elini okşadı. Bir balo salonunda, Charlie tıpkı porselenci dükkanına girmiş bir boğayı andınyordu.

On beş gün sonra, laboratuvann serasında bazı fidanlar üzerinde çalışırken Annabel, artık çok iyi bildiği o sesi duydu. Kulak tırmalayıcı bir patlama sesi ve ardından, kırılan camların çıkardığı şangırtı. Seranın cam panellerinden bir kaçı çatladı ve dışarıdaki bahçeye, çiçekleri kopanp parçalayan bir cam yağmuru yağmaya başladı. Genç kız, bir an için sağır olduğunu sanmıştı. Korkuyla gözlerini kapadı. Oh, olamaz.

Biraz sonra, Charlie'nin tek başına çalışmakta olduğu laboratuvara doğru koşan insanlar gördü. Genç adam sendeleyerek dışan çıkmıştı o sırada. Laboratuvann bütün duvan patlamada çökmüştü. Charlie'nin bir yanağında benekler halinde kan lekeleri vardı. Üstündeki beyaz gömlek de kan içindeydi. Annabel ona doğru koşarken, Yaralandın mı? diye bağırdı. Charlie hayır der gibi iki yana salladı başım. Genç kız onun yakasına yapışarak, Seni budala, diye haykırdı. Seni tehlikeli çılgın. Ölebilirdin!

O ana kadar susmakta olan Charlie birden,
Ne yaptığımı anlıyorum. diye bağırdı. Ama ne harabeye dönmüş laboratuvardan, ne de o anda içinde durdukları, altüst olmuş deney bahçesinden söz ediyordu. Oranlarda bir hata yaptım. Ta başından beri yanıldığım nokta buydu işte. Sorun karışıma giren maddeler değil, oranlan! Gelecek sefere...

Gelecek sefere mi? Annabel. Charlie'yi hızla sarsarken bir yandan da öfkeyle bağırıyordu. Gelecek sefere ha? Charlie, gerçek kaim kafana girmiyor mu bir türlü? Sam Jerrard bu olanlan öğrendiğinde senin için gelecek sefer falan olmayacak.

İki saat sonra Annabel'in kehaneti gerçekleşti. Sam Jerrard telefonda Charlie’yle kısa ve açık konuşmuştu. Kovuldun. Bugün çık git ve bana ait laboratuvarlann hiçbirinde, hiçbir şeye bir daha elini sürme.

O akşam Charlie, Annabel'in arabasıyla kasabaya döndü. Yüzü solgun ve uğradığı şoktan ötürü allak bullaktı. Genç adam, evinin önünde durduklarında, dönüp mutsuzluk dolu gözlerle kıza baktı. Bu işi gerçekten yaptığına inanamıyorum. Araştırmama ne olacak? Yanımda alıp götüremem. Jerrard Şirketi'nde yapıldığı için ona ait. Ama benim araştırmam bu, hepsi benim. Haksızlık bu. Projeyi başka birine verirse, o da tamamlarsa, bütün başan o kişinin olacak. Adalet mi bu?

Annabel, Konuş onunla, diye zorladı delikanlıyı. Londra'ya git ve seni dinlemesini sağla. Tabü ki her şeyi böylece bırakıp gidemezsin. Seni kovuyorsa, araştırma projeni de yanında götürmene izin vermesi gerekir.

Charlie öfkeyle, Vermeyecek, dedi. Benimle konuşmayacak. Zaten ben de onunla konuşamam Annabel. Ödümü koparıyor. Onu gördügüm zaman dilim tutuluyor, tek sözcük bile edemiyorum.

Annabel dudağım ısırarak bir süre baktı Char lie'ye- Mektup da mı yazamazsın? Söyleyeceğin her şeyi kağıda dök. Bunu yapabilirsin herhalde, değil mi?

Sözcüklerle başım hiçbir zaman hoş olmadı. Fizik, geometri... çok kolay şeyler. Ama sözcükler şaşırtıyor beni. Yalvaran, sinsi bir bakış belirdi gözlerinde. Annabel, sen yapamaz mısın?

Senin adına mektup yazmayı mı? Ne söylemek istediğini bana anlatırsan, sanırım yazabilirim.

Charlie, Hayır, diye atıldı. Sert yüzünde çocuksu bir ifade belirmişti.
Londra'ya git ve onu gör.

Annabel oturduğu yerden dikiliverdi. Ağzı bir kanş açık kalmıştı. Şaka yapıyorsun!

Hayır ciddiyim. Sen insanlarla çok iyi anlaşıyorsun. Seni mutlaka dinler.

Aklım kaçırmışsın sen! Dans ederken ona senden söz etmeye çalıştım ama tek bir sözcük bile duymayı reddetti. Şimdi neden dinlesin?

Charlie, Sen kızsın, dedi. Aklı kanşmış gibiydi. Sam Jerrard gibi erkekler kızlan dinlerler. Beni gördüğü anda burnuma bir yumruk indirir ama, sana böyle bir şey yapmayacak kadar kibar biri o.

Annabel ters bir sesle, Bu da bir şey tabii, dedi.

Lütfen, lütfen Annabel, git oraya!

Böyle bir şey yapamam, anlaşana!

Tek umudum sensin. öyle bir umutsuzlukla söylemişti ki bunu, Annabel yüreğinin sızladığını hissetti.

Charlie böyle konuşma!

Ona anlat. Oranlardan yüzde yüz emin olmadıkça geniş çapta deneylere girişmeyeceğim artık. Bir daha patlama falan olmayacak. Sustu. Kurnaz fakat sevimli bir görünüşü vardı. Ya da, olursa, onanm masraflarını maaşımdan kesebilir. Onu ikna edebilirsin Annabel.

Genç kız dişlerinin arasından, İn arabamdan Charlie! diye tısladı.

Gideceğine söz ver.

Annen yatak odasının perdelerinin arkasından bizi gözetliyor. Kimbilir burada oturmuş neler yaptığımızı samyordur. Akimdan geçenleri Tanrı bilir.

Bu sözler bile Charlie'yi arabadan indirecek kadar korkutmamıştı. Annabel lütfen! diye omzuna vurdu kızın. Beceriksiz, sakar fakat sevgi dolu bir köpek gibiydi.

Annabel genç adamın bakışlarındaki ifadeyi daha fazla görmemek için gözlerini kapayarak içini çekti. Sam Jerrard dans ederlerken kendisini dinlememişti. Şimdi neden dinlesindi ki? Patronunun alaycı neşesini hatırlayınca birden öfkeyle doldu içi.

'Kendini ne sanıyor bu adam?' diye düşündü. Başının etrafında vızıldayıp duran bir sinekmiş gibi elinin tersiyle uzaklaştınvermişti Annabel!. Gözlerini açtı, yanakları al al olmuştu.

Charlie başını yana eğmiş, umutla bakıyordu.

Annabel pişmanlıkla süzlü onu. Ben de senin kadar deli olmalıyım...

Gidecek misin? Charlie'nin yüzü hoşnutluk dolu bir gülümsemeyle aydınlamverdi. Teşekkür ederim Annabel. Seni dinlemesini sağlayacaksın, biliyorum bunu.

Annabel, Çok haklısın, diye cevap verdi. Yüzü kıpkırmızıydı. Yere devirip üstüne oturmam gerekse bile bu kez Sam Jerrard beni dinleyecek.

Bölüm İki

Annabel o hafta sonu neden Londra'ya gitmek istediğini ailesine söylememeye karar verdi. Ağabeyi Andrew birkaç haftaya kadar evlenecekti. Kendisine düğün için yeni bir şeyler almaya karar vermişti. Bunu fırsat bilerek annesine alış veriş etmeye gideceğini söyledi.

Mrs. Walsh, Benim de bir çift ayakkabı ile bir şapkaya ihtiyacım var. Londra'da istediğim gibisini bulurum herhalde, dedi kızına. Ben de seninle geleyim. Joe'yla Sandra'da kalırız. Çağırıp duruyorlardı zaten.

Annabel Londra'ya gidişinin gerçek nedenini açıklamaya karar vermişti ki annesi, Ah tamamen aklımdan çıkmış! diye inledi. Ben bu hafta sonu gelemem. Kilisenin haftalık toplantısında çay yapma sırası bende. Annabel, neden bir dahaki hafta gitmiyoruz?

Genç kız o hafta sonu gitmek istediğini, mutlaka görmek istediği bir oyun için bilet bulabileceğini sandığım söyleyince Mrs. Walsh 'sen bilirsin' dercesine omzunu silkti.

Cuma sabahı trenle Londra'ya doğru yol alırken genç kız annesiyle babasımn neyin peşinde olduğunu bilmemelerine için için şükrediyordu. Niyetini öğrenseler, vazgeçirmek için ellerinden geleni yaparlardı çünkü.

Jerrard Şirketi, Mayfair'de modem bir iş hanının katlarından birini bütünüyle işgal ediyordu. Annabel metrodan inip kalabalık arasında kendine yol açarken bu işten vazgeçmek için duy dugu arzuyu bastırmaya çalıştı. Sonunda şirke-tın bulunduğu katta asansörden inip cam kapıların önünde durduğunda artık geri dönemeyeceğim düşünüyordu. Şirketin adı ve amblemi altın yaldızla camın üzerine yazılmıştı. Rüzgarda dalgalamyormuş gibi hafifçe bir yana eğilmiş altın rengi başağa bakarak bir an durdu genç kız. Sam Jerrard, şirketine amblem olarak üstünde araştırma yapıp başarı kazandığı ilk konuyu seçmişti. Hububatlardaki salgın hastalıkların önlenmesiydi bu.

Cam kapının öbür tarafındaki masada koyu renk elbiseler giymiş bir kız çalışmaktaydı. Geniş holde ondan başka kimse görünmüyordu o sırada. Bir ara daktilo yazmayı bırakıp çalan telefona baktı.

Annabel, Sam Jerrard'ın sekreterinin iç kapı-dan çıkıp resepsiyondaki kızın masasına geldiğini gördü. Gwen Bridge bir yığın zarfı masanın üzerine bırakıp dönerken bakışları birden An-nabel'e takılınca olduğu yerde durdu. Dudakları alaycı bir ifadeyle bükülmüştü.

Annabel kapıyı açıp içeri girdi. Merhaba. Neden geldiğini tahmin ediyorum, ama vaktini boşa harcıyorsun. Sen benim tavsiyeme uy ve evine dön. O genç adama da daha tehlikesiz bir

şeylerle uğraşmasını söyle. Beyaz bluzu ve pileli gri eteğinin içinde son derece şık, sakin ve becerikli bir hali vardı.

Mr. Jerrard'ı birkaç dakika olsun göremez miyim? diye yalvardı Annabel.

Seni dinlemez. Sigorta şirketi ile yeni konuş tu. Bu sefer de zaran karşılayacaklar ama, yıl sonunda sigortayı yenilemek için senin genç ada mm şirketten ayrılmasını şart koşacaklarım bil dirdiler. Sam affedip her şeyi unutmaya hazır olsa bile eli kolu bağlı durumda.

Annabel masanın yanındaki koltuklardan birine çöktü. Gene de bekleyeceğim. Bütün istediğim benimle beş dakika konuşması. Fazla bir şey sayılmaz, öyle değil mi?

Gwen durup bir süre süzdü onu. Sonra arkasına dönüp yürüdü ve aralık kapıdan içeri girdi, sıkıca kapadı kapıyı arkasından. Resepsiyondaki kız ağzı bir karış açık bu konuşmayı dinlemişti. Merakla Annabel'e bakarak gülümsedi.

Kahve içer misin?

Evet, teşekkür ederim. Şekersiz ve sütsüz olsun lütfen.

Kız bir ara ortadan kayboldu ve kahve dolu iki kağıt bardakla geri döndü. Masasına oturup Annabel'e doğru eğildi. Norfolk’da mı çalışıyorsun? Miss Bridge'le son patlama hakkında konuşuyordunuz, değil mi? Mr. Jerrard çok kızdı, öfkesinden deli gibi oldu.

Annabel zorla gülümsedi kıza, kahvesinden bir yudum aldı. Resepsiyonun arkasındaki kapı açıldı ve Gwen dışan çıktı.

Üzgünüm. Seninle konuşmayacak. Baştan söylemiştim zaten. Sesinde belli belirsiz bir acıma var gibiydi.

Annabel oturduğu koltuğa iyice yerleşti. Katır gibi inatçı bir ifade belirmişti yüzünde. Bekleyeceğim.

Gwen ani bir sabırsızlıkla, Sonsuza kadar beklersin öyleyse, diye cevap verdi. Şu anda bir toplantıda ve öğlene kadar da çıkmayacak. Ondan sonra da yemeğe gidecek. Mantıklı ol ve evine dön. Dönüp tekrar odasına girdi.

Annabel resepsiyondaki kızın meraklı bakışları altında oturmaya devam etti. Charlie'ye kovulmaması için elinden geleni yapacağına söz vermişti. Bu kadar kolay teslim olmaya hiç niyeti yoktu.

İki saat sonra hala o koltukta oturuyordu. Kızın bir yerlerden bulup getirdiği bir sürü dergiyi okuyup bitirmişti ve sıkıntıdan patlamak üzereydi. Resepsiyoncu kız santralı Gwen'e teslim ederek yemeğe çıkmıştı. Sam Jerrard’ın sekreteri her telefon çalışında odasından çıkıyor ama kasıtlı bir tavırla Annabel’i görmezden geliyordu.

Biri çeyrek geçe iç taraftaki bürodan neşeyle konuşan bir grup erkek çıktı. Annabel’e bakarak gülümsediler, o da Sam Jerrard’ın ne zaman çıkacağım düşünerek onlara gülümsedi.

Beş dakika sonra kapı tekrar açıldı ve Annabel koyu renk giysili, o çok iyi tanıdığı ince uzun erkeğin kendisine doğru yürüdüğünü fark etti.

Sam Jerrard durdu, hiç gülmeden genç kıza baktı. Gwen seninle konuşmayacağımı söylemedi mi?

Annabel başmı dikleştirdi. İnatçı, meydan okuyan bir şeyler vardı tavrında. Sizinle konuşmam gerek ve konuşana kadar da buradan bir yere ayrılmayacağım.

Vaktini boşa harcıyorsun. Hiçbir şey o çılgın adam hakkındaki fikrimi değiştiremez. Draycott çok tehlikeli biri.

Kızgınsınız, anlıyorum...

Yaa, bunu anladın öyle mi? Ben de en az erkek arkadaşın kadar çılgının biri olduğunu düşünmeye başlamıştım.

Küçümseme dolu bu alay karşısında Annabel kıpkırmızı kesilmişti ama, savaştan kaç mamaya kararlıydı. Kızmakta çok haklısınız, diye söze başladı tekrar.

Sam Jerrard sert bir kahkaha atarak onun sözünü kesti. Sağol. Bunu öğrenmek kendimi çok daha iyi hissetmeme sebep oldu. Kolundaki saate, sonra tekrar genç kızın kendine yönelmiş ciddi yüzüne baktı. Bakın, Miss Walsh, bu tartışma ikimizi de hiçbir yere götürmez. Birkaç hafta önce Draycott'a ciddi bir uyanda bulunmuştum ama onun bundan hiç etkilenmediği belli. Bu adam iki ayaklı bir tehlike ve ben artık bıktım ondan. Bunca yolu bir hiç için geldiğinize üzgünüm, ama düşünmem gereken çok daha ciddi şeyler var. Randevuma geç kaldım. Korkarım size daha fazla vakit ayı ramayacağım.

Annabel ayağa kalkmaya çalışırken çantasını yere düşürdü. Kendini toparlayıp Sam Jerrard' m arkasından koşmaya hazırlandığında çok geç kaldığını anladı. Patronu çoktan asansörle aşağı inmeye başlamıştı bile. Bir an merdivenlerden inmeyi düşündü ama kendisi altı kat inene kadar o çoktan çekip gitmiş olurdu. Yüreğinde taş gibi bir ağırlıkla tekrar geniş bekleme salonuna döndüğünde Gwen Bridge'in kendisine baktığım gördü.

Ben dememiş miydim, demeyeceğim sana. Ama bir kere daha tekrarlıyorum, vazgeç, evine dön. O genç adam sandığın kadar zeki ve başarılı biriyse başka bir iş bulur. Ve belki etrafım da kendini de havaya uçurmadan çalışmayı başarır bundan sonra.

Annabel bir an için onun sözünü dinlemeyi düşündü ama Charlie'nin yalvaran yüzü gözlerinin önüne gelince hemen vazgeçti bundan. Burada bekleyeceğim.

Tam o sırada resepsiyondaki kız telaşla içeri girdi. Biraz geciktim galiba.

Gwen kıza, Evet, dedikten sonra Annabel'e döndü. Ben yemeğe çıkıyorum. Gelir misin?

Annabel meydan okuyan bir tavırla, Mr. Jer-rard'la görüşmeden hiçbir yere gitmem, diye cevap verdi.

Gwen alaycı bir tavırla gülümsedi ona. Saatler sonra döner o, ama gene de sen bilirsin.

Annabel birden ne kadar acıktığım fark etti. Şey, haklısın. Bir şeyler yesem iyi olacak. dedi özür dileyen bir tavırla. Gwen'in yüzünde hoşgörülü bir küçümseme ifadesi belirmişti. Genç kız onun yanında çalışmadığına memnun oldu birden. Ama Sam Jerrard'ı çok iyi tanıdığı ve ustaca yaklaşılırsa ondan patronuna nasıl dav-ranılması gerektiği yolunda bir sürü şey öğrenilebileceği açıktı.

Yemeklerini yerlerken Gwen, Bir laboratu-varda çalışmak nereden aklına geldi? diye sordu. Hiç öyle bilimle uğraşan biri tipi yok sende.

Büro işi yapmaktan daha ilginç gelmişti bana. Blackstone'da iş bulma konusunda fazla bir seçenek de yoktu.

Gwen anladığını belli eden bir tavırla başım salladı. Şu senin genç adam o deneyleri yaparken hiç korkmuyor musun?

Son seferinde çok korktum. Çok büyük bir patlamaydı. Ama Charlie'nin şansı varmış. Bir iki sıynkla kurtuldu. Yaptığı bu araştırma gerçekten önemli bir şey. Kağıt üzerinde çok heyecan verici görünüyor ama tabii yalnız teoride kalmaması gerek. Charlie doğru oranlan henüz bulmuş değil, ama işin asıl önemli kısmım tamamladı. Eğer Mr. Jerrard onu kovar, araştırma projesine el koyar ve tamamlaması için bir başkasına verirse Charlie'ye karşı çok büyük bir haksızlık olur bu. Bütün başan aslmda ona ait ama şirketten kovulursa onca emeğin

karşılığım bir başkası almış olacak. Israrla Gwen Bridge' in gözlerinin içine baktı. Anlıyorsun, değil mi?

Gwen lokmasını düşünceli bir tavırla çiğnedi bir süre. Teori alanmda bu kadar başanlı olup da, uygulamaya geldiğinde böylesine beceriksizce davranması ne kadar fena, diye mırıldandı.

Kimse mükemmel değildir. Mr. Jerrard şu anda çok öfkeli, bunu anlıyorum ama onunla yarım saat baş başa konuşabilsem ne kadar büyük bir haksızlık ettiğini anlamasını sağlarım, eminim bundan.

Gwenin bakışlarında acı bir alaycılık belirmişti. Senin yerinde olsam bu kadar emin olmazdım. Sam daha şimdiden araştırmayı kime devredeceğini düşünmeye başladı bile.

Yo, bunu yapamaz! Annabel oturduğa yerden doğruldu, yeşil gözleri öfkeyle parlıyordu. O bekleme odasında bir hafta oturmam gerekse bile onunla konuşacağım!

Pazartesi günü Brüksel'e gidiyor. On beş gün dönmeyecek. GWen gülümseyerek, araştıran gözlerle baktı kızın yüzüne. Üzgünüm.

O halde onu bugün mutlaka görmem gerekiyor.

Öğle yemeğinden saat dörtten önce dönmez. Hafta sonunu Norfolk'daki kır evinde geçirmek üzere hemen ayrılacak bürodan.

Annabel'in gözleri parladı. Norfolk'da mı? Neresinde?

Hiçbir fikrim yok. Adresini bilmiyorum. Bildiğim tek şey telefon numarası. Rehbere kayıtlı olmadığı için santralden adresini öğrenmen de imkansız. Gülümsedi. Sana tek bir şey söyleyebilirim. Blackstone'a yakın değü. Bunu biliyorum, çünkü Sam, bir gün bana laboratuvardan arabayla bir saatlik uzaklıkta olduğunu söylemişti. Sanırım araştırma labarotuvannda çalıştığı sırada kasten o kadar uzak bir yerde almış evini. Gerçekten acil bir durum olmadıkça telefon numarasını bir başkasına vermem kesinlikle yasak. Sınttı. Erkek arkadaşının büyük binayı havaya uçurması gibi acil bir durum mesela...

İkisi de yemeklerini bitirmişlerdi. Annabel, Onunla yarım saat yalnız kalabilsem, mutlaka dinlemesini sağlardım, diye mırıldandı.

Yarım saat yetmez. En azından tam bir gün gerek. Gwen gülüyordu ama, Annabel hiç de komik bulmamıştı bunu.

Ben ciddiyim!

Gwen gülmekten vazgeçip ani bir ilgiyle baktı onun yüzüne. Araban var mı? Kulübesine kadar izleyebilirsin onu.

Annabel inledi. Allah kahretsin, trenle geldim buraya.

Hesabı ödeyip çıktıklarında Gwen, Eğer şansın varsa Sam, Brüksel'den dönene kadar o projeye birisini atamaz, dedi. Sonra Annabel'e alaycı bir tavırla bakarak güldü. Çok inatçısın. Her şeye rağmen beni yan yanya ikna ettin. Neden sevgilinin Sam'le konuşmak için seni gönderdiğini şimdi anlıyorum.

Annabel hemen, Mr. Jerrard'la konuşup onu beni görmeye ikna edemez misin? diye sordu.

Gwen 'maalesef' der gibi iki yana salladı başını. Şu anda hayır. Beni dinlemez bile.

Büroya döndüklerinde Gwen ürkerek kendisine bakan resepsiyondaki kızın yanından geçip, odasına girerken Annabel de tekrar bekleme salonundaki koltuklardan birine çöktü.

Sam Jerrard yanında Denişe Keiron'la birlikte içeri girdiğinde saat dörde geliyordu. Annabel heyecanla ondan yana dönmüş ama sanşın kızı fark edince yüzü birden asılı vermişti. Denişe'in sırtında son derece şık siyah bir elbise ve beyaz mink bir ceket vardı. Genç kız onun

o anda dünyanın öbür ucunda olmasını diliyordu. Denişe Keiron ortalıktayken Sam Jerrard’m ilgisini çekmesi imkansızdı çünkü.
Sam Jerrard, Hala burada mısın? diye sordu Annabel’e ama hiç duraksamadan yürüyüp geçti yanından. Denise'in ise kendisinin farkına bile varmadığı açıkça belliydi.
Onlann arkasından bakan resepsiyoncu kız içini çekti. Ne hoş, değil mi? Bu kadar zengin olmak nasıl bir şey acaba? Babası yönetim kurulumuzda. Mr. Jerrard’m onunla evleneceği söyleniyor. Umarım doğrudur. Böylece Gwen'in burnu biraz sürtülür. Mr. Jerrard onunla evlenirse Gwen de sanki onun sahibiymiş gibi davranamaz artık, öyle değil mi?
Annabel cevap verecek zaman bulamadı. Gwen dışarı çıkmıştı ama, yalnız değildi bu kez. Yanında yürüyen Denişe Keiron yüksek ve otoriter bir sesle konuşuyordu.
Ne cesaretle benimle böyle konuşabilirsin? Kendini ne sanıyorsun sen? Hemen o numarayı ver bana; yoksa babama anlatırım her şeyi.
Gwen gergin bir sesle, Eğer Mr. Jerrard özel numarasını size vermemi emrederse tabii ki veririm, dedi.
Ben emrediyorum. Babam bu şirketin yöneticilerinden biri. Unuttun mu yoksa?
Hayır Miss Keiron. Çok üzgünüm ama ben de emir kuluyum. Eğer Mr. Jerrard'a itaatsizlik edersem başım derde girer.
Sarışın kız hızla dönüp nefret dolu buz gibi gözlerle baktı ona. Beni kızdırırsan, işte asıl o zaman başın derde girecek. Mr. Jerrard bana evlenme teklif etti. öfkeyle parlayan gözlerini Gwen,in yüzüne dikmişti. Şimdi şu numarayı ver bana.
Gwen'in dudakları ince bir çizgi halini aldı. Hayır der gibi iki yana salladı başım.
Denişe Keiron öfkeyle yürüyüp giderken, Buna pişman olacaksın, diye yüksek sesle uyardı. BUyük bir hırsla cam kapıyı ardından çarpınca mink ceketinin eteği kapıya sıkışmıştı. Annabel onun dönüp öfkeyle çekerek kürkün eteğini kurtarışım ve beklemekte olan asansöre binişini seyretti.
Gülerek dönüp Gwen'e baktı. Ama kadında en ufak bir neşe belirtisi yoktu. ince yüzü öfkeyle kasılmış, ağzının çevresinde bembeyaz bir halka meydana gelmişti. Annabel'in yanından geçerken kısaca Gel, seninle konuşmak istiyorum, dedi.
Dışarı çıkan kadının arkasından yürürken Annabel onun kendisini buradan uzaklaştırmaya çalışıp çalışmayacağını merak etti. Yukarı çıkan asansörün sesini duyduklarında Gwen dönüp genç kıza baktı.
Şam’la konuşmaya kararlıysan, bunu yapmanın tek yolu var. Arabası binanın bodrumundaki park yerinde duruyor. Bagaja bir şeyler koymamız gerekmişti; anahtarlan hala, ona geri vermedim. Otomobilin arkasına saklanırsan kır evine gidene kadar senin farkına varmaz. Ortaya çıktığında öfkeden deliye dönecektir tabii, ama onunla konuşma fırsatım böylece elde etmiş olacaksın.
Annabel'in ağzı şaşkınlıktan bir kanş açık kalmıştı. Kulaklarına inanamıyordu. Gwen neden kendisine yardım etmeye çalışmaktaydı.
Gwen, Annabel’in yüzündeki şüphe ve tereddüt dolu ifadeyi görünce omzunu silkerek başım çevirdi. Oh, unut gitsin. Çılgınca bir fikirdi za ten. Böyle bir şey önermemem gerekirdi, ama o sarışın köpekbalığı sinirlerimi öyle bozdu ki... Bir an için aklımı kaçırmış olmalıyım.
Büroya gitmek için dönen kadım kolundan tuttu Annabel. Bence çok güzel bir fikir. Denemek istiyorum.

Gwen tereddüt etti. Kaşlan çatılmıştı. Seni bulursa benim yardım ettiğimi söyleme, çünkü inkar ederim. Kolunu çekerek Annabel'den kurtardı. Yoo, hayır, yapamam... Beni öldürür!

Tek bir kelime bile söylemem. Lütfen vazgeçme. GWen'in kolunu sıkıca tutan Annabel asansörün düğmesine bastı.

Aşağı inerlerken Gwen, Sonunda pişman olacağım, biliyorum! diye inledi.

Bodrumdaki büyük park yeri insanın tüylerini ürpertecek kadar loştu. Gwen büyük siyah bir arabaya doğru yürürken Annabel durakladı. Birden gene korkmuştu. Kendini çok huzursuz hissediyordu. 'Gwen neden bana yardım ediyor diye düşündü. Denişe, genç kadının onurunu, Sam'e ihanet etmesine sebep olacak kadar mı yaralamıştı?

Gwen dönüp arkasına baktı. Ne oldu? Fikrini mi değiştirdin?

Hayır! Gwen'in de korktuğunu sezince birden bu işi sonuna kadar götürmeye karar vermişti. Sam Jerrard'ın kolunda o kendini beğenmiş sarışınla yanından geçişini, alaylı bir tavırla gülümseyerek 'Hala burada mısın?' diye soruşunu hatırladı. Ne yapıp edecek, kendisini dinlemeye zorlayacaktı bu adamı!

Ben hiçbir şey bilmiyorum, unutma. Otomobilin kapışım açık buldun ve...

Merak etme. Beni bürodan attığım, araba girişinden park yerine geldiğimi ve arabayı bulduğumu söylerim.

Karanlık park yerinde yalnız kalan Annabel otomobilin içinde bulduğu bir battaniyeyi üstüne çekerek yere uzandı. Sam'in geldiğini duyunca battaniyeyi başına kadar çekip kımıldamadan yatmaya karar vermişti. 'Ya arkaya bakmayı akıl ederse?' diye düşündü. 'Ya Gwen bu işten vazgeçip benim burada saklandığımı ona söylerse?' Nedense hala garip bir huzursuzluk duyuyordu sekreterin davranışından. Genç kadının birden kendisine yardım etmeyi önermesinde çok tuhaf bir şeyler vardı.

Yanm saat kadar sonra arabaya doğru gelen sert, canlı adım seslerini duyduğunda Annabel uyumak üzereydi. Birden titremeye başlayan elleriyle battaniyeyi tepesine kadar çekip olduğu yerde büzüldü. Arabanın ön tarafına gelmişti Sam Jerrard. Sonra onun arkaya doğru yürüdüğünü duydu ve korkudan terlemeye başladı. Adım sesleri uzaklaştı. Bagaja doğru geliyordu şimdi.

Annabel deli gibi çarpan kalbini sakinleştirmeye çalışmaktan çoktan vazgeçmişti. 'Neden bu işi yapmayı kabul ettim sanki? Aklımı kaçırmış olmalıyım,' diye düşünüyordu. 'Hemen şimdi buradan çıkıp başıma gelecek her şeye razı olmam gerekir belki de. Beni görünce öfkeden çılgına dönecek. Tanrım, ne halt etmeye girdim bu işe?'

Bagaj kapağının çarparak kapandığını duydu. Sonra ön kapı açıldı ve Sam Jerrard direksiyonun başına geçti. Motor çalıştı, tekerlekler beton zemin üstünde hızla hareket etti.

Az önce geçirdiği yakalanma korkusunu atlatınca Annabel'in sinirleri öylesine gevşemişti ki bastıran uykuya karşı koyamayarak az sonra kendinden geçiverdi.

Otomobil durunca uyandı. Bir an nerede olduğunu hatırlayamayarak şaşkınlıkla bakındı etrafına. Artık hareket etmiyorlardı. Dışarda, çakılların üzerinde adım seslerini duyunca battaniyeyi tekrar kafasına çekti. Burnuna deniz kokusu geliyor, dalgaların ve rüzgarın sesini duyuyordu. Büyük bir dikkatle oturduğu yerde doğruldu.

Sam Jerrard kendisinden birkaç adım uzakta kır evinin verandasında durmuş, ön kapıyı açıyordu.

Genç adam içeri girince Annabel merakla binayı inceledi. Küçük, beyaz boyalı, iki katlı bir evdi bu. Her katta tek bir pencere görülüyordu. Küçük bir bahçenin ortasında yapayalnız

yükselmekteydi. Çevrede başka hiçbir bina görünmüyordu. Yaklaşık yüzyıl kadar önce inşa edilmiş olduğunu tahmin etti genç kız.

Uyuşmuş bacaklarım gererek ovuşturdu ve arabadan indi. Güneş batmış, karanlık çökmeye başlamıştı etrafa. Saatine baktı, yedi buçuk olduğunu görünce şaşırdı. Yol neden bu kadar uzun sürmüştü?

GWen'in, kır evinin çevresinde başka bina bulunmadığını söylediğini hatırlıyordu ama, en yakın yerleşim yerinden kilometrelerce uzakta olduğunu söylememişti. Dikkatle çevresine bakındı. Alçak tepeler ve geniş kırlar uzanıyordu her yerde. Deniz görünmüyordu. Kır evi sarp kayalıklardan birinin üzerine inşa edilmiş olmalıydı. 'Tamı tamına neredeyiz acaba?' diye düşündü.

Tam o sırada Sam Jerrard evden çıktı ve onu görünce olduğu yerde kalakaldı. Annabel erkeğin sert yüzünde birbiri ardı sıra beliren duygulan meydan okuyan bir tavırla izliyordu: Şaşkınlık, inanmazlık, hayret ve ardından da müthiş bir öfke.

Sam, genç kızın olduğu yerde korkuyla büzülmesine neden olan bir sesle, Burada ne halt ediyorsun sen? diye sordu. Nasıl geldin buraya? Buz gibi gri gözlerini ikinci bir otomobil görmek istermiş gibi etrafta gezdiriyordu.

Annabel sakin çıkmasına çalıştığı bir sesle, Sizinle geldim, dedi.

Sam kaşlarım çatarak baktı ona. Benimle mi? Bakışlarını arabasını çevirdi.
Benim arabamda mı?

Annabel, Arkada, döşemeye yattım, diye fısıldadı. Sam Jerrard'm bir şiddet hareketine girişmeyeceğini umuyordu bir yandan da. Ama adam, öldürecekmiş gibi bakıyordu kendisine.

Arabama mı saklandın? Ne zaman? Park ye' rindeyken mi? Benim arabam olduğunu nereden biliyordun? öfkeden boğuklaşmış sesinden kendini güçlükle tuttuğu belli oluyordu. Yüzünü buruşturdu. Laboratuvara geldiğim sırada görmüş olmalısın. Ellerini cebine sokmuştu. Annabel, 'Umarım hiç çıkarmaz, diye düşündü. Sam' in kendisini boğmak istiyormuş gibi bir hali vardı.

Kapısı kilitli değildi ben de içeri girdim, diye kekeledi genç kız. Sizinle konuşmam gerekiyordu. Bakın, biliyorum kızmış olmalısınız, ama dikkatinizi çekmenin tek yolu bu gibi göründü bana. Lütfen sadece bir iki dakika dinleyin beni.

Hayır, sen beni dinle, küçük inatçı baş belası! Yüzü öfkeyle kararmıştı. Draycott'la ilgili tek bir söz bile duymak istemiyorum. Bu sefer ne kadar zarar verdiğini biliyor musun? O patlamada havaya uçurduğu malzemeleri yerine koymanın kaça patlayacağı hakkında bir fikrin var mı? Laboratuvar haftalarca kullanılamayacak hale geldi. Bunca zamandır yanımda çalışmasına izin verdiğim için kendi kendimi suçluyorum.

Annabel ağzım açtı ve genç adam üç kocaman adımda yanına geliverdi onun. Tek bir kelime bile söyleme! diye kükreyerek üstüne doğru eğilince kız korkuyla yerinden sıçradı. Gözleri iri iri açılmıştı.

Kısa bir sessizlik oldu. Annabel kendi kesik soluklarım duyabiliyordu. Gözlerini yerden kaldırmadan, Sanırım gitsem iyi olacak, diye fısıldadı.

Sam, Nasıl? diye sorunca şaşkınlıkla baktı ona genç kız.

Charlie'ye telefon edeceğim. Gelip beni alır.

Gelip almayacak çünkü sen ona telefon etmeyeceksin. Burası benim özel sığmağım. Beş yıldır adresini herkesten sakladım. Jerrard şirketinde çalışan hiç kimsenin gelip beni burada

bulmasını istemiyorum. Ve senin için de bu kuralı bozacak değilim. Buraya benim yardımım olmadan geldin, gene aynı şekilde geri dönebilirsin.

Annabel'in rüzgarla savrulan kızıl saçları gür tutamlar halinde yüzüne dökülmüştü. Genç kız titreyen eliyle saçlarını geriye doğru iterken, Benim için bir taksi çağınn öyleyse lütfen, dedi.

Hayır.

Sam başka bir şey söylemeden bagajı açıp birkaç kutu çıkardı ve dönüp kır evine doğru gitti. Annabel etrafına bakındı. Ortalık tamamen karanlığa bürünmüştü şimdi. En yakın köyün ne kadar uzakta olduğunu merak etti. ‘Kendimi bu duruma sokmak için aklımı kaçırmış olmam gerek!'

Sam Jerrard geri dönmüş, acımasız bir alaycılıkla bakıyordu ona. Hala burada mısın? Gerçekten senden kurtulmak güç. Yürümeyi düşünüyorsan hemen yola çıkman gerek. Yoksa biraz sonra göz gözü görmeyecek karanlıktan. En yakın köye doğrudan yol yok. Buradaki bütün yollar sağa sola gider ve yol işaretlerinin de hiçbir yaran olmaz. Hepsi sadece Norwich’i gösterirler. Kaybolursan bir uçurumdan aşağı düşebilirsin. Doğru yolu bulmayı başarsan bile sekiz kilometre yürümen gerekecek. Köyün tek meyhanesinden telefon edebilirsin. Tabu hala açıksa orası. Ne kadar hızlı yürüyebilirsin?

Annabel öfkeyle titriyordu. Yüzü kıpkırmızı kesilmiş, genç adama vurmamak için kendini sıkmaktan bütün vücudu ağrımaya başlamıştı.

Hiç de komik değilsiniz, diye mırıldandı. Genç adam onun karşısında durdu. Bakışlarında Annabel'in kendisini aptal bir çocuk gibi hissetmesine neden olan bir şeyler vardı.

Böylece eşit hale geldik Miss Walsh. Sizi gör düğüm için heyecanlanmamı mı bekliyordunuz. Çekiciliğinizi fazla abartıyorsunuz.

Annabel'in yüzü daha da kızardı. Sadece Charlie hakkında konuşmak istemiştim. Neden birkaç dakika beni dinlemediniz? Başka çarem kalmamıştı.

Sizinki gibi bir sadakati hak etmiyor o. O adam bir budala, diye dişlerinin arasından konuştu Sam Jerrard.

Hayır, budala değil. Çok zekidir ama, biraz talihsiz...

Talihsiz sözcüğü pek uygun değil.

Annabel, Sam Jerrard kendisini susturmadan söyleyeceklerini söyleyebilmek için telaşla, Eğer Charlie işin teorik kısmım yürütür, bir başkası da deneyleri yaparsa hiçbir sorun çıkmaz, diye konuştu. Sam Jerrard’ın kendisini dinlediğinin farkındaydı. Erkeğin soğuk bakışlı gözlerinde dikkatli bir ifade belirmişti. Bunu önermeme fırsat kalmadan projenin başına başka birini getirmenizden korktum.

Genç adam, işin pratik kısmını yürütecek o başka biri de sen olacaksın anladığım kadarıyla, öyle mi? diye mırıldanınca Annabel bakışlarını kaçırdı.

Çok memnun olurdum ama, eğer başkasını tercih ederseniz...

Sam Jerrard saatine baktı. Seni bilmem ama, ben aç ve yorgunum. Ben eşyalarımı boşaltırken sen de mutfağa gidip çay yapar mısın? Mutfak masasının üstünde kapaklı bir sepet var. Peynir, ekmek, meyve ve birkaç kutu hazır çorba getirmiştim. Yemek hazırlayabilirmisin

Annabel tereddüt etti. Tabii ama...

Genç adam bir kaşım kaldırarak baktı ona. Ama?

Yemekten sonra... beni en yakın köye götürür müsünüz? Oradan Charlie’ye telefon edebilirim. Biraz esprili davranmaya çalışarak kandırıcı bir tavırla gülümsedi genç adama. Böylece uçurumdan düşme tehlikesinden de kurtulurum.

Sam de ona gülümsedi. Ama Annabel'in hiç hoşuna gitmeyen soğuk bir alaycılık vardı tavrında. Oh, yoo, Miss Walsh. Korkarım olmaz. Bu gece hiçbir yere gitmiyorum. Yemeğimi yiyip sonra da yatacağım. Kayalıklarda fotoğraf çekebilmek için sabah altıda kalkmak istiyorum. Yuva kuran martıların fotoğrafım çekmek için en uygun zaman güneşin doğduğu sıradır. Tam zamanında orada olmak için iyi bir uyku çekmeye de kararlıyım. Annabel'in yüzüne bakan gözleri sabah ayazı kadar soğuktu, önünüzde ilginç iki seçenek var. Ya bir köy bulana kadar yürürsünüz. Ya da geceyi burada geçirirsiniz.

Bölüm Üç

Annabel keyifsizce mutfağa girdi ve masanın üstündeki küçük piknik sepetini boşaltmaya koyuldu. Sam Jerrard'm ciddi olduğuna inanamı-yordu. Kendisini geceyi burada onunla yalnız geçirmeye zorlamayacaktı herhalde. Canını sıktığı için Annabel'e işkence ediyordu, o kadar.

Onca yolu yalnız başına huzur içinde geçirmek için gelen birinin davetsiz bir misafirle karşılaşmasının ne kadar sinir bozucu bir şey olduğunu tahmin edebiliyordu ama, kendisini en yakın köye götürmesi çok çok yanm saatini alırdı.

Masamn üstüne dizdiği yiyeceklere baktı. Koca bir kalıp peynir, birkaç elma ve portakal, bir somun Fransız ekmeği ve üç kutu sebze çorbası. Bütün hafta sonunu bu kadarcık yiyecekle geçirecekse. Sam Jerrard hemen hemen aç yaşıyor demekti. Ya da çoğu zaman kamını dışarda doyuruyor olmalıydı.

Onun yukarı çıktığını duydu. Ayak seslerinden ağır bir şey taşıdığı belli oluyordu. Sam'in amatör bir doğa bilimci olduğunu öğrenmek hiç şaşırtmamıştı genç kızı. Laboratuvarlarda yapılan araştırmaların çoğu toprakla da ilgiliydi ve Annabel onun bir çiftçi ailesinden geldiği yolunda bir şeyler duyduğunu hatırlıyordu. Ama hakkında o kadar çok dedikodu vardı ki mümkün olanla olanaksızı birbirinden ayırmak hayli güçtü.

Genç kız çay için su kaynattı ve yemek masasını hazırladı. Mutfakta her şey son derece düzenli bir şekilde yerleştirilmişti, insan aradığını kolayca bulabiliyordu. Sam Jerrard'ın burada tek başına nasıl yaşadığım merak etti bir an. 'Acaba yakındaki köyden gelip onun için burayı temizleyen ve yemeklerini pişiren biri mi var? diye düşündü. Ama için için bunun doğru olma dığım, bu adamın her zaman böyle düzenli ve temiz yaşadığını biliyordu.

Fincanlara çay doldururken genç adam mutfağa girdi. Süet kabanım ve takım elbisesinin ceketini çıkarmıştı. Varlığı bir anda mutfağı kü-çültmüştü sanki.

Muslukta ellerini yıkarken omzunun üstünden, Yağmur yağmaya başladı; şimdi gidersen ıslanacaksın, dedi.

Annabel bakışlarım hemen mutfak penceresine çevirdi. Gecenin karanlığım yansıtan camlar iri damlalarla ıslanmaktaydı. 'Tann cezasını versin- diye düşündü. Yağmur yağdığına göre Sam Jerrard yarın fotoğraf çekmeye gidemeyecek demekti. Bu durumda erken yatıp erken kalkması gerekmiyordu. Yani kendisini en yakın köye götürebilirdi.

Genç kız düşüncelerim dile getirmekten çekinerek, Çayınız hazır, diye mırıldanmakla yetindi.

Ellerini kurulamakta olan Sam birden ona döndü. Annabel kalbinin garip bir tempo ile çarpmaya başladığını hissetti birden. İrileşen gözlerle genç adamın yüzüne baktı. O da kendisine bakıyordu ve yüzünde garip, şaşırmış gibi bir ifade vardı.

Genç kız kendini toparlayıp masaya oturdu. Sam Jerrard da aynı şeyi yaptı ve Çorba nerede? diye sordu.

Ah unuttum! Çorbayı ısıtmak için yerinden kalkarken Sam elini uzatarak durdurdu onu.
önemi yok. Ekmek peynir yerim.
Gece hazmı zor olmaz mı?
Bana bir zararı dokunmuyor. Buradayken hep peynir ekmekle doyururum kamımı. Yemek pişirmeye zaman bulamıyorum.
Annabel kendisine bir portakal soyarken genç adam da peynir tabağına uzandı.
Londra'da, hafta içinde dünyanın yemeğini yiyiyonım zaten. Vaktimin çoğunu iş yemeklerinde geçiriyorum. Acı bir alaycılık vardı yüzünde. Laboratuvarda çalıştığım günlere geri dönmeyi öyle arzuluyorum ki. İş çok ilgi çekici olduğu için şimdikinden fazla eğleniyordum.
İşin ticari kısmını başka birine bırakıp neden tekrar laboratuvannıza geri dönmüyorsunuz öyleyse?
Sam'in dudakları kıvrıldı. Kızgınlık ve acıya benzer bir şey vardı bu davranışında. Bu imkansız.
Annabel portakalım bitirmişti. Muslukta ellerini yıkarken, Yeniden laboratuvarda çalışmaya dönmek neden imkansız sizin için? diye sor du.
Sam sesini çıkarmayınca dönüp genç adama baktı ve sert, karanlık bakışlarla kendisini süzdüğünü gördü.
At sineği kadar ısrarcısın, diye mırıldandı Sam. Bir konunun kapandığım hiç anlamaz mısm?
Annabel utançla kızararak, Sorularımla sizi rahatsız etmek istememiştim, dedi. Ağabeylerimle onlann sorunlarım tartışmaya çok alışkınım da... Birden sustu. Korkuyla soluğunu tutmuştu. Oh unutmuşum! Ağabeyim! Joe nerede olduğumu merak edecek. Bu gece onunla ve karısıyla birlikte yemek yemem gerekiyordu. Hafta sonunu onlarda geçirecektim. Yalvaran gözlerle baktı genç adama. Telefon edip gelemeyeceğimi haber veremez miyim?
Sam sabırsız bir tavırla yerinden doğruldu. Bunun doğru bir davranış olduğunu mu sanıyorsun? Nerede olduğunu soracaklar ve sen de cevap veremeyeceksin. Böylece işler daha da berbat olacak. Kapıya doğru yürüdü. Ben yatıyorum.
Annabel birden, Beni bırakıp gidemezsiniz, deyiverdi.
Genç adam dönüp yan kapalı göz kapaklarının ardından baktı ona. Dudakları küçük bir tebessümle kıvnimıştı. Sen de mi gelmek istiyorsun? Neden olmasın? Tepeden tırnağa süzüyordu genç kızı.
Annabel sırtı duvara değene kadar geriledi. Hızlı hızlı soluyordu. Böyle şakalar yapmayın. Hiç de komik olmuyor.
Genç adam, Şaka değildi ki, diye mırıldandı. Sesi son derece keyifli çıkıyordu. Düşünmeden bir işe girişmemejrt sana öğretmem gerekiyor. Burada benimle birlikte olmanın aşın cesurca bir davranış olduğu hiç aklına gelmedi mi? Bazı erkekler böyle bir şeyi, reddedemeyecekleri bir davet olarak görürler. Bakışlan Annabel'in korkuyla irileşmiş gözlerinden yan aralık pembe dudaklanna, oradan da hızlı hızlı inip kalkan göğüslerine kaydı. Çok inatçı ve dik kafalı bir kızsın. Belki de telefonu fişten çekip seni yatağıma alsam iyi olacak. Tek başına aşağıda kaldığında yapacaklanna güvenebilir miyim, bilmiyorum.
Annabel el yordamıyla yandaki tezgahtan bir tava yakalayıp öne doğru çekince Sam Jerrard gülmeye başladı.
O tavayla ne yapacaksın? Olaylan dramatize etme zevkin çılgınlığa vanyor doğrusu. Dönüp kapıya doğru yürürken, Çok eğlencelisiniz Miss Walsh, ama ben gene de yann sabah erken

kalkmaya niyetliyim. Onun için yukan gelip kendinize bir yastıkla battaniye alsanız iyi olur. Sabah gün dogmadan uyanacağım. Sizi de kaldırıp Au-dyn’e götürürüm. Sabah altı otuz da oradan Nor-wich’e bir otobüs var. Köyden köye uğrayarak bir hayli geç varacaksınız istediğiniz yere ama, bu size iyi bir ders olur. Başkalarını rahatsız etmeye pek aldırmadığınız belli oluyor. Ama kendiniz rahatsız olunca, belki birazcık anlarsınız bunun ne demek olduğunu.

Annabel dişlerini sıkarak onun arkasından yukan çıktı. Tek bir kelime söylemeye bile cesaret edemiyordu.

Yatak odasmın kapısında durup genç adamın getireceği yastıkla battaniyeleri bekledi. Üst katta iki oda vardı, öteki odanın açık kapısından buranın küçük bir laboratuvar gibi düzenlenmiş olduğunu gördü. Bir sürü bilimsel alet doluydu içersi. Mikroskoplar, etiketlenmiş şişe ve kavanozlarla dolu bir raf, fotoğraf makineleri ve slayt kutulan, dürbünler ve pencerenin yanında hayli büyük bir teleskop ilişti gözüne. Odadaki bütün raflar kitap ve çokça kullanıldığı belli not defterleriyle doluydu. Şaşırarak baktı etrafına. Neden laboratuvar çalışmasına geri dönemiyordu Sam Jerrard? Kendisinin başka insanlara karşı duyarsız olduğunu ima etmişti ama yemekte yaptığı konuşma sırasında onun içinde birikmiş olan kızgınlık ve engellenme duygusunu çok iyi anlamıştı Annabel.

Sam'in yastık ve battaniyelerle geldiğini görünce özür dileyen bir sesle, Sizi çok rahatsız ettiğim için üzgünüm... diye mırıldandı.

Genç adam acı bir alaycılıkla, Gecikmiş özrü nü kabul ediyorum, diye cevap verdi.

Annabel, Ama şey... diye başladı. Gene yüzü kızarmşıtı.

Genç adam içini çekti. Ama ne Miss Walsh? Gene Draycott'dan bahsetmeye başlamayın. Çünkü yeteri kadar dinledim.

Hayır ben sadece... şey, banyoyu arıyordum ve ortalıkta öyle bir şey göremedim.

Sam eliyle arkasındaki yatak odasını işaret ederek, Korkarım evin tek banyosu orada, dedi. Ben bunlan götürüp oturma odasındaki kanepenin üstünde size bir yer hazırlarken siz de banyoyu kullanırsınız.

Annabel içeri girip merakla etrafına bakındı. Yatak odası da evin öteki yerleri gibi son derece düzenliydi. Yatağın iki yanındaki duvar girin tilerine tıka basa kitapla dolu raflar yapılmıştı. Halı ve perdeler filizi yeşildi. Duvarlar da daha açık bir yeşile boyanmıştı. Duvann birinde kara kalemle yapılmış kuş, çiçek ve gemi resimleri, gökyüzünü ve denizi gösteren yağlıboya tablolar asılıydı. Hepsinin de tek bir sanatçının elinden çıktığı belli oluyordu.

Sam Jerrard geri gelmeden bir an önce banyoyu kullanıp çıkmak isteyen Annabel etrafına daha fazla bakmadan hemen odanın dip tarafındaki küçük kapıya doğru yürüdü.

Banyodan çıktığında genç adam kendisini bekliyordu. Yatağını yaptım. Annabel’in makyajı silinip, iyice yıkanmış temiz yüzüne ilgiyle bakıyordu.

Teşekkür ederim. Genç kız yengeç gibi yan yan jkirüyerek kapıya doğru gitti. Bu odada onunla yalnız kalmak sinirlerini bozuyordu. Çevrede kendilerinden başka hiç kimsenin yaşamadığını bilmek, bu karanlık gecede onunla yalnız olduğunu düşünmek iyice huzurunu kaçırmaktaydı.

İyi geceler. Genç adamın yumuşak sesinde için için güldüğünü belli eden bir tonlama vardı. Fikrini değiştirip benimle kalmak istemediğine emin misin? diye alay etti onunla.

Annabel koşarcasına indi merdivenleri. Yatak odasının kapısının kapandığım duyunca biraz rahatladı. Sam Jerrard'm mizah anlayışı da, bu duruma düşmesine neden olan kendi aptallığı kadar kızdınp rahatsız ediyordu genç kızı.

Oturma odasına girdi. Düşündüğünden daha genişti burası. Odanın bir duvarında dışan doğru çıkıntı yapan cumbadaki pencerenin içeriye bol bol aydınlık verdiği belli oluyordu, ama şu anda perdeleri çekilmişti. Taş şöminenin yanındaki girintide pahalı bir müzik seti duruyordu. Şöminenin üstünde bir kır evini, kayalık uçurumu ve beyaz bulutlarla dolu mavi gökyüzünü gösteren büyük yağlıboya bir tablo asılıydı. Annabel iyice yaklaşarak imzayı okumaya çalıştı. Pek emin değildi ama telaşla atılmış bu imzada Jerrard yazdığım sanıyordu.

Başım bir yana eğerek resmi inceledi. Ev kendisine hiç yabancı gelmemişti. Bu ev miydi acaba? Eğer buysa, resmi yapanın Sam Jerrard olduğundan emin olabilirdi. Kır evinin yan açık kapısından duvara asılı bir ayna görünüyordu. Aynaya yandaki odanın görüntüsü yansımıştı. Kadife kaplı bir iskemle ve dumanlı, bulutsu bir şekil. Gülen dudaklar ve iri mavi gözler Anna-bel'e bu şeklin bir kadın olduğunu düşündürdü. Ressam yalnız evi değil, resimdeki o küçük ayna ile o duvarların arasında sürüp giden hayatı, neredeyse elle dokunulacak kadar yoğun olan mutluluğu da aktarmıştı tuvale.

Resimdeki kadm tanıdığı hiç kimseye benzemiyordu. Saçlan ya da ne giydiği de görünmüyordu resimde, sadece solgun bir yüz, gözler ve ağız vardı. 'Resmi yapan Sam Jerrard'sa bu kadin kim acaba?' diye düşündü.

Sonra yüzünü buruşturarak kendini toparladı. 'Beni neden ilgilendirsin bu?' diye geçirdi aklından. Dedikodular doğruysa, geçmişte hayatında bir sürü kadın olmuştu. Belki hala da vardı. Resimdeki kadını belirleyen tek şey Annabel'in sezdiği o sıcaklık ve mutluluk duygusuydu. 'Belki ışığın kullanılmasındaki ustalıktan kaynaklanıyor,' diye düşündü. 'Ve tablonun sevgi ve özenle yapılmış olmasından.'

Bilinçli olarak sırtım resme dönüp kitap raflarında okuyacak bir şeyler aramaya koyuldu. Kolay kolay uyuyamayacağmı biliyordu.

Sam Jerrard'm kitap konusundaki zevkini de merak etmekteydi. Üst kattaki odada yalnızca bilimsel kitaplar bulunduğuna emindi. Ama oturma odasındaki rafları inceleyince çeşitli ülkelerdeki hayvan ve bitkilerin özelliklerini anlatan bir sürü kitabın yanısıra dedektif hikayeleri, klasik romanlar ve biyografiler bulunduğunu gördü.

Kendine bir kitap seçtikten sonra nasıl uyuyacağına karar vermeye gelmişti sıra. Üstündeki bütün giysileri çıkarmayacaktı kuşkusuz. Ama bu şekilde de yatamazdı ki.

Sam Jerrard sabah gün doğmadan kendisini uyandıracağını söylemişti. İçeri gelip kendisini yan çıplak görmesini istemiyordu. Sadece elbisesini çıkarmaya, kombinezonu ile yatmaya karar verdi.

Battaniyelerin altına büzülüp kitabım okumaya koyuldu. Dışarda yağmur şiddetle camlan dövüyor, uzaktan denizin gürültüsü geliyordu. Annabel uykuya dalmak üzereyken, 'Sular yükselmeye başlamış olmalı,' diye düşündü ve sonra kendini o güzel sesin ninnisine bıraktı.

Sabah kızarmış pastırma ve kahve kokusuyla gözlerini açtığında oda ilkbahar güneşi ile aydınlanmıştı. Bir iki saniye boş boş tavana bakarak yattıktan sonra birden nerede olduğunu hatırlayıp ayağa fırlayıverdi.

Gün bayağı ilerlemişti. Vaktin hayli geç olduğunu anlaması için saatine bakması gerekmiyordu. Sam Jerrard söylediği gibi erkenden uyandırmamıştı onu. Saat neredeyse

dokuza geliyordu ve yağmur çoktan durmuştu. Pencereden bakarken, ‘Güzel bir gün olacak,’ diye düşündü.

Ve işte o anda gerçekten uyandı. İki yana çekilmiş perdelere bakıyordu. Gece kapalıydı o perdeler. Uyurken birisi odaya girmiş ve perdeleri açmıştı, kendisi hiçbir şeyden habersiz uyurken o birisi Annabel’i seyretmişti. Genç kız utançla kıvrandı. İnsanın uyurken, korumasız ve savunmasız bir durumdayken seyredilmekten hoşlanmaması çok doğal bir tepkiydi. Ama An-nabel'in hissettikleri bu duyguyla açıklanama-yacak kadar yoğundu. O kanepenin üstünde yarı çıplak bir vaziyette uyurken Sam Jerrard'ın üstüne eğilip kendisini seyretmiş olduğunu düşünmekten nefret ediyordu. Uyanıkken bile sinirlerini altüst etmekteydi bu adam.

Yattığı yerden kalktı. Kısa beyaz kombinezonu fena halde buruşmuştu. Bir gece önce elbiselerini düzgünce katlayıp üstüne koyduğu iskemleye doğru uzandı. Ama birden dengesini yitirince iskemle gürültüyle yere devrildi. Annabel eğilip giysilerini toplarken kapının açıldığını duydu.

Yüzü utançtan kızarmış, hızla olduğu yerde döndü. Lütfen, henüz giyinmedim!

Sam Jerrard dışarı çıkmak için hiçbir harekette bulunmadı. Durmuş, genç kızı inceliyordu. Gri gözlerinde tartan, ölçüp biçen bir ifade vardı. Bakışlarını çıplak omuzlarından göğüslerinin arasındaki derin yanğa indirdiğinde Annabel cil dinin alev alev yanmaya başladığım hissetti. Genç adam hiç saklamaya çalışmadığı bir merakla beline, kombinezonunun altından hatlan belli olan küçük külotunun örttüğü yuvarlak kalçalarına, düzgün bacaklarına ve sonunda da ayaklarına kadar süzdü onu.

Nihayet uyandın demek.

Hava aydınlanırken beni uyandırmaya söz vermiştiniz! Annabel bunlan söyledikten sonra arkasını dönüp telaşla giyinmeye başladı.

Uyandırmaya çalıştım, dedi Sam. İçeri gelip perdeleri açtım. Sonra da omzundan tutup hafifçe sarstım. Ama ölü gibi uyuyordun, kımıldamadın bile.

Tamamen giyinmiş olan Annabel usulca ondan yana dönerken, Seslenmeniz gerekirdi, diye mırıldandı.

Sam'in dudaklarında küçük, alaycı bir gülümseme belirmişti. Genç kızın utangaçlığı kendisini çok eğlendiriyormuş gibiydi. Kahve pişirip sonra uyandırmaya karar verdim. Dikkatle baktı kıza. Ama önce arabayı garajdan çıkarmaya gittim, fakat bir türlü çalıştıramadım. Korkarım bir süre seni hiçbir yere götüremeyeceğim.

Annabel kulaklarına inanamıyordu. Şaşkınlık ve korkudan soluğu kesilmişti. Sonra birden bu sözlerin anlamını kavradı ve ters ters baktı genç adama.

Sam genç kızın yüzünde belire şüphe ve tereddüt dolu ifadeyi dikkatle inceliyordu. Gözlerinde alaycı bir panltı vardı. Biliyorum, inanılır gibi değil.

Buna inanmamı beklemiyorsunuz değil mi? Uykuda kanşmış kızıl saçlan öfkeden dimdik kesilmişti sanki. O kadar da saf değilim.

Sam onun bu son sözlerini duymazdan gele rek, Garaja telefon edip bir tamirci gönderme lerini istedim. Birkaç saate kadar burada olur, dedi. Ben motora bir göz attım ama hiçbir şey göremedim. Herhalde elektrikle ilgili bir şey olmalı. Gerçi garajım hayli kuru ama dün gece çok soğuk ve yağışlıydı. Arabanın bir yerinde kısa devre yapmış olmalı.

Annabel öfkeyle, Günün yarısını burada geçi-reme m, dedi. Charlie'ye telefon etmeme izin vermelisiniz.

Genç adam sabırsız bir tavırla omzunu silkti. Kahvaltı hazır. Bir şey yemek istiyorsan beş dakikaya kadar mutfağa gelmelisin. Pastırmalar kayış gibi olur. Sinirden her yanı titriyordu sanki. Dönüp odadan çıktı.

Annabel banyoya gidip elini yüzünü yıkadı. Sam yatağım yapmıştı. 'Annem kadar dikkatli bir ev kadını sanki,' diye gülümsedi. Birden karnı acıkmıştı.

Annabel önüne konan tabaktaki mis kokulu pastırmalara, mantar ve domateslere bakarak, Ev işlerine çok yatkınsınız, dedi.

Evden ayrıldıktan sonra kendime yetmeyi öğrendim. Üniversitede okurken tek bir odada yaşamak ve tek gözlü bir ocakta kendi yemeğimi pişirmek zorundaydım. Ya bir domuz gibi pislik içinde yaşayacaktım ya da ev işi yapmasını öğrenecektim. Annem hayretler içinde kalmıştı. Evdeyken bana hiçbir iş yaptırmazdı. Erkeklerin yatak yapıp, yemek pişirmeyi beceremeyecek kadar çaresiz yaratıklar olduğunu düşünen ayn bir kuşaktandı o.

Annabel yüzünü buruşturdu. Tıpkı benim annem gibi. Ağabeylerim de evde hiçbir iş yapmazlar.

Genç adam arkasına yaslanarak, kahvaltısını yemekte olan kızı süzdü bir süre.
Kaç kardeşin var?

Ağabeylerim mi? Beş tane.

Beş mi? Aman Tanrım. Peki kaç kız kardeşin var?

Ben tek kızım. Genç kız son mantan da ağzına attı. Yıllardır yediğim en güzel kahvaltı bu. Birden ani bir şüpheyle adamın yüzüne baktı. Bunlar nereden geldi. Dün gece sepeti boşalttığımda ne pastırma ne de mantar vardı.

Sam Jerrard, Sütçüden aldım, diye sırıttı. Minibüsünde yalnız süt değil, bakkal ve manav malzemeleri de satar.

Minibüs mü? Ben de onunla birlikte köye gidebilirdim öyleyse? Ne zaman geldi?

Gelmedi. Minibüsü tepenin üzerinde görünce kestirmeden koşup kavşakta yakaladım onu. Telefon edip çağırmadıkça buraya gelmez. Ben de bir iki günden fazla kalacağım zaman telefon ederim sadece.

Annabel kahvesinden bir yudum aldı, öfkeyle bakıyordu genç adama. Bilseydim erkenden kalkıp onu kavşakta beklerdim.

Evet, ama tamamen aklımdan çıkmıştı. Sütçüden daha önemli şeyler düşündüğüm için özür dilerim. Üzgünüm.

Annabel, Üzgün değilsiniz, diye mırıldandı. Sam birden ayağa kalktı. İnce uzun vücudunun tehdit edici bir görünümü vardı şimdi. Evet üzgün değilim, dedi kaba bir sesle. Seni buraya ben davet etmedim. Kendi kendine geldiğine göre, ait olduğun yere de kendi başma dönebilirsin. Neden seni dert ediyorum, bilmem ki. Senin yüzünden sabahın en güzel saatlerini kaçırdım. Buraya huzur içinde birkaç gün geçirmek için gelmiştim. Her şeyi mahvettin. Sana kahvaltı hazırlamama ve başıma sardığın onca derde karşın hoşgörülü davranmaya çalışmama rağmen sen oturmuş suratım asıyorsun. İyi bir sopa çekmem gerekirdi sana.

Annabel korkuyla iskemlesinde büzüldü. Hele bir dene!

Sam genç kıza doğru bir adım attı. Sonra homurdanarak döndü. Merak etme, ne kadar tahrik edilmiş olursam olayım kadın dövmem ben. Şimdi gidip arabama bir kez daha göz atacağım.

Annabel onun gidişini izledi. Kendini çok önemsiz ve kötü biri gibi hissediyordu. Sinirlendiği için Sam'i suçlayamazdı. Burada kendisiyle birlikte bulunmayı o istememişti ki.

İçinde bulundukları şartlarda gayet iyi davrandığını kabul etmek zorundaydı. Başka bir erkek olsa, böyle dağ başında kendisiyle yapayalnız kalmış bir kadından yararlanmaya çalışırdı.
Mutfağı toplayıp bulaşıkları yıkamaya başladı. Sonra tam işinin ortasında birden duruverdi. Bazı bakımlardan Sam Jerrard'ın centilmence kendini tutuşu bir kompliman olmaktan çok uzaktı. Kendisini kızdırmak için söylediği bir iki sözden ve iç çamaşırlarıyla gördüğünde ilgiyle bakmasından başka kendisine yaklaşmak için hiçbir girişimde bulunmamıştı. Çok daha elverişsiz ortamlarda erkeklerin çok daha ısrarlı davrandıkları olmuştu kendisine karşı, öyle adamlar tanıyordu ki, dün geceki şartlar altında Anna-bel'i elde etmek için kapışım kınp zorla saldıra-bilirlerdi. Bu tür erkeklerden iğreniyordu tabii ve Sam Jerrard'ın da böyle bir şey yapmasını istediği yoktu. Ama gene de kendini ciddiye alınmamış gibi hissetmekten alamıyordu.
Sam Jerrard'ın kendisini o kadar çekici bulmadığı belliydi.
öfkeyle masayı temizlerken, 'Neyim eksik benim diye düşündü. 'Herhalde kusurum mavi gözlü bir sanşm olmayışım.'
Sam Jerrard'm hoşlandığı kadm tipi buydu herhalde. Ve herhalde Denişe Keiron'a gerçekten aşıktı. Annabel onun zevkinden şüphe etmeye başlamıştı. O kızda ne buluyordu bu adam? Denişe zengin ve şımank biriydi.
Genç kız mutfağın ortasında durup etrafına bakındı. Her taraf pırıl pınl temiz ve her şey yerli yerindeydi. Sam Jerrard'm kendisi hakkında ev işlerinden anlamayan biri diye düşünmesine izin vermeye hiç niyeti yoktu.
Oturma odasına gidip gece kullandığı battaniyeleri ve yastığı topladı. Hepsini düzgünce katlayıp kucaklayarak yukan kata çıkardı ve Sam'm yatağının ayak ucuna bıraktı. Sonra tekrar oturma odasına döndü. Orayı da bulduğu durumda bırakmaya kararlıydı. Odayı toplarken uzaktan gelen bir motor sesi işitti. 'Tamircinin arabası olmalı diye düşündü.
Pencereye gidip dışan baktı. Otomobilin kaputunu açmış, motorun üstüne eğilmiş bir şeyler yapıyordu Sam. O da motor sesini duymuş olmalıydı ki doğruldu. Siyah saçlan ilkbahar güneşinde parladı bir an. Genç adam elini gözüne siper ederek sesin geldiği yöne baktı.
Annabel onun kaskatı kesildiğini, sonra dönüp eve doğru koşmaya başladığım gördü.
Bir saniye sonra hızla oturma odasına dalıp kızı kolundan yakaladı. Çabuk, bir yerlere saklan!
Annabel kolunu onun elinden kurtarmaya çalışarak, Neden? diye sordu. Neden saklanacak mışım?
Genç adam sert, sabırsız bir sesle, Gelen De-nise'in arabası, dedi.

Bölüm Dört

Annabel kızgınlıkla, Işığı görünce deliğine saklanan bir fare değilim ben, diye söylendi. Hala kolunu kurtarmaya çalışıyordu. Neden saklanmam gerektiğini anlamıyorum?
Çünkü sabahın bu saatinde seni burada bulursa ne zaman geldiğini sorar. Bütün gece burada kaldığını öğrendiğinde ikimizi de doğduğumuza pişman edecektir. Denişe çok kötü huyludur.
Annabel, işte buna inanınm,' diye düşündü. Yeni geldiğimi söyleyemez miyim?
Nasıl geldin peki? Sam dışan bakıyordu. Annabel Rolls Royce'un güçlü motorundan çıkan sesi şimdi açıkça duyabiliyordu. Sam bakışlarını kızın yüzüne çevirdi. Lanet olasıca, çabuk ol! Seni burada görürse yandık demektir.
Annabel tuhaf bir öfkeye kapıldığım hissederek, Onunla nişanlı mısm? diye sordu. Tam bir öfke de değildi bu. Endişeye benzeyen garip bir duyguydu.

Sam kısaca, Evet, benimle evlenmesini istedim, dedi.
Çok kısa bir an kımıldamadan, birbirlerinin yüzüne baktılar. Sam kaşlarını çatmıştı. Annabelin yüzü solgundu. Hiçbir şey düşünmeden, iri iri açılmış yeşil gözleriyle erkeğin yüzüne bakıyordu. Sam, bu sessizlik, sözcüklerden daha fazla şey anlatıyormuş gibi baktı ona.
Sonunda genç adam, Pekala, Draycottlı tekrar işe alacağım, dedi. Şimdi lütfen yukan çıkıp ben Denise'i buradan uzaklaştırana kadar orada bekler misin?
Annabel dönüp koştu. Sam, tereddütünü bir çeşit şantaj olarak niteleyebilirdi ama, donup kalmasının nedeni kesinlikle bu değildi. Son derece yoğun ve ilkel bir kıskançlığa kapıldığı için donup kalmıştı olduğu yerde. Delilikti bu. Kendi kendine bile izah edemiyordu hissettiği şeyi.
Hemen hiç tanımıyordu bu adamı. Denişe Kei-ron'la evlenmeye niyet etmesi de kendisini kesinlikle ilgilendirmezdi. Ona aşık değildi ki. Nasıl olabilirdi? Gene de, bu şiddetli duyguyu daha önce hiç hissetmemesine rağmen, kendisine neler olduğunun farkında değilmiş gibi davranamazdı. İçine bir bıçak gibi saplanan bu şeyin adı kıskançlıktı.
Yatak odasına dalıp kapıyı arkasından kapattıktan sonra yumruklarım sıkarak içinde yükselen duygulan bastırmaya çalıştı.
Pencereye geldiğinde büyük beyaz araba evin önüne park etmişti. Annabel, Denişe ve babasıyla konuşan Sam'i gördü. Genç adamın sesi yukarı kadar geliyordu.
Beni bulmayı nasıl başardın? Neşeli bir ta: vırla konuşuyordu ama, Annabel sesindeki öfkeyi sezmişti.
Denişe hiçbir şeyin farkında değil gibiydi. Zafer kazanmış bir edayla gülerek, Bizim de haber kaynaklarımız var, dedi. Küçük sığınağım görmek için meraktan ölüyordum. Tanrı aşkına ne yapıyorsun burada? Her yerden kilometrelerce uzakta, ölü bir yer. Ev de çok küçük, fazladan bir kedi bile dolaşamazmış gibi görünüyor, öylesine gizli tutuyordun ki, burada kadınlarla alem yaptığını sandım. Üst katta kilit altmda tuttuğun bir haremin mi var yoksa?
Sam buz gibi bir sesle, Sadece bir mikroskop var, diye cevap verdi. Denişe ürpererek mink mantosuna sanndı. Bizi içeri davet etmeyecek misin sevgilim? Burası buz gibi.
Tabii, size kahve yapanm. Sonra sen de bana adresimi nasıl bulduğunu anlatırsın. Dönüp eve doğru yürümeye başladı. Beni takip ettirmedin, öyle değil mi?
Annabel sokak kapısının kapandığını ve alt kattan adım seslerinin geldiğini duydu.
James Keiron kalın sesiyle, Burada kapalı yerde kalma fobisine yakalanacağım, dedi. Kaç odası var bu evin?
Mutfağa girdiler. Annabel kapının kapandığım duydu. Sesleri artık iyice uzaktan geliyordu. Pencerenin önünden aynlıp yatağın yanındaki iskemleye oturdu. Gözlerini halıya dikmiş, düşünüyordu şimdi. Acaba Gwen Bridge adresi başından beri biliyor muydu? Denise'e o mu vermişti?
Bu doğruysa, neden yalan söylemişti? Neden Annabel'i doğrudan buraya yollaması mümkünken S am'in arabasının arkasına saklanmaya kandırmıştı.
Genç kız şüpheyle kaşlarım çattı. Anlaşılmaz bir şeydi bu. Gwen'in kendisine neden yalan söylediğini anlayamıyordu.
Belki de Denişe adresi başka bir yoldan elde etmişti. Belki de Sam haklıydı. Kadın onu takip ettirmiş olabilirdi.
Genç kız yüzü kızararak, 'Aman Tannm.' diye düşündü. 'Ya Sam'i izleyen adam beni onun arabasından çıkarken gördüyse?'

Evin önünde durup çevresine bakmışım hatırladı. Çevrede hiç kimse, tek bir canlı bile görünmüyordu o gün.

Birden mutfak kapısının açıldığım ve Sam'in, Gidip her şey düzgün mü bir bakayım, dediğini duydu. Sesi çok yüksek çıkıyordu. Aslında üst katta fazla bir şey yok. Sadece çalıştığım oda ve yatak odam var.

Annabel genç adamın sesindeki bastırılmış telaşı fark etti ve umutsuzca etrafına bakındı. Ne reye saklanabilirdi?

Hayır, olduğu gibi görmek istiyorum oraları. Denişe ısrar ediyordu.

Geliyorlardı, Annabel merdivenlerdeki ayak seslerini duydu. Banyoya doğru koştu ama, De nise'in mutlaka oraya bakacağı aklına gelince he men vazgeçti bundan.

Tekrar çaresiz bir tavırla gözlerini odanın içiı> de gezdirdi. Sonra alçak sesle inleyerek dizlerinin üstüne çöktü ve yatağın altına kaydı. Kendini Fransız bulvar komedilerindeki tiplerden birine benzetiyordu. Yatak örtüsünün pileli etekleri iki yandan yere kadar uzanmaktaydı. Denişe yere diz çöküp yatağın altına bakmadıkça kendisini görmesi imkansızdı. Sam'in yanında böyle bir şey yapamazdı kuşkusuz.

Bir saniye sonra odanın kapısı açıldı. Denişe gülerek, Oldukça derli toplu burası sevgilim, dedi.

Annabel onun kahkahasının da gülümsemesi kadar yapmacık olduğunu düşündü kinle.

Mobilyaların bir erkek tarafından seçildiği belli oluyor. Ne berbat bir pencere bu böyle. Bu odalar çok boğucu. Tavanlar ne kadar alçak! Te mizletmiyor musun sen burayı hiç? Bu resimler müthiş toz tutar... Oh sanınm sen yaptm bunları, öyle mi? Ne kadar yeteneklisin.

Kısa bir sessizlik oldu. Annabel yatak örtüsü ile halının arasında kalan daracık aralıktan Denişe'in beyaz ayakkabılarının topuklarını görebiliyordu. Aksırmak, ya da öksürmek zorunda kalmamak için dua ederek kımıldamadan yattı olduğu yerde.

Denişe üstünlük taslayan bir edayla. Oldukça iyisin, dedi. Gerçekten tablo yapmaya başlamalısın artık. Bu karakalem resimler çok iyi ama kimse kuş resimlerine aldırmıyor artık. Portre yapmalısın. Sana poz veririm. Benim çok güzel bir portremi yapacağına eminim. Babam da satın alır.

Sam ters bir sesle, Henüz portre yapmaya hazır olduğumu sanmıyorum, diye cevap verdi. Annabel onun kendisinin nerede saklandığım anlamak için etrafına bakınıp bakınmadığım merak etti bir an.

Alçakgönüllü olma sevgilim. Pekala yapabilirsin. Çok gergin görünüyorsun. Evlenme teklifine vereceğim cevabı mı bekliyorsun?

Sam huzursuz gibiydi ve öyle olması da çok normaldi. Annabel'in birden ortaya çıkıp her şeyi mahvedebileceğim düşünerek endişe içinde kıvranıyor olmalıydı. Genç kız birden bunu yapmak için dayanılmaz bir istek duydu içinde. Ama kendini tutarak olduğu yerde kaldı. Sam'in, Evet, tabii... diye mırıldanması karşısında De-nise'in usulca güldüğünü duydu.

Babamla konuştum. O da senin tarafım tutuyor. Denişe birden yatağın üstüne oturunca Annabel olduğu yerde korkuyla sıçradı. Tepesindeki yaylar bir hayli yaklaşmıştı başma. Gel yanıma otur sevgilim, diye boğuk bir sesle mırıldandı sanşın kadın.

Sam, Babanın aşağıda cam sıkılacak, dedi. Yanına gitmemiz gerekmez mi?

Denişe, Şaşkın, diye mırıldandı. Babam buraya neden geldiğimizi tahmin etmiştir.

Annabel beyaz ayakkabıların halının Üstüne yuvarlandığını gördü ve yatağın yaylarının tekrar gıcırdadığını duydu. ‘Ulu Tannm, yatıyor!' diye düşündü. Bundan sonra neler olacağım tahrıiin edince yüzü kıpkırmızı kesilmişti.

Denişe, Bu kazakla çok seksi görünüyorsun, diye kedi gibi mırıldandı. Buraya gel ve beni öp. Yoksa çok kızacağım.

Annabel sinirden kıkır kıkır gülmeye başlayacağım hissedince elini ağzına kapattı. O anda Sam’in yüzünü görmek için neler vermezdi. Kendisinin orada bulunduğunu ve bütün bu konuşmaları duyduğunu bilen genç adam için neredeyse biraz da üzülüyordu. Sam’in o anda kendisinin dünyanın öbür ucunda olmasını düediğin-den adı gibi emindi. Ağır ağır yatağa yaklaştığını duydu ve sonra ürkütecek kadar yüksek bir sesle öpüştüklerini hissetti. Geçen süre genç kıza dayanılmayacak kadar uzun gelmişti.

Neyin var? diye fısıldadı Denişe. Sen buna öpüşmek mi diyorsun? Yoksa hafta sonlarında saklandığın yeri bulduğum için bana surat mı asıyorsun?

Sam hemen, Nasıl buldun burayı? diye sordu.

Söylemeyeceğim işte. Bir takım sırlan olan kişi yalmz sen değilsin. Her hafta sonu ortadan kaybolup gittiğin yeri bana söylememekte ısrar edince şüphelendim. Bir yerlere gizlediğin başka bir kız olduğunu düşündüm. Beni aldatmadığına emin olmadıkça seninle nişanlanmayacaktım.

Huzur içinde çaalışmak için buraya geldiğimi söylemiştim sana. Sam’in sesi soğuktu.

Evet sevgilim, ama yalan söylemediğini nereden bilebilirdim.

Sam açıkça, Bana güvenmeyi deneyebilirdin, diye cevap verdi.

Denişe güldü. Sahiden surat asıyorsun. Kaşlarım öyle çatma. Babama bu konudan söz ettim ve seni kontrol etmeye karar verdik...

Beni kontrol etmek mi? Sam’in sesi bayağı yükselmişti. Arkama adam takıp beni araştırdığınızı mı söylemek istiyorsun?

Denise'in ağırlığı yatağın üstünden kalkmca Annabel biraz rahatladı.

Sarışın kadın çabucak, Bu kadar büyütme bu işi, dedi. Sadece sağa sola biraz soruşturduk, o kadar. Sam, biraz mantıklı ol. Her hafta sonu ortadan kaybolsam ve nereye gittiğimi sana söylemesem sen ne düşünürdün? Birazcık olsun şüphelenmez miydin?

Annabel gönülsüzce, ‘Meseleye bu açıdan balonca kadın haklı diye düşündü. Sam’in de yataktan kalktığım hissetti.

Genç adam kapıya doğru giderken, Babanın yanına gitsek iyi olacak, dedi. Sesi bayağı sertti.

Annabel, Denise’in ayakkabılarım giydiğini ve tatlı bir sesle konuşarak genç adamın peşinden gittiğini duydu.

Sana güvenmeyerek duygularım incittiysem özür dilerim Sam, diye mırıldanıyordu kadın. Ama beni suçlayamazsın. Kadınlarla ilişkilerin konusunda çok kötü bir ünün var. Sakın bunu bilmediğini söyleme bana. Geçmiş beni hiç ilgilendirmiyor. Nasıl sen benim hayatımdaki tek erkek değilsen, ben de senin hayatında ilk kadın olmayı beklemiyorum. Ama evlilik farklı bir şey. Belki biraz tutucu düşünüyorum ama kocamın hayatında tek kadın olmak isterim.

Sesler iyice uzaklaşınca Annabel sürünerek yatağın altından çıktı. Eteği tozlanmıştı. Kıpkırmızı bir yüzle eğilip tozu silkti.

Sam’in, saklanmasını neden istediğini şimdi anlıyordu. Denişe kendisini orada bulsa hiçbir şekilde anlatacaklarına inanmazdı. Üstelik gerçekten inanılmayacak gibiydi durum.

Denişe Keiron'dan hoşlanmayabilirdi ama, olaya kadının yönünden bakıldığında haklı olduğunu kabul etmek zorunda kalıyordu. Samln sıkı ağızlılığı ve bulunduğu yeri saklaması biraz garipti. Üstelik bir kadının, kocasının hayatında ki tek kadın olmayı istemesi de pek tutuculuk gibi gelmiyordu Annabel'e. 'Eğer öyleyse ben tutucunun biriyim diye düşündü. Üstelik bunu kimseden saklamaya da niyeti yoktu.

Yataktan yana bakmamaya çalışarak pencereye yürüdü. Denişe Keiron ile babasının daha ne kadar orada kalacaklarını bilmiyordu. Saatlerce o odada tek başına oturmaya niyeti yoktu ama, onlara görünmeden evden nasıl çıkıp gideceğini de bilmiyordu.

İki sevgilinin konuşmalarını dinlemek zorun da bırakılmasını hatırlayınca yüzü gene kıpkırmızı kesildi.

Sam gerçekten bu kıza aşık mıydı? Bu soru kafasında belirir belirmez düşüncelerini bastırmak istermiş gibi hızla olduğu yerde döndü ve birden gözüne karşı taraftaki aynaya yansıyan görüntüsü ilişiverdi. Aynadaki kız kendisine hiç benzemiyordu. Bu alev alev yanan yüz, heyecandan irileşmiş gözler kendisine mi aitti? Gördüğü şey Annabel! o kadar endişelendirmişti ki, birden aşağı koşup kendini dışarıya, temiz havaya atmak için dayanılmaz bir ihtiyaç duydu. 'Keşke Gwen Bridge'in önerisini dinlemeyip o arabaya sak lan masaydım diye düşündü. Bütün bunlara kendisi sebep olmuştu.

Bu eve geleli daha birkaç saat olmuştu ama bu süre içinde Charlie'nin deneyleri kadar tahrip edici bir değişiklik meydana gelmişti kendisinde; bunu hissediyordu Annabel.

Dışardan gelen seslerle düşüncelerinden sıyrılıp pencereden baktı ve Denişe Keiron'la babasının beyaz otomobile doğru yürüdüklerini gördü.
Görülmemek için hemen geri çekildi. Sam de arkalarından gidiyordu. Alçak sesle konuştuklarından ne söylediklerini anlayamıyordu Annabel. Sam'in sesi hala sertti. iki sevgilinin henüz barışıp barışmadıklarını merak etti.

Birden korkuyla, Ya Sam de onlarla birlikte giderse! diye düşündü. O zaman ya burada onun geri dönmesini beklemek, ya da kilometrelerce uzaktaki köye kadar yürümek zorunda kalacaktı.

Denişe 1e babasının kır evinin her yere uzak oluşundan hiç hoşlanmadıklarım hatırladı. As lında burayla ilgili hiçbir şeyden hoşlanmamalardı. Halbuki çevrenin sessizliği, doğanın güzelliği Annabel1 büyülemişti sanki.

Motor sesini işitince eğilip pencereden bakma cesaretini buldu kendinde. Sam elleri cebinde, siyah saçlan rüzgardan dağılmış, arabanın gidi şini izliyordu.

Annabel kızgınlıkla kanşık bir acıma duydu ona karşı. Patlamak üzereymiş gibi bir hali vardı. Beş ağabeyle birlikte yaşaması, erkeklerin nasıl düşündükleri konusunda belli fikirler edinmesini sağlamıştı. Birkaç dakika önce bu odada olanları yaşamaktansa ölmeye razı olurdu ağabeyleri. Eğer Sam Jerrard olağanüstü biri değilse, şu anda utançtan ölüyor olmalıydı. Annabel' in duyduklarından sonra bir daha onunla yüz yüze gelmeyi kesinlikle istemezdi herhalde.

Genç kız aşağı indi. Hole geldiğinde Sam'in de kapıdan girdiğini gördü. Göz göze geldiler ve genç adamın yüzü sertleş!verdi.

Beş yıl boyunca burayı herkesten gizlemeyi başardım, dedi sert bir sesle. Sonra birden bir sürü insan çıkıp gelmeye başladı. Otobüsler dolusu turist akın etmeye başlamadan burayı satsam iyi olacak.

Annabel diplomatik davranmaya karar vermişti ama, Sam'in öfkesi karşısında o da öfkelenmekten kendini alamadı. Bana bağırma! diye bağırdı. Nişanlın seni izlediyse bu benim kabahatim mi? Hem zaten burayı sonsuza kadar ondan saklayabileceğini mi sanıyordun? Evlendikten sonra öğreneceği akima gelmedi mi?

Sam donup kalmıştı. Bunu hiç düşünmediği belli oluyordu.

Bir kadının, kocasının gizli bir sığmağı olmasına ve üstelik oraya hiç çağrılmamaya, göz yumacağını mı düşünmüştü yoksa bu adam? Kadınlan hiç tanımıyorsun, dedi.

Sam hırsla, Ama şantajı gördüm mü tanınm, diye karşılık verdi.

Annabel'in omuzlan dikleşiverdi. Sana şantaj yapmadım. Eğer saklanarak sana yardım edersem Charlie'yi işe almayı sen önerdin.

Arabama gizlenip buraya kadar gelmeşeydin, saklanmana da gerek kalmazdı.

Annabel buz gibi bir sesle, Nişanlın sana gü-venseydi neden burada olduğumu ona anlatırdık, diye karşılık verdi.

Sam giderek artan bir öfkeyle, Hiçbir kadın inanmaz buna, diye homurdandı. Annabel onun haklı olduğunu düşündü. Kendisi Denise'in yerinde olsaydı inanır mıydı sanki? Aklıma gelmişken, nereye saklanmıştın? diye sordu genç adam.

Annabel başını önüne eğdi. Yatağın altına.

Bir sessizlik oldu. Genç kız adamın bastırma ya çalıştığı şiddet duygularını hissediyordu. Gülmemek için dudaklarını sıkarak kirpiklerinin arasından baktı ona.

Lanet olası! Sam'in yüzü kıpkırmızı olmuştu. Annabel kendini daha fazla tutamayıp gülmeye başlayınca iki adımda genç kızın yanına gelip
Muıııan yakaladı ve şiddetle sarsmaya başladı. Seni küçük cadı! Sakın güleyim deme bana!

Annabel'in uzun kızıl saçları iki yana savruluyor, ateş rengi iri bukleler halinde yüzüne ve omuzlarını tutan ellerin üstüne dökülüyordu. Kahkahayla dolu bakışlarım genç adamm yüzüne çevirdi. Sam bir an ısrarla baktı o yeşil gözlerin içine. Sonra onu sarsmaktan vazgeçip kımıldamadan durdu. Sert yüzünde sanki bir şeyden ürkmüş gibi ifade belirmişti. Annabel az önce dönmedolaptan inmiş gibi hissediyordu kendini. Başı dönmekteydi.

Sam bakışlarını kızın yeşil gözlerinden yan aralık pembe dudaklarına kaydırdı. Başparmağı usulca alt dudağının üstünde gezindi. Kızgınlığı geçmişti, ikisi de tropik gecelerin ihtiraslı sıcağım taşıyan garip bir bitkinliğe kapılmışlardı sanki.

Sam'in başı ağır ağır kendisine doğru yaklaşır ken Annabel de hiç düşünmeden, tamamen içgüdüsel bir hareketle başım geriye attı ve dudaklarım genç adama uzattı.

Gözlerini kapatıp bütün benliğiyle kendini bu yavaş, bitkin düşürücü öpüşe bıraktı. Doğduğu günden itibaren sırf bu an için yaşıyormuş gibi geliyordu genç kıza ama, gene de çok bildik, çok tamdık bir şeyler vardı bu öpüşte. Tıpkı güneşin doğuşu gibiydi. Ne kadar tekrarlanırsa tekrarlansın, her zaman yeni olan şafak gibi.

Erkeğin sert sırtım, o güçlü, kaslı omuzlarını, cildine değen cildinin temasım ve hafif tuzlu kokusunu, gür siyah saçlarının yumuşaklığını çok önceden biliyordu sanki.

Sam kesik kesik soluyarak geri çekildi. Anna bel özgür kalmıştı ama, bu özgürlük buz kesme sine, tir tir titremesine neden oluyordu şimdi.
Korku dolu gözlerle baktı genç adama. Az önce kendisine neler olduğunu biliyor muydu acaba? Öpüşünün kendisini nasıl etkilediğinden haberi var mıydı?

Sam boğuk bir sesle. Bunu sen istedin. dedi. Annabelin kendisini tokatlamasını ya da çığlık çığlığa bağırmaya başlamasını bekliyormuş gibiydi.

Genç kız, 'Doğru mu bu' diye düşündü. 'Bakışlarımla beni öpmesi için ona yalvardım mı?' Yüzü kızardı ve içgüdüsel olarak o anda kendisi için en güvenceli olduğunu hissettiği duyguya, kızgınlığa sanhverdi. Sen öyle düşünmekten hoşlanıyorsun.

Erkeklere gülmemeyi öğretir belki bu sana. Seni öpmeye hiç niyetim yoktu. Tam tersine, dizime yatınp bir temiz pataklamaya kararlıydım ama, öpmek daha iyi bir fikirmiş gibi geldi. Biraz şaşırmış gibiydi. O da olanları anlayamıyor-du sanki.

Annabel, Dayak yemeyi tercih ederdim, diye yalan söyledi. Sam'in, bu öpücüğü kendisi gibi dünyaları sarsan bir olay olarak değerlendirmediği meydandaydı. Kimbilir daha kaç kadım böyle öpmüştü. Annabel dişlerini sıktı, bunu öğrenmek istemiyordu.

Sırf kötülük olsun diye, Ya şimdi nişanlın içeri giriverirse, dedi ve erkeğin yüzünü buruşturduğunu gördü.

Sanki Annabel'in sözüne cevapmış gibi yaklaşmakta olan bir aracın motor sesini duydular.

Sam alçak sesle bir küfür savurdu. Bu sefer kim geliyor acaba?

Göz göze geldiklerinde ikisinin de kafasında aynı düşünce vardı. Denişe geri mi dönmüştü?

Annabel öfkeyle, Bir daha o yatağın altına saklanmam, dedi. Ona cevap vermeden yanından geçip kapıya çıkan Sam, gelen aracı tanıyın ca rahat bir soluk koyvermişti.

Tamircinin arabası bu. Merak etme. Kapıyı ar kas m dan kapayarak dışarı çıktı.

Annabel bitkin bir tavırla ayaklarını sürükleyerek mutfağa gitti ve kendine bir fincan kahve hazırladı. Pencereden bahçedeki rengarenk çiçekleri seyrederek kahvesini yudumlarken, hiçbir şey düşünmemeye çalışıyordu.

ön kapı çarparak kapanınca yerinden sıçradı. Sam mutfağa girdiğinde çok ürkütücü bir görünüşü vardı. Genç kız o çatık kaşlann altmda bakan gözlerdeki ifadeden ürkerek, Otomobil tamir olmadı mı? diye sordu.

Oldu. Annabel'in karşısında durdu. Garip, inşam rahatsız eden bir şeyler vardı sesinde. Arızanın nereden kaynaklandığım bulunca, onarmak kolay oldu. Annabel'e kartona iğnelemek üzere olduğu bir kelebekmiş gibi bakıyordu. Araban var mı senin?

Genç kız usulca, Evet, dedi. Ama Londra' ya trenle geldim. Yoksa...

Sam, Motordan anlar mısın? diye sözünü kesti onun.

Pek anlamam, diye üzüntüyle cevap verdi Annabel, Oldukça iyi kullanıyorum ama, en ufak bir bozukluk olduğunda tamirciye gitmek zorunda kalıyorum. Tabü ağabeylerimden biri evde değilse. Beşi de çok iyi anlar motordan.

Ne kocaman, masum bakışlı gözler, dedi Sam acı acı. Ve ne kadar ikna edici bakıyorlar. Tannm, neredeyse beni ikna ediyordun. Üstelik yalan söylediğini bal gibi biliyorum. Neden yaptın bunu? Geceyi burada geçirmeyi garanti altına almak için mi? Amacın neydi? Draycott içeri dalıp beni, seni baştan çıkarmakla mı suçlayacaktı? Sustu, gözlerini kısarak baktı genç kıza.

Yo hayır... Denişe'e buranın adresini veren şendin, değil mi? Arabama saklanmana gerek yoktu. Çoktan biliyordun bunu ve dün ona verdin adresi. Yalnız önüne çıkan fırsatlardan yararlanmadın, şantaj planını çok önceden, özenle hazırlamıştın, öyle değil mi? Denişe buraya gelip bizi yalnız yakaladığında Draycott'u yeniden işe almak için sana söz vermek zorunda kalacaktım. Öyle de oldu.

Annabel aptallaşmıştı. Ağzı bir kanş açık genç adamın yüzüne bakıyordu. Neden sonra kendini toparlayabildi. Sen çıldırmışsın!

Ellerini iki yanında yumruk yapmış olan Sam, öyle olmalıyım, dedi büyük bir öfkeyle. Sonra o eller, boğmak istiyormuş gibi Annabel'in boğazına doğru uzandılar.

Genç adam büyük bir irade gücüyle kendine hakim olmuş gibi geri çekti ellerini. Hayır yapmayacağım. Sana son dokunuşumda kendimi daha büyük bir derdin içinde buluverdim. Bu kez aynı hataya düşmeyeceğim! İyi niyetli bir baş belası olduğunu sanmıştım sadece. Ama çok tehlikeli birisin, öyle değil mi? Sen düzenbaz, soğukkanlı...

Genç adam sözünü bitirmeden Annabel, Hey! diye sözünü kesti onun. Neden söz ettiğini bilmiyorum ama...

Bilmezsin tabii, diye alay etti Sam. Genç kızın üzerinde dolaşan bakışlarında küstah, neredeyse terbiyesizce bir ifade belirmişti.

Annabel sinirlerinin gerilmeye başladığım hissetti. Bu adam neden böyle bakıyordu kendisine. Sam'in düşmanlık dolu bir yabancı haline gelmesine sebep olan şey neydi?

Genç adam hakaret dolu bir sesle, Birazcık tehlikeye giriyordun ama, değil mi? dedi. Ya dün gece o kadar centilmence davranmasaydı m?

Geceyi oturma odasındaki koltukta geçirmekten daha fazla şeylere katlanmak zorunda kalabilir din. Yoksa Draycott'un yeniden işe alınması için her şeyi göze almış miydin?

Şaşıran Annabel huzursuzca baktı ona. Sam'in yüzü Afrika maskeleri gibi sert ve gergindi. Düşünceli ve zalimce bir ifade ile kasılmıştı dudakları. Sanki genç kıza vurmak istiyormuş gibiydi.

Draycott neler planladığını biliyor muydu? Sırf işine geri dönebilmek için geceyi benimle geçirmene izin mi verdi? Sam'in dudakları iğ-reniyormuş gibi kıvrıldı.

Annabel o tehdit edici bakışlar altında soğukkanlılığını korumaya çalışarak, Lütfen bütün bunların ne demek olduğunu bana açıklar mısın? diye sordu. Sam'den korkmuştu ama, onun bu korkuyu fark etmesini istemiyordu. Beni neyle suçluyorsun?

Çok güzel, masum rolü oynamaya devam et. Ama neden söz ettiğimi biliyorsun. Tamirci benim hemen yapmam gereken şeyi yaptı ve distribütörün başını çıkardı ve tabii hemen rotor çubuğunun yerinde olmadığım gördü.

Annabel boş boş baktı ona. Rotor çubuğu da ne?

Sam genç kızın bembeyaz kesilmesine neden olan bir şey söyleyiverdi. O güne kadar hiç kimse Annabel'e böyle hitap etmemişti. Sonra öfkesini kontrol etmeye çalışıyormuş gibi dönüp genç kızdan uzaklaştı. Bir saniye kadar sonra tekrar Annabel'e baktığında yüzünün bütün hatları gerilmiş, gözleri kısılmıştı. Yalan söylemenin bir anlamı yok artık.

Yalan söylemiyorum.

Tanrım sabır ver! Derin bir soluk aldı. Rotor çubuğunun yerinde olmadığım görür görmez bunun bir sabotaj olduğunu anladım. Kendi kendine düşemez. Birinin distribütörü açıp onu yerinden çıkarması gerekir. Senden başka kim yapabilirdi bunu?

Aklı karışan ve şaşıran Annabel hiçbir şey söylemeden öyle duruyordu.

Genç adam buz gibi bir tebessümle baktı ona. Çok zekice planlanmış ve uygulanmış doğrusu. Çok zeki birisiniz Miss Walsh. Üstelik son derece basit, Öyle değil mi? Ben uyuyana kadar bekledin ve sonra da usulca dışarı süzülüp distribütörü söküp rotor çubuğunu aldın. Peki ne yaptın onu? Bahçenin dışındaki uzun otlann arasına mı fırlattın? Hemeyse, iki dakika sonra içeri girip yatağına yattın ve dünyanın en masum yaratığıymış gibi uykuya daldın. Düşünceli bir tavırla baktı ona. Bu sabah seni uyandırmaya geldiğimde aslında

uyumadığına eminim. Battaniyeleri üstünden atıp, bir melek gibi gözlerin kapalı yatarak beni kandırdın.

Sam’in çizdiği tablo karşında Annabel huzursuzca gözlerini kırpıştırdı.

Sam güldü. Bu da başka bir tuzak mıydı? Seninle sevişmemi mi bekliyordun? Kızın utançtan kıpkırmızı kesilen yüzüne baktı. Eh, neredeyse düşüyordum ben de tuzağına, dedi.

Genç adam kapıyı arkasından çarparak çıkıp gidince Annabel bir iskemleye çöktü. Dizleri titriyordu. Bir süre hiçbir şey düşünmeden boş boş etrafına bakındı. Sonra birden asıl sorulması gereken soru kafasının içinde beliriverdi. Rotor çubuğunu kendisi almamıştı, öyleyse Sam’in arabasına sabotaj yapan kimdi?

Bölüm Beş

Yanm saat sonra yola çıktılar. Bir süre sessizlik içinde yol aldıktan sonra küçük bir köye geldiklerini fark eden Annabel, Sam'in yüzüne çabucak bir göz atıp, Beni burada bırakabilirsin... diye söze başladı.

Sam Jerrard ters bir sesle, Seni evinin kapısına kadar götüreceğim, diye sözünü kesti onun. Bir daha karşıma çıkmayacağından emin olmak istiyorum.

Annabel hiçbir şey söylemeden dışarıyı seyretmeye koyuldu. Acıyla, ‘Charlie’ye ne yapmayı tasarlıyor acaba?’ diye düşündü. İşe karışmasının Charlie'ye yarardan çok zaran dokunmuştu. ‘Her şey ters gitti. Ama niyetim iyiydi. Olanlarda benim hiçbir suçum yok.’

Rotor çubuğunu kim almıştı acaba? Genç kızın kaşlan çatıldı. Sam ile kendisinin orada ol- ' duklannı hiç kimse bilmiyordu.

Tabü Gwen'den başka!.. Annabel'in gözleri koskocaman açılıverdi. Ama bu, Gwen’in onlan izlemiş, usulca garaja girip rotor çubuğunu aldıktan sonra kaçmış olması demekti.

Sabırsızlıkla yerinde kıpırdandı. Çok saçmaydı bu. ‘Ne aptalca bir düşünce. Neden Gwen böyle bir şey yapmış olsun?’ diye düşündü.

Sam Jerrard arabayı çok hızlı sürüyordu. An nabel’in ödünü kopartacak kadar hızlı. Biraz yavaş gitmesi için onu uyarmak istedi ama, genç adamın yüzüne bakınca dilini tutmasının çok daha iyi olacağına karar verdi. Sam dimdik ileriye bakıyordu. Uzun ince vücudundaki tüm kasların gergin olduğu üzerindeki giysilere rağmen belli oluyordu.

Genç adam birden başım çevirip sert sert baktı ona. Eee?

Ne e'si? Hiçbir şey anlamamıştı.

Bir şey söylemeyecek miydin?

öyle mi görünüyordum?

Benimle oyun oynamayın Miss Walsh. Gene resmüeşmişti. Aklınızdan geçenleri tahmin edebiliyorum. Draycott’a ne yapacağımı merak ediyorsunuz değil mi?

Annabel derin bir soluk aldı. Sanınm ben...

Evet tahmin etmiştim. Sizi açık bir kitap gibi okumaya başladım artık. Bunlan söylerken sesinde hiç de hoş olmayan bir tatmin ifadesi vardı.

Bir köşeyi kıvnlırlarken tekerlekler acı acı inledi. Annabel korkuyla büzüldü olduğu yerde.

Sam ona hiç aldırmadan, Henüz kararımı vermedim, diye sürdürdü sözünü. İlk tepkim Draycott’un ancak benim cesedimi çiğneyerek işe dönebileceğini, sizin de işsizlik sigortası almak için ona eşlik edeceğinizi düşünmek oldu. Ama sonra, başımı daha büyük belalara sokabileceğiniz geldi aklıma.

Annabel dikkatle baktı ona. Bu kez neyle suçlayacaktı acaba kendisini? Yola çıktıklarından beri düşünüp durduğu neydi acaba?

Sam tekrar genç kızın yüzüne baktı. Gri gözlerinde buz gibi bir parıltı vardı. Bundan sonra ne olacağım ikimiz de biliyoruz, öyle değil mi Miss Walsh? Ama ben biraz geç anlıyorum, o kadar. Otomobilime yaptıklarınızı fark ettiğimde her şeyin bu kadarla kalacağım sanmıştım ama, o işin birinci raunduydu, öyle değil mi? Ha-1& düştüğüm tuzaktan çıkmış değilim. Eğer Draycott'u kovarsam, Denise'e geceyi kır evinde benimle geçirdiğinizi söyleyeceksiniz. Yumruğunu direksiyona indirince araba şiddetle yana doğru savruldu. Annabel korkuyla boğuk bir çığlık attı. Ey Tannm! Yatak odasında bana söylediklerini tek tek ona tekrarlayabilirsin! Sam'in yüzü kör bir öfkeyle kasılmıştı. Seni boğmalıyım.

Genç kız korkuyla olduğu yerde büzüldü. Sam bir an baktı ona sonra acı bir alaycılıkla güldü.

Korkma, öyle aptalca bir şey yapmaya niyetim yok. Senin yüzünden zaten başım yeterince dertte.

Az ilerdeki kavşaktan kocaman bir kamyonun yola çıktığını gören Annabel delışet içinde, Dikkat et! diye bağırdı.

Sam birkaç santim mesafe ile kamyona çarpmaktan kurtulmuştu ama ondan sonra bir daha hiç konuşmadı. Blackstone'a gelene kadar sessizlik içinde yol aldılar.

Kasabanın dış mahallelerine girdiklerinde daha sakin bir sesle, Sanırım gerçekleri kabul etsem iyi olacak, dedi. Başka seçeneğim de yok zaten. Sizinle bir pazarlık yapacağız Miss Walsh. Evet, Draycott laboratuvarda kalabilir. Ama ben Brüksel'den dönene kadar iki hafta izin yapmasını istiyorum. Draycott'un işin teorik yanım yürütmesini, deneyleri de bir başkasının yapmasını önermiştiniz. En akıllıca çözüm bu olabilir ama, fikrinizin yararlı olup olmayacağım ancak Draycott'la üstünde çalıştığı konuyu tartıştıktan sonra anlayabilirim.

Genç kızm evinin bulunduğu ağaçlıklı geniş caddeye gelmişlerdi. Evin önünde yavaşlarken, Burası, öyle değil mi? dedi.

Nereden biliyorsunuz? Annabel çok şaşırmıştı.

Ben de Blakcstone'da yaşadım. Unuttunuzmu? Kasabayı avucumun içi gibi bilirim. İki eli direksiyonun üstünde, bahçe içindeki sevimli binaya bakıyordu. Acı bir alaycılıkla, Çok saf ve sevimli, dedi.

Annabel bütün cesaretini topladı. Genç adam daha sakin görünüyordu o anda. Bakın, arabanızın rotor çubuğunu ben almadım, diye söze başladı.

Sam hemen onun yüzüne baktı. Kim aldı öyleyse?

Bilmiyorum. Bildiğim tek şey benim almadı ğım. Bir rotor çubuğuyla, musluk pompasını birbirinden ayıramam ben. Yemin ederim Mr. Jerrard, ben yapmadım.

Başka kim yapmış olabilir?

Annabel bilmiyorum der gibi ağır ağır iki ya na salladı başım.

Draycott muydu? Dikkatle Annabel'in yüzüne bakıyordu.

Tabii ki o değildi. Charlie nerede olduğumu bile bilmiyor. Ne yapacağımı ona bildirecek zaman bile bulamadım. Sizi görmek için Londra'ya gittiğimi biliyor ama...

Benimle konuşmanızı mı istedi sizden? Dudakları saklamadığı bir horgörüyle bükülmüştü.

Annabel onun, kendisinden böyle bir şey istediği için Charlie'yi küçümsediğini anladı. Çok farklı bir erkekti Sam Jerrard. Bir kadından kendisi adına bir şey yapmasını asla istemezdi.

Charlie insanlarla konuşmayı pek beceremez. Savunurcasına söylemişti bunu.

Ama kendi boynunu kurtarabilmek için Londj ra'ya gitmenize izin verdi. Sakın, karşılığında bir şey isteyebileceğimi hiç düşünmediğini söylemeyin. Alaycı gözlerle baktı genç kıza. Dün

gece sizinle pazarlığa girişmediğim için aptal olduğumu düşünmeye başlıyorum. Draycott'a telefon edip sizi almasını istemekten söz etmenize rağmen aslında düşündüğünüz buydu. O koca man yeşil gözleriniz öylesine masum bakıyor ki, Draycott'un işine karşılık bir bedel önermemi beklediğiniz aklıma bile gelmedi.

Annabel kapıyı açtı ve telaşla indi arabadan. Kaldırımın güvenliğine sığındıktan sonra öfkeyle, Son kez söylüyorum, dedi. Sözünü ettiğiniz türde herhangi bir şey falan beklemiş değilim. Arabanızdan hiçbir şey almadım ve size şantaj yapmıyordum. Genç adamın cevabım beklemeden dönüp hızla eve doğru yürümeye başladı.

Sam Jerrard arkasından seslendi. Draycott'a söyleyin, iki hafta sonra konuşacağım onunla. Ben dönene kadar laboratuvarların yanma bile yaklaşmayacak.

Annabel bahçeyi geçip evin kapısına vardığında Sam Jerrard'm arabasının hareket ettiğini duydu. Kapıyı açıp içeri girmekte duraksadı bir an. Satın almaya gittiği elbiseyi almadan ve yanında götürdüğü bavulu olmadan Londra'ya neden böyle erken döndüğünü annesine babasına nasıl açıklayabileceğini düşündü.

Bavulunu tren istasyonundaki paralı dolaplardan birine koymuştu. Sam Jerrard'la konuştuk tan sonra dönüp almak niyetindeydi. Oradan da ağabeyi Joe'nun, taksiyle istasyondan on dakika uzaklıktaki evine gidecekti.

Şimdiye kadar ağabeyinin ya da karısı Sand-ra'nın eve telefon edip, Annabel'in neden gelmediğini sorduklarından emindi. Tek kızlarının or talıktan kaybolması Walsh ailesini birbirine katmıştı muhakkak.

Annabel özellikle annesinin ne kadar telaşlanıp üzülmüş olabileceğini düşündükçe büyük bir endişeye kapılıyordu.

Derin bir soluk alıp çantasından anahtarını çıkardı ve kilide soktu. Ama o anda kapı ardına kadar açıldı ve en küçük ağabeyi Patrick merakla baktı yüzüne.

Nerelerdeydin? Charlie'yle ben ortalıktan kaybolduğun haberini annemle babama nasıl söyleyeceğimizi düşünmeye başlamıştık artık!

Annabel onun yanından süzülüp içeri girerken elini telaşla salladı. Şşşş... Neredeler şimdi?

Patrick saatine bakarak, Az sonra sandviçlerini yemeye başlayacaklar, dedi. Sonra annem kırıntıları ördeklere verecek. Babam da ayaklarım suya sokmak için pabuçlarım çıkaracak.

Annabel büyük bir iç rahatlığı ile derin bir soluk aldı. Balığa mı gittiler?

Bütün günlüğüne, diye gülerek başım salladı ağabeyi. Sen sormadan söyleyeyim. Geceyi Joe'larda geçirmediğini bilmiyorlar. Joe dün gece telefon edip ne cehennemde olduğunu, onun evini otel mi sandığım sordu. Telefonu ben açtım. Annemle babam çoktan uyumuşlardı.

Annabel dönüp kapıyı kapatan ağabeyine baktı. Joe'lara gitmediğimi onlara söylemedin mi?

Ben kalktığımda onlar çoktan balığa gitmişlerdi. Ama döndüklerinde söylemek zorundaydım tabii. Bu haberi onlardan daha fazla gizlemeye kalkarsam herhalde beni işkenceyle öldürürlerdi. Ve sana gerçeği söyleyeyim mi Annie sevgilim, ben de biraz endişelenmeye başlamıştım. Genç kızı kolundan tuttu ve hafifçe iterek mutfağa soktu.

Ocağın başında çorba pişirmekte olan Charlie dönüp kocaman gözlerle baktı ona. Annabel!

Annabel kızgınlıkla, Bana gölden çıkmış bir canavarmışım gibi bakmana gerek yok, diye homurdanarak bir iskemleye çöktü.

Charlie ateşli bir tavırla, Seni gördüğüme çok sevindim, dedi.

Sevinçten çok dehşete benziyor bu. Ben de bir tabak çorba içebilir miyim? Açlıktan ölüyorum.

Kahvaltı edeli daha çok olmamıştı ama Annabel kendini gerçekten aç hissetmekteydi.
Sevgili ağabeyi çorba dolu kaselerden birini kapıp, Bu benim, dedi. Ona başka bir kase koy Charlie.
Charlie kendi önündeki kaseyi Annabel'e doğru iterek, Benimkini al, ben kendime başka koyarım, dedi. Annabel, Tannya şükür geri döndün. Ben de artık...
Patrick neşeyle, Sam Jerrard'm seni beyaz köle pazarında satışa çıkarmak üzere kaçırdığını düşünüyorduk, dedi.
Annabel acı bir sesle, Bu düşüncenin seni fazla üzmediğini görüyorum, diye karşılık verdi.
Charlie, Ben üzüldüm, dedi.
Ben Sam Jerrard hesabına üzüldüm. Patrick güldü. Seni Charlie'den daha iyi tanıyorum tabii. Nasıl yaptın o işi?
Annabel neredeyse elindeki kaşığı düşürüyordu. Neyi nasıl yaptım?
Onu nasıl öldürdün? Patrick insanları irkiltmekten çok hoşlanırdı.
Annabel ağabeyine baktı. ilk bakışta birbirlerine çok benziyorlardı. O da kızıl saçlı ve yeşil gözlüydü. İri yapılı ve adaleli bir delikanlıydı. Beş yaşında ilkokula başladığından beri Annabel'in kız arkadaşları Patrickle çıkabilmek için hep ona yanaşırlar, Annabel'i el üstünde tutarlardı. Kızların ağabeyinde ne bulduklarını pek anlayamıyordu. O kadar iyi tanıyordu Patrick'i.
Patrick'in tembelce gülümseyen yeşil gözlerinin içine baktı. Bu gözler onun da Annabel'i çok iyi tanıdığını söylüyordu. Genç kız bakışlarım öfkeyle Charlieye çevirdi.
İkiniz de harikasınız doğrusu! Sam Jerrard tarafından kaçırıldığımı düşündünüz ve beni kurtarmak için hiçbir şey yapmadınız öyle mi? Gerçekten zor bir durumda kaldığımda size güvenmek zorunda kalmak istemezdim doğrusu.
Patrick çorbasını bitirmişti. Ayaklarını pencerenin pervazına dayayarak iskemlesinde arkaya doğru yaslandı. Senin durumu idare edebileceğini biliyorduk yavrum. Kadın özgürlüğü çağında yaşıyoruz. Hem zaten sana yumruk atmayı ve insan vücudunun gerçekten acıyan yerlerine vurmayı öğrettik, öyle değil mi? Kendini savunma konusunda iyi bir eğitim vermediğimizi söyleyemezsin.
Annabel öfke saçan gözlerle, Asıl senin acıyan bir yerine vurmam gerekirdi, deyince Patrick kızkardeşinin ciddi olabileceği ihtimali karşısında hemen savunma durumuna geçti.
Charlie şakayı bir yana bırakarak, Ne oldu? diye sordu. Bakışlarında ciddi bir ifade belirmişti. Neredeydin?
Annabel sırf kötülük olsun diye, Bütün gece Sam Jerrard'la beraberdim, dedi ona. Charlie' nin gözlerinin kocaman kocaman açıldığım, dehşet dolu bir sessizlik içinde kendisine baktığını gördü.
Patrick de oturduğu yerde doğnılmuştu. Şaka yapıyorsun. Sonra durakladı. Öyle değil mi?
Hayır.
İki erkek bakıştılar. Şaşkınlıkla ağızlan bir karış açık kalmış, tek söz bile edememişlerdi.
Sonra Patrick yerinden kalkıp Annabel'in yanına geldi ve önünde diz çöktü. Ellerini avuçlannın arasına aldı. Neler oldu yavrum? Sesinde yepyeni bir şefkat vardı şimdi.
Annabel hızla geri çekerek kurtardı ellerini öfkeyle baktı ağabeyine. Senin düşündüğün şeyler olmadı!

Patrick'in içi rahatlamış gibi hafif bir soluk koyverdiğini ve her zamanki alaycı ifadesine büründüğünü fark etti. Delikanlı çömeldiği yerden doğrulmuştu, ama Charlie'nin bu kadar çabuk ikna olmayacağı belliydi.

Ne yaptı o herif? Eğer sana parmağım sürdüyse onu parça parça ederim. Benim buluşumu bir başkasına vermesine aldırış bile etmem. Dünyada bir daha onun yanında çalışmam! öfkeden kıpkırmızı kesilmiş, hızlı hızlı soluyordu.

Sonunda insafa gelen Annabel üzülmemesini söyledi ona. Oturma odasındaki kanepenin üstünde yattım. Daha sonra bütün hikayeyi anlattı. Delikanlılar bir tür hayranlıkla, büyülenmiş gibi sonuna kadar dinlediler.

Asıl soruna parmak basan Patrick oldu. İyi ama rotor çubuğunu sen al m adıysan, kim aldı? Bir tür intikam olsun diye kendisi yapmış olamaz mı? Böylece seni tehdit ederek...Patrick suratını buruşturarak sustu. Ama bu olacak şey değil. Bunu akşamüstü yapmış olsaydı, seni bütün gece evinde tutmak için bahane uydurmuş derdim. Bir türlü anlayamıyorum.

Annabel, Ani ayamı yorsun demek, diye mırıldandı. Kafan ne güzel çalışıyor doğrusu. Demek sen olsan öyle davranırdın.

İyi bir numara olurdu doğrusu. Geceyi benimle geçirmesini istediğim bir kız olursa bu numarayı uygularım belki. Kız kardeşine gülümsedi.

Annabel hiç gülmeden, tam tersine, iğreniyor-muş gibi baktı ağabeyine. Seni hilekar domuz. Kafandan ne pis düşünceler geçirdiğini bütün kız arkadaşlarına söylemem gerek.

Charlie ümit dolu bir sesle, işime geri döneceğimi sahiden söyledi mi? diye sordu. Bu konuda bana kötü davranacakmış gibi görünüyor muydu? Yani şey demek istiyorum... onunla konuşmanı ben istediğim için bütün olanlardan beni sorumlu tutabilir.

Annabel içini çekerek, Hayır, dedi. Beni suçluyor.

Kısa bir sessizlik oldu.

Charlie birden, Gwen Bridge olduğuna iddiaya girerim, deyiverdi. Herkes onun Jerrard konusunda son derece sahiplenici davrandığım söylüyor. Şirketi kurduğundan beri yanında çalışıyormuş. Hiç evlenmemiş. Yıllardır Sam Jer-rard'a aşık olduğunu, ama onun hiçbir şeyin farkında olmadığını duymuştum.

Güzel mi bari? Patrick birden ilgilenmiş gibiydi.

Charlie yüzünü buruşturdu. Çok zayıf... ve ekşi. Tıpkı ham bir yeşil elma gibi.

Çok anlamsız bu. Annabel önce birine sonra ötekine baktı. Eğer patronuna aşıksa neden benim onunla baş başa kalmama zemin hazırlasın?

Patrick bir an düşündü. Nişanlısının seni ora da yakalaması için mi dersin?

Annabel kaşlarım çatarak baktı ona.

Charlie de, Seni orada yakalayıp nişanı bozması için, diye başım salladı. Bu açıdan bakınca gayet anlamlı oluyor her şey.

Bunun doğru olduğunu Annabel de kabul etmek zorundaydı, öfkeyle, Londra'ya gidip onunla konuşmak istiyorum, diye homurdandı. Sanırım haklısınız. Orada olduğumu ondan başka bilen yoktu.

Patrick, Senin yerinde olsam böyle bir şey yapmazdım, dedi. Şimdilik oluruna bırak. Charlie işine geri döndü, sen de fazla bir patırtı olmadan sıyrıldın işin içinden. Şimdiden sonra Sam Jerrard'ın gözüne görünmemeye çalışman yeter.

Ondan uzak durmak benim de işime gelir. Hem bunu istiyorum da. Umarım ömrümün sonuna kadar bir daha görmem onu. Annabel iskemlesinden kalktı. Sam Jerrard da kendisini bir daha hiç görmek istemediğini söylediğine göre, ortada bir sorun yok demekti.

Annabel, onunla hiç, ama hiç karşılaşmamış olmayı diledi bir an. Böyle bir erkek, devletin sağlık uyanlarından birini etiket halinde taşımak zorunda bırakılmalıydı doğrusu. 'Bu adam sağlığınıza zararlıdır. Akıl sağlığınızı ciddi şekilde tahrip edebilir diye bir uyan. Kendisini nasıl öptüğünü hatırlamak büe Annabel'in, sanki uyuşturucu almış gibi, başının dönmesine ve büyük bir bitkinlik hissetmesine sebep oluyordu.

Gidip üstümü değiştireceğim. Sonra da çıkıp alışveriş edeceğim, dedi ağabeyine. Anneme gösterecek yeni bir elbise almam gerek. Ha, aklıma gelmişken, Joe'ya telefon edip, geceyi onlarda geçirmediğimi annemle babama söylememesi için uyanver lütfen.

Neden ortalıkta görünmediğini de söyleyebilir miyim? Mutlaka soracaktır.

Canın ne isterse onu söyle. Ama lütfen süsleme hikayeyi. Gerçek yeterince berbat zaten.

Mutfaktan çıktığında, peşinden gelen Charlie, Annabel, sana minnettarım, dedi. Nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum.

Genç kız, Charlieyi irkiltecek kadar sert ve ters bir sesle, Laboratuvan bir daha havaya uçurma, yeter, diye cevap verdi.

Bu olacakları bilseydim, Sam Jerrard'la konuşmanı asla istemezdim. Benim için bu kadar sıkıntıya girmen harika bir şey, ama o arabanın arkasına saklanmaman gerekirdi. Bundan haberlm olsaydı, asla izin vermezdim.

Şunu yapmana izin veririm, bunu yapmana vermem saçmalığı da ne demek oluyor? Ben senin malın değilim. Bir şey yapmak için senden izin almaya da ihtiyacım yok. Bir basamak çıktıktan sonra dönüp omzunun üstünden genç adama baktı. Ama beni çok şık bir lokantaya yemeğe götürebilirsin. Bunu borçlusun bana. Annemle babam döndüklerinde evde olmak istemiyorum. Böylece bir sürü sıkıcı sorudan da kurtulmuş olurum. Yemekten geç vakit dönüp, onlara pazar günümü Londra'da geçirmeye karar verdiğimi söyleyeceğim. Böylece, son trenle Blackstone'a döndüğümü düşünürler.

Charlie yüzünü buruşturdu. Annene yalan söylemen düşüncesi hiç hoşuma gitmedi.

Annabel, Bilmediği bir şey için üzülemez, diye büyük bir gerçekçilikle cevap verdi ona. Geceyi o kır evinde Sam Jerrard'la yalnız geçirdiğimi öğrenirse ikimizi de doğduğumuza pişman eder. Bunu mu istiyorsun yoksa?

Charlie'nin dehşet içinde irkilerek bir adım geri çekildiğini görünce başını salladı.

Ben de tamı tamına böyle düşünüyorum işte. Utanmamı gerektirecek hiçbir şey olmadı ama, annem orada geçirdiğim her saniyenin hesabını sormadan yakamı bırakmayacaktır. Durmadan, kendimi attığım tehlikenin büyüklüğünü tekrarlayarak kafamın etini yiyecek olması da cabası.

Charlie, karamsar bir edayla onayladı onu. Bütün anneler aynı. O anda kendi annesini düşündüğü belliydi. Mrs. Draycott tek çocuklu bir duldu. Charlie öyle sanıldığı gibi annesinin dizinin dibinden ayrılmayan bir muhallebi çocuğu olarak yetiştirilmemişti. Mrs. Draycott çok hoş bir kadındı. Patrick ve Charlie'yle birlikte geçirdikleri çocukluk yıllarında Annabel onunla çok iyi anlaşırdı. Ama yıllar geçip güzel bir genç kız olduktan sonra Mrs. Draycott'un davranışları da değişmişti. Charlie'nin evlenip evden ayrılacağı düşüncesi kadım dehşete düşürüyordu. Çok az arkadaşı olan utangaç, sinirli bir kadındı Mrs. Draycott ve oğlu onun

bütün hayatıydı. Charlie gidince ömrünün sonuna kadar yapayalnız kalacağım düşünmekteydi.

Annabel üstünü değiştirip aşağı indiğinde Patrick'in gittiğini, Charlie'nin ise kendisini beklemekte olduğunu gördü.

Genç adam, Seni saat altıda alınm, dedi. Three Jolly Bergemen Hanı'na gitmeye ne dersin?

Harika olur. Çok şık, zarif ve olağanüstü güzel yemekleriylevünlü bir lokantaydı burası. Bütün Norfolk'da hemen hemen en iyi restoranlardan biriydi ve çok kalabalık olurdu. Bir an önce yer ayırtsan iyi edersin. Cumartesi geceleri orada boş masa bulmak pek kolay olmaz.

Sen giyinirken ayırttım bile.

Annabel kabamnı giyip sokağa çıkarken, An-dy'nin düğününde göze çarpan bir şey giymezsem annem sebebini öğrenmek isteyecektir, dedi, Şöyle şık bir şey almak için Nonvich'e gitmem gerekecek. Hem buradan alışveriş edersem, annem sonunda durumu anlayabilir.

Arabasına binip camı indirerek kaldırımda duran Charlie^ye doğru uzandı. Saat tam altıda gel. Babam karanlık basana kadar balık tuttuğu için yediden önce dönmez onlar. Onun için, saat altı, ortadan kaybolmamıza yetecek kadar uygun bir saat oluyor. Genç adamı kaldırımın üstünde, arkasında bakar bırakıp otomobilini hareket ettirdi.

Charlie'nin sık dalgalı saçlan, güneş ışığında altın gibi parlıyordu. Gri flanel pantolonu ve limon sansı kazağıyla son derece yakışıklı bir hali vardı. Annabel dikiz aynasına bir göz attı ve o sırada oradan geçmekte olan bir grup kızın onu hayranlıkla süzdüklerini gördü. Ama genç adam hiçbir şeyin farkında olmadan, dalgın bakışlarla hala uzaklaşan arabanın arkasından bakmaktaydı.

'Yaşadığının bile farkında değil diye düşündü Annabel.

Charlie'yi Sam Jerrard'la kıyaslamak büyük bir haksızlıktı ama elinde olmadan bunu yapıyordu genç kız. Bazı açılardan Charlie çok daha yakışıklıydı ama nedense bu hiç etkilemiyordu AnnabeTi. Ama Sam Jerrard'ın üstünde yarattığı etki genç kızı altüst edecek kadar büyüktü. Bir daha asla eski Annabel olamayacağını düşünüyordu artık.

'Ondan hoşlandığım için değil tabii diye geçirdi akimdan. Çok buyurgan, çok hükmedici bir erkekti. Annabel, adamın o kendine has erkeksi hükmediciliğine tahammül edemiyordu. Bu yüzden, gelecekte onun yoluna çıkmama konusunda uyarılmış olduğu için memnundu. Bu tavsiyeyi tekrarlatmaya da hiç niyeti yoktu doğrusu.

Norwich'e gelince, bir sandviç yiyip bir fincan kahve içtikten sonra ağabeyi Andrew'un düğü nünde giyeceği elbiseyi almak için dükkan dükkan dolaşmaya başladı.

Sokaklar, cumartesi günlerinin o alışılmış kalabalığıyla doluydu ama Annabel sonunda, aradığı gibi bir kıyafet bulmayı başardı.

Beyaz ipekten pliseli dik bir yakası olan, limon rengi yün jarse bir elbiseydi bu. Kıyafeti, etek boyu belde biten kısa bir ceket tamamlıyor du. Elbisesine çok uyan san beyaz desenli bir çift ayakkabıyla bir de çanta satın almıştı. Biraz düşündükten sonra, bunlara, gözlerini yan yarıya gizleyen bir peçesi olan küçük, yuvarlak, beyaz bir de şapka ekledi.

Annabel şapka giymekten nefret ederdi ama, annesinin şapkalara olan tutkusunu bildiği için, hem onu memnun etmek, hem de Londra'daki alışveriş macerası konusunda fazla soru sormasını engellemek için şapkayı satın almaya karar vermişti.

Alışveriş işi bittikten sonra saatin dört olduğunu görünce biraz Norwich'de dolaşmaya karar verdi. Orta Çağ'da yün ticaretinin merkezi olan kent daracık sokaklan ve çok eskilerden

kalmış binalarıyla her zaman Annabel! büyülerdi. Biraz dolaşıp sonra küçük bir çayhanede, son derece lezzetli ufak sandviçlerin ve pastaların eşliğinde iki fincan çay içti.

Eve döndüğünde, annesiyle babasının ortalıkta görünmediklerini fark edip, rahat bir soluk aldı. Telaşla hazırlandı ve onlar gelmeden Char-lie'yle birlikte yola koyuldular.

Aklı hep onlarda olan Annabel, Belki de yemeklerini dışarıda yiyip eve öyle giderler, diye yüksek sesle düşündü. Umanm onlar da Three Jolly Bergemen'de yemek yemeye karar vermemişlerdir.

Charlie'nin ödü kopmuştu. Umanm, dedi ta yürekten gelen bir sesle.

Annabel alaycı bir sesle, Korkudan tir tir titremekten vazgeç de önündeki yola dikkat et, dedi. Orada olsalar bile, bizi yemezler ya. Kıkır kıkır gülmeye başladı. Lokanta müdüriyeti, müşterilerin kendi yiyeceklerini yanlarında getirmelerine izin vermez nasıl olsa.

Charlie karamsar bir tavırla, Hiç de komik değil, diye homurdandı. Hanın geniş park yerine gelmişlerdi o sırada. Telaşla etrafına bakınıp
Mr. Walsh'ın arabasının orada olup olmadığını görmeye çalıştı.

Annabel otomobilden indi ve birden şaşkınlık ve korkuyla gözleri irileşti. Park yerinin en uzak köşesinde tek başına duran büyük, beyaz Rolls Royceu görmüştü. Bunun Denişe Keiron'ın arabası olduğundan neredeyse emindi o anda. Birden aklına daha da korkutucu bir düşünce geldi. Sam Jerrard da burada olamaz mıydı?

Oh, hayır, diye yüksek sesle inleyince, Charlie hızla ondan yana döndü.

Ne oldu? Telaşla etrafına bakındı. Annenleri mi gördün yoksa?

Annabel Hayır, diye cevap verdi. Ama eğer şu Rolls, Denişe Keiron'ın arabasıysa, kendimizi Sam Jerrard'la yan yana yemek yerken bulabiliriz.

Charlie,'nin dönüp arabasına binmeye kalktığım görünce kolundan yakalayıp çekti. Bu kadar korkak olmasana. Eğer nişanlısı yanındaysa, gelip seni dövmeye kalkmaz nasıl olsa.

Charlie'yi neredeyse sürükleyerek soktu hana. Şef garson genç adamı gözlerini kısarak tepeden tırnağa kadar süzdü. Boynunu omuzlarının arasına çekip görünmez olmaya çalışan Charlie, kanundan kaçan bir suçluya benziyordu o anda.

Masalarına doğru giderlerken, Annabel özellikle dimdik önüne bakmaya dikkat ediyordu. Eğer Sam Jerrard oradaysa, onu görmek istemiyordu çünkü.

Şef garson yanlarından aynlıp yerini şarap garsonuna bırakınca, birer aperatif söylediler. Charlie cin toniğini başına dikip koca bir yudum alırken, umutsuzca çevrede gezdiriyordu bakışlarını.

Aman Tannm! diye inledi birden. Haklıymışsın. Buradalar. Arkanda, bizden birkaç masa nende oturuyorlar.

Annabel gözlerini önündeki yemek listesine dikmişti. Başmı hiç kaldırmadan, Onlara bakma. diye emretti. Potage cröole çorbası nasıl bir şey acaba?

Maalesef yüzü bize dönük oturuyor, diye inledi Charlie. Elindeki yemek listesinin ardına saklanmaya çalışıyordu.

Annabel, Onlara aldırma, dedi. Çok acıktım. Mantarlı dana biftek yemeye karar verdim.

Charlie neredeyse yatar gibi masanın üstünden Annabel'e doğru uzanarak, Burada olay çıkaramaz, değil mi Annie? diye yalvarırcasına sordu.

Tabii çıkaramaz. Nişanlısı yamndayken dün gecenin sözünü bile edemez.

Garson yemek siparişlerini aldıktan sonra genç kız sakin sakin o gün yaptığı alışverişi anlatmaya başladı Charlie'ye.

Andy, Kay’le evleneceği için çok şanslı. Kay harika bir gelin olacak. Sandra'dan daha çok seviyorum onu. Sandra fazla düşkün mesleğine. Geçinebilmeleri için çalışması gerekiyor tabii, ama bana sanki, işini Joe'ya tercih ediyormuş gibi geliyor. Bu günlerde çok sinirli ve neşesiz. Belki çalışmaktan eğlenmeye zaman bulamıyor ama Joe'nun pek mutlu olduğunu sanmıyorum.

Charlie yemeğini yerken evet der gibi başım salladı. Patrick de bu sabah buna benzer şeyler söylüyordu.

Joe ile ikisi iyi arkadaştılar ama, son zamanlarda pek görüşemez oldular. Sandra sık sık Nor-folk’a gelmekten hoşlanmıyor sanırım. Londra' yı tercih ediyor.

Kay bu bakımdan da ona benzemiyor. Büyük şehirlerden nefret eder o. Tam Andy'ye uygun bir tip.

And re w Walsh belediyede topoğraf olarak çalışıyordu. Müstakbel karısı Kay de aynı dairede başka bir serviste çalışmaktaydı.

Yemeklerinin yansına gelmişlerdi ki Annabel salonu dolduran müşteriler arasında belli belirsiz bir kıpırdann.: hissetti ve ne olduğunu anlamak için başım kaıuınp bakınca salonun dip tarafındaki kapıya doğru yürüyen Denişe Keiron'u gördü. Sırtında son derece şık, siyah bir elbise vardı. Genç kız içinde uyanan hafif kıskançlık duygusunu bastırmaya çalışarak, ‘Kimbilir ne kadar çok para harcıyor elbiselerine,' diye dü şündü.

Denişe makyaj odasımn kapısından içeri girince Annabel'in bakışları elinde olmadan Sam Jer-rard’ın oturduğu tarafa doğru kaydı.

Genç adam elindeki konyak kadehine bakıyordu. Birden gözlerini kaldırdı ve Annabel kendini o soğuk gri gözlerin içine bakar buluverdi. Ta içinden derin bir öfkeyle sarsıldığını hissetti birden.

Charlie dikkatini çekmek için uzanıp genç kızın elini tutarken, Çok sessizsin. dedi. Anna-bel'in öfke dolu yeşil gözleri yüzüne dikilince korkuyla büzülüverdi. Gene ne oldu?

Annabel, Erkekler beni hasta ediyor, diye açıkladı. Hepiniz o kadar aptalsınız ki, kadmlar sizi parmaklarının ucunda oynatabilirler.

Charlie huzursuzca baktı ona. Beni işten atılmaktan kurtardığın için sana minnettarım Annabel. Sonra etrafına bakındı, saçlarının dibine kadar kızarmıştı. Gözlerini kaçırarak, Sana sormak istiyordum... diye kekeledi. Şey, yani ben... acaba ne dersin, biz... yani hemen değil ama ilerde benimle...

Annabel genç adamın kafasından neler geçtiğini anlayamıyordu. Ne? diye sordu.

Charlie yutkundu. Benimle evlenir misin?

Bölüm Altı

Charlie gece yansı Annabel'i evine bıraktı. Çok neşeliydi. Annabel iyi geceler dilediğinde yüzünde beliren kocaman gülümsemeyi ve gözle rindeki ifadeyi görünce, ‘mutluluktan havaya uçuyor, diye düşündü.

Charlie evlenme teklifine Annabel’in vereceği cevabı, idam talebiyle yargılanan birinin mahke mede kararını beklemesi gibi bir tavırla bekle mişti.

Genç kız, Çok gurur duydum Charlie, daha önce kimse bana evlenme teklif etmemişti. Ama, henüz evlenmeye hazır hissetmiyorum kendimi, dediğinde onun gözlerinde beliren derin rahatlama duygusunu görünce kahkahayla gülmemek için kendini güç tutmuştu. Annabel, Charlie'nin kendisini sevdiği için değil, işini kurtarmasına karşılık bir şeyler borçlu

olduğu için evlenme teklif ettiğini biliyordu. Charlie, Annabel'i severdi ama, tıpkı ağabeylerini sevdiğine benzer bir sevgiydi bu.

Charlie çocukluğundan beri kadınlara şövalye ce davranması gerektiği konusunda eğitilip durmuştu. Bu yüzden, kendisiyle ilgilendikleri için kadınlara her an kırılacak bir porselenmişler gibi davranırdı. Bütün bunları oğluna öğreten Mrs. Draycott tabii ki porselenmiş gibi davranıİmasını istediği kişinin kendisi olduğunu açıkça söylememişti ona.

Charlie sevinç, şaşkınlık ve biraz da sıkıntı dolu bir sesle, Emin misin? diye sormuştu. Yani demek istiyorum ki... Ne diyeceğini bilemeden bir an susmuş, sonra, Patrick dedi ki... demişti.

Genç adamın kıpkırmızı olduğunu gören Annabel gözlerini kısarak bakmıştı ona. Patrick ne dedi?

Birbirimizi çok sık gördüğümüzü, ilişkimizde özel bir şeyler olup olmadığını merak ettiğini söyledi.

Evlenme teklif etmen fikri ondan mı çıktı yani?

Ne cesaretle Charlie'nin zavallı kafasına böyle şeyler sokuyordu ağabeyi? Onun kendi başına düşünemediğini bilmiyor muydu?

Charlie, Benim için o kadar zahmete girdin ki, diye devam etti, öyle naziktin ki...

Sen de benimle evlenmeye borçlu hissettin kendini, öyle mi? Şaş km şaşkın gözlerini kırpıştıran genç adamın yüzüne baktı.

Charlie'nin, başını derde soktuğunu düşündüğü, ama bu derdin ne olduğunu kestiremediği belli oluyordu. Pek iyi anlatamadım, dedi mutsuzca.

Annabel acıyarak usulca okşadı onun elini. Dert etme Charlie, Patrick'e de aldırma sen. Ağabeyi çocukluklarından beri hemen her bakım dan Charlie'den daha zeki ve daha çabuk kavrayan biri olmuştu. Belki de bunun nedeni Charlie'nin gerçekten parlak bir bilim adamı olmasıydı. Bir konuyu seçti mi bütün benliğini onun üzerinde yoğunlaştırır, hayatın başka bütün yönlerine karşı son derece ilgisiz davranırdı. Daracık sınrlar içinde düşünür, yaşar, yer, içer ve hareket ederdi Charlie. Kimyanın dışında her şeye karşı yabancıydı. Bir gün hiç farkına varmadan kadmm biri onunla evleniverecekti. Ama bu Annabel olmayacaktı. Onu severdi, ama evlenecek kadar değil. Charlie bekar kalacak bir tip değildi. Çok çaresiz ve dikkatsiz bir erkekti, bazı kadınlar için ideal bir koca adayıydı yani.

Annabel kancayı Charlie'ye takacak kadınla Mrs. Draycott arasında çıkacak büyük savaşı düşününce elinde olmadan gülümsedi. Zavallı Charlie, her iki tarafı da memnun etmek için elinden geleni yapacak, kadınlar da çok sevimli bir budala olduğu için ellerinden geldiği kadar onu kavgalarına bulaştırmamaya çalışacaklardı.

Genç kız arabadan inerken Charlie, Anneme on beş gün izinli olduğumu söylediğimde Edna Teyze'min yanına Devon'a gitmemizi istedi. Salı günü gidiyoruz, dedi.

Annabel gülmemeye çalışarak, Tamam, diye cevap verdi. Döndüğünde görüşürüz. Mrs. Draycott oğlunun yapacak hiçbir işi olmadan Annabel'in yanında kalmasını istememişti demek. Böylece onu evlilik canavarının dişlerinden kurtaracağını ummuştu.

Anahtarını çıkarmaya çalıştığı sırada kapı açıldı ve Patrick başını uzattı. Neden beni görünce suratmda garip bir ifade belirdi?

Annabel kızgınlığını gizlemeye çalışmadan, Annemle babam yattılar mı? diye sordu.

Yatalı saatler oldu.

Annabel ağabeyini içeri doğru itti. Alçak sesle konuş.

Oturma odasına girdiğinde Patrick'in serin ilkbahar gecesinde şömineyi yakmış olduğunu gördü. Kendini koltuklardan birinin üzerine bırakırken, Charlie'ye bir an eWel benimle nişanlanması gerektiğini ima etmek de ne oluyor? diye suçlayan bir sesle sordu.
Evlenme teklif etmedi mi? Patrick gülüyordu.
Etti. Kabul etseydim ne yapardı acaba? Herhalde eve gidip boğazım keserdi. Evlenme fikri en çok hangimizi dehşete düşürdü, bilmiyorum.
Ben sadece şaka etmiştim.
Biliyorum. Ama Charlie bilmiyordu. Ne zaman onunla dalga geçtiğini hiç anlayamamıştır zaten.
Patrick esnedi. Aptalın teki bu oğlan. Ha, annemle babama Londra'da sıkıldığın için erken döndüğünü söyledim. Annem düğünde giymek için yeni elbise alıp almadığım sordu, ben de sormak aklıma gelmedi dedim. O da zaten hiçbir zaman işe yarayan biri olmadığımı söyledi ve yatmaya gitti.
Annabel minnetle, Sağol Patrick, dedi.
Bir şey değil yavrum. Tekrar esnedi. Sonra duvardaki saate baktı. Ben yatıyorum.
Annabel bir kaç dakika sonra ağabeyinin arkasından yukarı çıkıp yatağa girdi. Sam Jerrard tekrar aklına geldiğinde uyumak üzereydi. Gözleri kocaman kocaman açıldı ve parmaklan kendiliğinden dudaklanna gitti. O sabah genç adamın kendisini nasıl öptüğünü düşündüğünü o öpüşü bütün canlığı ile yeniden yaşadığım fark edince dehşete kapılmıştı.
Döndü. Sam Jerrard'ı kafasından uzaklaştırmayı umarak yastığım kabarttı ve yeniden yattı. Onu gördüğünü bile unutabilmeyi istiyordu.
Ondan sonraki iki hafta boyunca, Andy'nin düğünü sayılmazsa, oldukça sakin geçti Annabel'in günleri.
Bütün ailenin bir araya geldiği düğünden söz ederken babası, Samnm tek bir kız sahibi olmakla akıllılık ettik Elaina. dedi. Tanrıya şükür düğünün bütün derdini gelinin ailesi çekiyor.
Mrs. Walsh biraz kızgın gibiydi. Kay'in annesine yardım etmeyi önerdim ama, tek başına hal-
edebileceğini söyledi.
Ee, bu onun günü. Mr. Walsh karısını kızdırmaktan hoşlanıyor gibiydi.
Elaine Walsh, Gelin olan Kay! dedi.
Bu kadar heyecanın bahanesi o sadece. Mrs. Sumner yirmi yıldır bugünü bekliyor olmalı. Ama üzülme Elaine. Senin de günün gelecek. Annabel anneni nasıl böyle bekletebiliyorsun? Evlenebileceğin bir delikanlı vardır elbet.
Mrs. Walsh, Saçmalama Philip, diye azarladı kocasını.
Babam şaka yapıyordu anneciğim.
Biliyorum, senin söylemene gerek yok. Mrs. Walsh bunu söylemesine rağmen kızma sitemkar bakışlarla bakmaktan da kendini alamamıştı. Kocasının şakalarının altmda bir gerçeğin yattığım biliyordu çünkü.
Doğduğu gün kollarının araşma aldığı andan itibaren Annabel'in evliliği ile ilgili hayaller kurup durmuştu. Oğullarından üçünü evlendirmiş-ti ve artık kendisi de 'gelinin annesi' olmak istiyordu. Ama Annabel'in evlenmek için en ufak bir çaba sarfetmediği görüşündeydi. Daha ne kadar bekletecekti kendilerini böyle?

Annesinin akimdan geçenleri anlayan Annabel kızgınlıkla bakışlarım kaçırdı ondan. On dokuz yaşındayken bir an önce evlenmek istiyordu ama, evlenen yaşıtlarım gördükçe evliliğin sorumluluklarına ve baskısına henüz hazır olmadığına karar vermişti. İşini seviyor ve özgürce yaşamaktan hoşlanıyordu. Evlenmeye ihtiyacı yoktu. Ufkunu daraltmaktan başka bir işine yaramazdı bu evlilik.

Charlie şirkette çalışmaya başladıktan sonra ufkunun istemese de daralmış olduğunu düşündü genç kız. Bir an bile yanından ayrılmadığı için herkes haklarında olur olmaz şeyler düşünmeye başlamıştı, özellikle başka erkekler, Charlie'nin onun üstünde bir takım haklan olduğunu sanıyorlardı. Annabel, 'Boynuma ben Charlie Dray-cott'un malı değilim, diye pankart aşamam ya,' diye geçirdi akimdan.

Charlieye olan sadakati ile onun tekeline gir meme arzusu arasında sıkışıp kalmıştı. Kendisi ona aşık olmadığı gibi Charlie de Annabel'e aşık değildi. Ama, onu incitmeden bu gerçeği bütün dünyaya nasıl açıklayabilirdi?

Düğün günü hava pırıl pınl ve çok güzeldi. Gelinin ipek ve dantelden yapılmış gelinliği olağanüstü güzellikte ve son derece romantik bir görünümdeydi. Tören en ufak bir aksaklık olmadan sürdü.

Mrs. Walsh damatlık elbiseleri içindeki oğluna bakarak ne kadar yakışıklı olduğunu düşünüp mutlulukla ağladı.

Törenden sonraki kokteyl sırasında Annabel yengesi Sandra'ya, Çok hoş bir düğün oldu, değil mi? dedi. Ağabeyi Joe'nun hatın için onunla iyi geçinmesi gerektiğini düşünüyordu.

Sandra gerçekten ilgilenmeden, Sen ne zaman evleniyorsun? diye sordu. Joe beni erkek arkadaşınla tanıştırdı. Oldukça yakışıklı bir delikanlı.

Annabel dişlerini sıktı. Charlie mi? içerle-meye başlamıştı artık. CharlieVle evlenmeyeceğim. Herkes bu fikri kafasından çıkarıp atsa iyi olacak.

Sandra kaşlarını kaldırarak baktı ona. öyle mi? Joe da beni tam tersine inandırmıştı. Ama zaten hep böyle yapar. Onun sözlerine inanmamam gerekirdi.

Annabel yengesinin sesindeki neredeyse ısırıcı denebilecek tonlama karşısında irkilmişti. Düşünceli gözlerle süzdü kadım.

Daha hiçbir şey söylemesine fırsat kalmadan Charlie yanlarına gelip dansa davet etti onu. Tatilden döneli iki gün olmasına rağmen henüz baş başa konuşma fırsatı bulamamışlardı. Piste doğru giderlerken Annabel, Sandra'nın alaycı bakışlarım üstünde hissederek kızardı.

Sandra'nın akimdan neler geçtiğini tahmin edebiliyordu. Bütün sorun da buradaydı zaten. Charlie sürekli etrafında dönüp durdukça kimse ona aşık olmadığına inanmazdı.

Tatilin nasıl geçti? Bastırmaya çalıştığı bir sabırsızlıkla sormuştu bunu. Mrs. Draycott'un kısık gözlerle kendilerini seyrettiğini görünce gülmemek için dudaklarını ısırdı.

Charlie, Hava güzel değildi ama etrafta biraz dolaştık, dedi. Ama vaktimin çoğunu annemle ve Edna Teyzemle geçirdim.

Annabel acıyarak baktı ona. Birinin Charlie'yi kurtarması gerekiyordu ama, kendisi kesinlikle bu işe gönüllü olmazdı. İlerde kahraman bir kadın bu işi yapacaktı. Annabel, Charlie'nin hayatındaki canavarlardan değil, sürekli olarak onunla yaşamaktan ürküyordu.

Şirkette genç adama hayranlık duyduklarım saklamayan birkaç kız vardı ama, acaba Mrs. Draycott'a dayanabüirler miydi?

Sam Jerrard hala Brüksel'den dönmedi mi?

Charlie'nin sorusunu duyar duymaz birden kaskatı kesildi genç kız. Hiçbir fikrim yok, diye ters bir sesle cevap verdi.

Charlie şaşırarak baktı ona. Annabel'in neden birden bir kedi gibi tırnaklarını çıkan verdiğim anlayamamıştı.

Belki onu görmüşsündür diye düşünmüştüm.

Annabel, Neden onu görmem gerekiyormuş? diye sözünü kesti onun. Sam Jerrard'ın benimle ne ilgisi var?

Charlie onun patronu olduğunu hatırlatabilirdi ama bunu yapmadı. Şaşırmış, aklı karışmış bir tavırla, Ben yokken laboratuvara hiç gelmedi mi? diye sordu. Benimle konuşacağını söylerken ciddi olduğunu sanmıştım. Ne aradı, ne de bir haber yolladı. Annabel'e bakan gözlerinde ve sesinde sitem dolu bir ifade vardı. Annabel onun bu çaresiz bakışları karşısında her zaman olduğu gibi gene yumuşayıverdi.

Döner dönmez seni arayacağını söylemişti. İçini çekti. Demek hala Brüksel'den dönmemiş. Merak etme Charlie. İşler yolunda gidecek. Mutlaka sözünü tutacaktır. Bundan kesinlikle emindi. Sam Jerrard sözünden dönecek bir adam değildi.

Düğünün ertesi günü saat 11.00'e kadar uyudu Annabel. Kalktığında bütün ev halkının kendisi gibi uyuşuk uyuşuk ortalıkta dolaştıklarını
gördü.

Mrs. Walsh öğle yemeğini hazırlamak için odadan çıktığında Patrick babasına, Joe için üzülüyorum, dedi. Çok üzgün ve baskı altında görünüyor.

Mr. Walsh başını sallayarak piposundan derin bir nefes çekti. Sandra ile arasında bir sorun olduğunu mu düşünüyorsun? Ben de fark ettim bunu.

Neyi fark ettin? Mrs. Walsh kimseye belli etmeden odaya girmişti.

Mr. Walsh üzgün bir tavırla baktı kansına. Sonra durumu biraz hafifleterek, Joe, pek iyi görünmüyordu, dedi.

Bitkin görünüyor. Joe, Mrs. Walsh'ın en sevgili oğluydu. Sandra'yla ona bir haftalığına buraya gelmelerini önerdim. Joe'nun biraz dinlenmeye ihtiyacı var bence. Ama tabii Sandra tatil yapamaz! Buranın çok soğuk olduğunu söyledi. Nisanda ne bekliyordu sanki? Sıcak dalgası mı?

Annabel pencereden dışan baktı. Hava kapalı ve gökyüzü gri bulutlarla doluydu. Norfolk'un açık kırlarından esen rüzgar arada bir bulutlan savuruyor ve parlak bir güneş ışığı huzmesi ortalığı aydınlatıyordu. Sandra bir kent çocuğuy du. Tatil yapmak istediğinde güneşli bir sahil kasabasına gitmeyi tercih ederdi. Onu anlıyordu Annabel, ama Joe burada büyümüştü ve Nor-folk'u severdi.

Patrick, Neden siz birkaç günlüğüne oraya gitmiyorsunuz anne? diye sordu. Bizi merak etmeyin. Annabel konserve kutulannı açmakta çok ustadır.

Annabel ağabeyine bir yastık fırlatırken Mr. Walsh da kaşlannı çatarak büyük bir dikkatle örgüsünü ören karısına baktı. Ne dersin Elaine?

İstersen gideriz. Sorumluluk almayı reddediyor gibiydi.

Patrick, Bence gitmeniz gerekir, diye araya girdi. Sandra garip bir kız. Babamla sen henüz evlerine gitmediniz diye sitem ediyordu. Evlilikleri zor bir döneme girmiş olabilir. Ama siz iki niz ustaca işi idare edebilirsiniz öyle değil mi?

Annabel babasımn alaylı bir tavırla gülümsediğini, annesinin de gücenmiş gibi oğluna baktığım gördü.

Mrs. Walsh örgüsünü toplayıp yanındaki torbanın içine bıraktı.
Gidip yemeğe bir göz atayım, diye ayağa kalktı.
Annesi odadan çıkarken Annabel arkasına yaslanarak gözlerini kapadı. Ağaçların arasında uğuldayan rüzgarın ve şöminede çatırtılarla yanan ateşin sesini dinlemeye koyuldu.
Charlie öğleden sonra geldiğinde, Sam Jer-rard'dan bir haber alamamanın gerginliği içindeydi. Yağmur ve rüzgar dinmiş, bahçe ilkbaharın o baş döndürücü renkleriyle donanmıştı yeniden. Mr. ve Mrs. Walsh arkadaşlarıyla çay içmeye gitmişlerdi.
Patrick dışardaki güzel havadan yararlanmak istediğini söyleyerek Charlie'ye birlikte golf oynamalarını önerdi.
Bizimle gelmek ister misin Annabel? Yaptığımız sayıların hesabım tutarsın.
Annabel ters ters baktı Charlie'ye. Golf sopalarınızı da taşıyayım isterseniz. Sonra sert bir sesle, Teşekkür ederim, ama istemem, diye devam etti. Saçlarımı yıkayacağım.
Odadan çıkarlarken Patrick, Bugünlerde kadınlar çok alıngan oluyorlar, diye mırıldandı.
Annabel banyoya girerken ön kapının kapandığım duydu. Evde yalnız kaldığı zamanlar o kadar azdı ki, yapacak fazla bir işi olmadan bu yalnızlığın tadım çıkarmaya karar verdi.
Kapının zili çalındığında saçlarım yıkamayı daha yeni bitirmişti. Birisi parmağım zile dayamış, ısrarla çalıyordu.
Havluyu başına dolayıp telaşla aşağı koştu. Ağabeylerinden birinin geldiğini sanmıştı.
Eşikte duran Sam Jerrard! görünce birden bir ateş bastı yüzüne.
Genç adam kaşlanm çatarak, sert sert baktı. Yüzünün gergin hatlarında acımasız bir ifade belirmişti. Draycott'un burada olduğunu söylediler, dedi suçlarcasına.
Evet, o... Annabel sırtında bir bornozdan başka bir şey bulunmadığım hatırlayınca yüzü daha da kızararak susu vermişti. Genç adamın gözlerinin içine bakamadan, Yani, şu anda buruua uegıı, aıye aevam etti. Kendini toparlamaya çalışıyordu.
öyle mi? Sam Jerrard'ın sesinde buz gibi bir inanmazlık vardı.
Annabel, Sam Jerrard'dan bir haber almak için yanıp tutuşan Charlie'nin yarım saat farkla onu kaçırmış olmasına müthiş üzülmüştü. Golf kulübüne telefon edip çağırabileceği geldi aklına daha sonra.
Eğer... bir saat sonra gelebilirsiniz... onu bulabilirim sanıyorum, diye kekeledi.
Bulacağınızdan eminim.
Annabel başım kaldırıp genç adamın yüzüne bakınca o buz gibi soğuk gözlerin kendisini tepeden tırnağa süzdüğünü gördü. Birden Sam Je-rard'ın aklından geçenleri anlayıverdi ve öfkeyle kaldırdı başını. Charlie'nin evde, Annabel'in yatak odasında olduğunu sanıyordu bu adam!.
Ağabeyimle golf oynuyorlar. Kulübe gidip onu bulabilirsiniz. Ya da isterseniz telefon edip gelmesini söylerim.
Erkeğin yüzündeki ifade birazcık değişmişti. Annabel başına sardığı havluyu çekip alarak ıslak saçlarını kafasının bir hareketiyle silkti. Mis kokulu bir iki damla su, Sam'in üstüne sıçramıştı. Saçlarımı yıkıyordum, dedi öfkeyle. Kapıyı genç adamın yüzüne kapamak için bir adım geri çekildi.
Belki de kendisini içeri davet ettiğini sanarak Sam Jerrard da öne doğru bir adım atmıştı. Annabel kapıyı hızla kapatınca ayağı sıkıştı ve acı dolu bir homurtu kopardı.
Genç kız dehşet içinde tekrar açtı kapıyı. Oh, çok özür dilerim!

Sam sekerek içeri girip kendini bir koltuğa attı. Ayağını ovuşturarak, En az erkek arkadaşın kadar tehlikelisin sen de, diye ters ters söylendi.

Annabel endişeyle süzüyordu onu. Kapıyı kapatıp yanma gelirken, Kınk falan var mı? diye sordu.

Sam Jerrard denemek istiyormuş gibi usulca bastı ayağının üstüne. Hayır, sanınm sadece incindi. Bir iki adım daha atınca Annabel soluğunun kesildiğini hissetti. Gereğinden fazla yaklaş mıştı genç adam kendisine. Geri çekildi. Sam'in gözleri öfkeyle parladı.

Neden bu kadar ürküyorsun? Sana ne yapacağımı sanıyorsun? Bakışları genç kızın bornozunun açık yakasına doğru kaymıştı.

Annabel göğüslerinin görünmüş olabüeceği endişesiyle sıkı sıkı kapadı yakasını.

Evde yalnız mısın?

Annabel endişeyle, Neden sordunuz? diye kekeledi. Onunla baş başa olduklarının bilincine daha yeni varıyordu. Sam hatırladığından çok daha uzun boylu, çok daha güçlüydü. Ne olduğunu kestiremediği bir tehlikeyle karşı karşıyay-mış gibi hissediyordu kendini. Bakışlarındaki huzursuzluğun ve kıpkırmızı yüzünün farkındaydı. ‘Neyim var benim?' diye düşündü.

Sam garip, düşmanca bir tavırla, Neden bu kadar sinirli olduğunu anlamıyorum, dedi. Kır evinde benimle yalnızken bu kadar gergin değildin.

Annabel onun çıkıp gitmesini dileyerek, Annemle babam her an dönebilirler, diye yalan söyledi.

Demek evde yalnızsın.

Genç adam yerinden kımıldamamıştı. öylesine yakın duruyordu ki, Annabel onun, deli gibi çarpan kalbinin sesini duymasından korktu. Kendisi Sam’in kalbinin sanki koşmuş gibi düzensiz atışlarını duyabiliyordu.

‘Neden gitmiyor?’ diye sordu kendi kendine. ‘Neden burada durmuş, sanki ilk defa görüyormuş gibi bakıyor bana?’ Genç adamın çıkık elmacık kemikleri gri gözlerine daha da derin bir anlam veriyormuş gibiydi. Annabel bu gözlerin bu kadar derin ve parlak olduklarının farkına varmamıştı. Dünyanın merkezine kadar uzanan derin bir kuyuya bakıyordu sanki.

Sam dalgın bir tavırla, Saçım kurutman gerek, diye mırıldanarak uzanıp genç kızın yüzüne dökülen ıslak kızıl buklelere dokundu.

Annabel erkeğin parmaklarının saçlarından aşağı doğru kaydığım hissedince korkuyla karışık, anlamlandıramadığı bir duyguyla soluğunun kesildiğim hissetti. Boğazında bir damar, nabız gibi atmaya başlamıştı.

Siz gidince kurutacağım, diye mırıldandı.

Genç adam sanki Annabel’in cildi parmaklarını yakmış gibi hızla çekti elini.

Evet tabii, dedi. Yüzü kızarmıştı. Draycott'u bulmam gerek. Golf alanında mı demiştin?

Evet. Yerini biliyor musunuz? Göz göze geldiler. Annabel yüzünü buruşturdu. Evet, tabü biliyorsunuz. Blackstone'u ne kadar iyi bildiğinizi unutuyorum hep.

Dönüp kapıya doğru yürürken bornozunun önünün açıldığım ve bir bacağının neredeyse kasığına kadar göründüğünü fark eden Annabel utançla arkasmı döndü. Sam’in bir an önce gitmesini istiyordu.

Arkasından gelen genç adam kapıya dayanarak kızın onu açmasını engelledi. Draycott sorununu bir hayli düşündüm, dedi soğuk bir sesle. Sen haklısın. Kaybedilmemesi gerekecek kadar değerli biri ama, sürekli denetlenmesi gerekiyor.

Bir süre onunla birlikte çalışmaya karar verdim.

Laboratuvarda mı? Annabel şaşkınlıktan soluğunun kesildiğini hissediyordu.

- Tabii, başka nerede olacak? Dikkatle baktı yüzüne. Pek sevinmemiş gibisin. Sanınm onunla çalışmana izin vereceğimi umuyordun. Dray-cott'a gözkulak olma işine pek uygun olduğunu sanmıyorum. Deneyleri o yapacak. Senin tehlikenin ölçüsünü kavrayabilecek kadar eğitilmiş olduğunu sanmıyorum. Ama ben anlanm bu işten. Hem zaten, tehlikenin ölçüsünü anlayabilecek halde bile olsan, senin tavsiyelerine kulak asacağım sanmam. Ama beni dinleyecektir. Sesinde sözünü mutlaka dinleteceğini belli eden acımasız bir tonlama vardı.

Onun haklı olduğunu anlayan Annabel onaylayan bir tavırla başım salladı. Sonra biraz tereddütle, Gene de aylar sürer bu, dedi. Şirketin Londra'daki işleri ne olacak? Yani, Norfolk'da, laboratuvarda çalışacaksanız Londra'daki işleri kim yürütecek?

Genç adam, Oradaki bütün sorumluluklarımı başkalarına bırakabilirim, diye cevap verdi.

Sam'in, laboratuvarda çalışmayı tercih ettiği, ama Londra'da çalışmak zorunda olduğu yolundaki sözlerini hatırlayan Annabel'in şaşkınlığı yüzünden belli oluyordu. Genç adamın Norfolk'a gelebileceğini söylemesini sağlayan neydi acaba? Ne gibi bir değişiklik olmuştu durumda?

Blackstone'a temelli olarak mı dönüyorsunuz? diye sordu. Yeni bir projeye mi başlayacaksınız?

Sam'in dudakları gerilmiş, gözlerinde sert bir ifade belirmişti. Pek sanmam. Bir zamanlar bütün gücümle çalışırdım. Yeni fikirlerle doluydum. Bilim adamları da bir bakıma yazarlara benzerler. Yaratıcıdırlar. Sürekli olarak bilgilerinin sınırlarını genişletir ve başka bir konudan yeni esinler sağlarlar. Bazen inandıkları şeyin doğruluğu konusunda ellerinde hiçbir kanıt bulunmaz ama içlerinde bir şey o kanıtların var olduğunu, şüphelerinin doğruluğunu kanıtlamak için sonuna kadar çalışmaları gerektiğini söyler onlara. Yeni bir fikrin doğruluğunun kanıtlanması genellikle çok emek ister. Bir buluşun onda biri önseziyse, onda dokuzu da aylar, bazen yıllar süren yoğun çalışmaları gerektiren deneylerdir. Ama bazen o yaratıcılık pınan kuruyuverir. Ne esin, ne önsezi vardır artık. İnsanın kafasında koca bir engel belirir sanki. Beklemekten başka yapabileceği hiçbir şey yoktur artık. Beklemekten ve bir gün o engelin kalkacağım ummaktan başka...

Son birkaç yıldır Londra'da çalışmanızın nedeni bu muydu? Kafanızın içindeki o engelin ortadan kalkmasını mı bekliyordunuz? Annabel birden onun sorunlarına karşı derin bir anlayış ve yakınlık hissetmişti. Öylesine kendinden emindi ki, bu adam, onun da bir takım sorunları olabileceği hiç akima gelmemişti.

Sam, evet der gibi başım salladı. Yanağında bir kas seyiriyordu. Annabel onun kendisine bunları söylememiş olmayı dilediğini sezdi. Sam Jerrard gibi bir erkek zayıf yönünü itiraf etmekten hoşlanmazdı.

Genç adam birden konuyu değiştirerek, Golf kulübünde bir fincan kahveyle bir sandviç bulabilir miyim? diye sordu. Saatine baktı. Kentten buraya öğle yemeği bile yemeden aralıksız araba kullandım. Kamım acıkmaya başladı.

Annabel usulca, öğle yemeği veriliyor orada, ama öğleden sonra sandviç hazırlayıp hazırlamadıklarını bilmiyorum, diye cevap verdi. Kaşlarını çatmıştı. Size çay hazırlayabilirim. Buzdolabında biraz söğüş et ve salata var. Charlie'yi burada beklemek istemez misiniz? Ağabeyimle birlikte çay içmeye eve dönerler sanınm. Zaten golf kulübüne giderken onları yolda göremeye-bilirsiniz. En fazla bir-bir buçuk saat oynuyorlar.

Sam tereddüt ediyordu. Sana zahmet olmaz mı? Gözlerinde alaycı bir parıltı belirmişti. Gülümsedi. Benimle yalnız kalmaktan korkmaya cak mısın?

Annabel birden kızaran yüzünü saklamak için dönüp mutfağa doğru yürüdü. Omzunun üstünden bakarak, Çay mı, kahve mi? diye sordu arkasından gelmekte olan erkeğe.

Senin için hangisi uygunsa.

Benim için fark etmez. Siz hangisini tercih edersiniz?

Çay olsun öyleyse.

Sam genç kızın çaydanlığı doldurup elektrik ocağının üstüne yerleştirmesini seyretti bir süre. Sonra birden, Sana anlattıklarımı Draycott'a söylemeyeceksin, değil mi? diye sordu.

Annabel döndü, tatlı bir gülümsemeyle baktı genç adama. Tabü söylemeyeceğim.

Genç adam Annabel'in becerikli bir tavırla ekmeği kesip dolaptan çıkardığı söğüş et ve salatayla sandviç hazırlamasını, büyülenmiş gibi seyrediyordu. Hiçbir hareketini kaçırmayan o bakışların farkında olan Annabel, 'Ne düşünüyor acaba?' diye geçirdi aklından. Kendisini düşünmediğini biliyordu, emindi bundan.

Sam birden, Draycott'u kıskanıyorum, dedi.

Sandviç dolu tabağı mutfak masasının üstüne koymakta olan Annabel şaşkınlıkla baktı genç adama.

Erkeğin dudakları garip bir ifadeyle büküldü.

Belki de ona karşı bu kadar sert davranmamın nedeni bu. Çok pervasız ve dikkatsiz olduğu için kısa ve etkili bir derse ihtiyacı vardı, ama ona biraz da içerliyordum. İyi bir bilim adamı o, hem de çok iyi. Şu sırada bu niteliğimi kaybetmiş olduğum için onu kıskanıyorum sanınm. Neler hissettiğini çok iyi biliyorum. Duyduğu heyecanı, kafasındaki fikirlerin sürekli olarak olgunlaşıp gelişmesini, bunları kağıda dökmek, haklı mı haksız mı olduğunu anlamak için yaşadığı o büyük gerilimi biliyorum. Evet, onu kıskanmamak elimde değil.

Annabel, Ama siz de çok başanlı çalışmalar yaptınız. diye karşı çıktı.

Sam, büyük bir baskı altında acı çekiyormuş gibiydi. Kısaca, Eskiden, dedi. Yakıtım bitti, tekrar çalışmaya başlayacak mı kafam, bilmiyorum. Zamanla geçecek bir durum olduğunu buseydim, bir-iki yıl sabırla beklerdim. Ama çalışma hayatım boyunca bundan sonra bir yöneticiden başka bir şey olamama düşüncesinden nefret ediyorum. Londra'da boğulup gideceğim. O sırada işin Londra'daki kısmıyla birinin U-gilenmesi gerekiyordu ve güvenebileceğim kimse yoktu. Bugün, benimle birlikte çalışan mükemmel bir ekip oluşturmuş bulunuyorum. İşleri gönül rahatlığıyla yardımcıma devredebilirim. Ama özgün bir araştırma yapmayalı dört yıl oldu. Ve ben, yeniden başlayabileceğimden pek emin değilim.

Annabel fincana çay koyarken masanın başına oturdu. Teşekkür ederim, dedi. Çok naziksin. Yemek yemeyi unutmak için gerçekten aptal olmak gerek. Ne kadar da acıkmışım.

İzin verir misiniz? Saçlarımı kurutup giyinmem gerekiyor.

Tabii.

On beş dakika sonra mutfağa döndüğünde Annabel, Sam Jerrard'ın sandviçlerini bitirmiş olduğunu gördü. Genç adam pencerenin önünde durmuş, bahçeye, küçük bir serçeye bakmaktaydı.

Annabel içeri girince ona doğru döndü. Yüzünün sert hatlan huzur dolu bir anlatımla yumuşamıştı.

Bakışlarını genç kızın parlak kırmızı saçlarında, etekleri pileli, beyaz yakalı mavi elbisesinde dolaştırdı. Çabuk hazırlandın. Patrick, bu elbisenin Annabel'e bir öğrenci havası

verdiğini söylerdi. Ama kızıl saçlan ve yeşil gözlerinin yarattığı etkiyle birleştiğinde, erkeklerin dönüp dönüp bakmalarına neden olurdu her zaman. Sam Jerrard da, bakışlarım genç kızdan ayırmakta hiç acele etmiyordu. Hafif bir alaycılıkla, Tehlikeli denecek kadar ağırbaşlı görünüyorsun, diye mırıldandı.

Çelişkili terimler kullanıyorsunuz.

Sen baştan aşağı çelişkisin.

Birden Denişe Keiron'ı hatırlayınca, Annabel' in yüzündeki kahkaha sönüp gidiverdi. Nişanlınız nasıl? diye sordu soğuk bir sesle. Sam'in gözlerinde beliren boş bakıştan, onun da nişanlısını unuttuğu belli oluyordu.

Genç adam gözlerini kırpıştırarak bakışlarım Annabel'den kaçırdı. Brüksel'e gittiğimden beri görmedim onu. Samnm telefonla aramam gerek. Hiç de hevesli görünmüyordu.

ön kapının açıldığım duyan Annabel birden derin bir ferahlama hissetti içinde. Patrick'le Charlie'nin neşeli konuşmaları duyuldu. Tam zamanında gelmişlerdi.

Charlie'yle konuşmanız için sizi yalnız bırakacağım, dedi. Dilerseniz oturma odasında konuşabilirsiniz onunla.

Bölüm Yedi

Annabel, Charlie'yi ertesi gün laboratuvann kantininde gördü. Genç adam önündeki yemek tabağına boş gözlerle bakıyordu. Akimın başka yerlerde olduğu belliydi. Annabel yanına gidince korkuyla irkildi.

Genç kız, Korkma, benim! Yanma kim geldi sandın? dedi.

O burada. Sır veriyormuş gibi alçaltmıştı sesini. Notlarımı tek tek inceleyip bana sorular soruyor. Ondan kurtulmak için yemeğe geldim. Araştırmam tamamlanana kadar, aylarca ona nasıl dayanacağım, bilmiyorum. İnsanın ödünü koparıyor bu adam.

Annabel, Bu senin projen, diye onu yatıştırmaya çalıştı. Sana güvenmemiş olsaydı, birlikte çalışmazdı. Çok büyük bir iltifat bu Charlie. Yemeğini yemeğe başladı.

Charlie'nin yüzünde ikna olmamış bir ifade vardı. Onunla yüz yüze gelmek zorunda olmadığın için sana her şey kolay geliyor. Uyuşturulmadan diş çektirmeye benziyor tıpkı. Bunun benim başıma geldiğine hala inanamıyorum. Çalışmalarımı denetleyeceğini düşünmemiştim. Sanki yeniden üniversiteye dönmüşüm gibi geliyor bana. Araştırmamın bile bir hayal olmasından korkmaya başladım.

Aptallaşma, öyle olsaydı patron burada olur muydu? Annabel etrafına bakındı ve başka bir masada kahvesini içmekte olan Alison Morris'i gördü. Hiç düşünmeden elini salladı kıza. Alison fincanı dikkatle taşıyarak yanlarına geldi.

Annabel neşeyle, Büyük patronu gördün mü Alison? diye sordu.

Alison masaya otururken hayır der gibi başım iki yana salladı. Gözlerini Charlie'nin yüzündeki bozguna uğramış ifadeden ayıramıyordu.

Görmedim, ama gelip Charlie'nin araştırmasını elinden alması çok çirkin bir şey. öyle ateşli bir tavırla söylemişti ki bunu, Charlie hemen başım kaldırıp genç kıza baktı. Bütün önemli çalışmaları sen yaptın, şimdi o gelmiş zaferine ortak olmaya çalışıyor, diye ekledi Alison. Kahverengi gözlerinde Charlie'nin yaralı duygularım yatıştırmaya çalışan bir ifade vardı. Alison güzel bir kızdı ama, hayli sıradan bir güzellikti bu. Pembe-beyaz teni ve bukle bukle saçlarıyla taş bebeğe benziyordu.

Charlie aldırmaz görünmeye çalışarak, Çok tahakküm edici biri, diye omuz silkti.

Haklısın! Onun müthiş seksi biri olduğunu düşünmüştüm. Gerçekten yanılmışım. Artık hiç hoşlanmıyorum ondan.

Annabel kasten, Başım döndürdüğünü sanıyordum, deyince Alison'un yüzü pembeleşti.

Onun nasıl bir yılan olduğunu öğrenmeden önceydi o! Charlie'ye, genç adamın çok hoşuna giden bir sempatiyle baktı. Bence yaptığı çok ayıp bir şey!

Annabel dikkatle konuyu değiştirdi. Odeon' daki filmi gördün mü? Patrick perşembe günü gitmiş, çok güzel olduğunu söyledi. Gitmek istedim ama vakit bulamadım bir türlü.

Alison, Ben de görmek istiyorum, dedi. Sahi, sormayı unuttum. Düğün nasıldı? Her şey yolunda gitti mi?

Annabel gülümseyerek, Sağdıcın yüzüğü unutması dışında her şey yolunda gitti, diye cevap verdi. Charlie'yle Alison düğün kokteylinden söz ederlerken çabucak salatasını bitirip saatine göz attı. Ayağa kalkarken, Tamamen aklımdan çıkmış, dedi. Saat ikide kontrol etmem gereken bir şey var. Acele etmeliyim.

Alison da onunla birlikte gitmek için gönülsüzce yerinden doğrulurken kıza gülümsedi. Sen kahveni bitir Alison!

Çabucak kantinden çıktı. Onları baş başa bırakmak istiyordu.

Aslında yalan söylememişti. Bir büyüme deneyinin sonuçlarım kontrol etmesi gerekiyordu ama, Charlie'yle Alison üzerinde kendisinin yaptığı özel deneyin de en az şirketin bitkiler üzerindeki deneyi kadar önemi vardı Annabel'in gözünde.

Charlie bugüne kadar Alison'a pek dikkat etmemiş olabilirdi. Ama Annabel onlan bir araya getirmeye kararlıydı. Alison'ın da cesaret vermesi sayesinde Charlie er-geç genç kıza evlenme teklif edecekti. Hayatının annesi tarafından düzenlenmesine alışmıştı ama en küçük bir yalanlık gösterisinden bile hemen etkilenen bir yapıya sahipti. Demin de Alison'ın sıcak ilgisi ve desteği karşısında hemen gözleri parlayıvermişti.

Annabel, Alison'ın da Charlie'den hoşlandığının farkındaydı. Çok yakışıklı, atletik yapılı bir erkekti Charlie. Dalgalı san saçlan, mavi gözleri, geniş omuzlan ve uzun boyuyla kadınların hayranlığım kazanırdı hep. Ama sürekli Annabel'in yanında olması nasıl genç kızın erkek hayranlarım uzakta tutuyorsa kendisinin kadın hayranla-n da bu yüzden duygulannı belli etmekten çekiniyorlardı.

Annabel, Charlie'yi kendinden uzak tutmak istiyorsa, onun ilgisini çekecek başka bir kız bulması gerektiğinin farkındaydı. Ve Alison da yumuşak kalpli, hoş bir kızdı. Charlie'ye çok uygun biriydi kısacası.

Mikroskopta bitki kesitlerini incelerken acı bir alaycılıkla, 'Acaba Sam Jerrard, Charlie'nin, kendi projesi üstündeki denetimi yitirmesine ne kadar içerlediğinin farkında mı?' diye düşündü. Charlie, Sam'in Londra'dan gelip deneylerin yönetimini ele almasının nedenini tamamen unutmuştu. Laboratuvarda meydana getirdiği patlamaları, o yüzden işten kovulduğunu kafasından silip atmıştı bile. Tam Charlie'lik bir davranıştı bu. Sam Jerrard onu tekrar işe aldığına pişman olmaya başlayabilirdi.

Bir saat sonra yaptığı ölçümlerin sonuçlarını dikkatle bilgisayara kaydederken kapının kayarak açıldığım duydu. Omzunun üstünden baloncа Sam Jerrard'ı arkasında gördü. Genç adamın sırtında, tıpkı kendisininkine benzeyen beyaz bir gömlek vardı. Her zamanki koyu renk takım elbiseleriyle ya da kadife pantolon ve kazakla görmeye alıştığı erkekten çok farklıydı.

Genç adam ters bir sesle, Draycott burada mı? diye sordu.

Annabel hayır der gibi başını iki yana salladı. Sam laboratuvarda yapayalnız olduğunu görüyordu pekala. Tam, ‘Onu dolaplardan birine sakladığımı sanmıyorsunuz ya?' diye soracaktı ki Sam’in yüzündeki sert ifadeyi fark edince dilini tutmayı tercih etti.

Sam, kızgınlıkla dudaklarım sıkarak ellerini gömleğinin ceplerine soktu.

Annabel, Bir şey mi oldu? diye çekinerek sordu. Genç adam müthiş öfkeli görünüyordu.

Sam, kızın bu soruyu sormasını bekliyormuş gibi, Draycott ortadan kaybolup duruyor, diye patlayıverdi. Ne zaman arasam ortalıkta yok. Ne yaptığım sanıyor bu adam? O notlan onunla birlikte kontrol etmem lazım. El yazısını okumam imkansız. Durmadan yanlış sonuçlara varmasına hiç şaşmıyorum. Olur olmaz yerlere ondalık işaretleri koyup durmuş. Yazısı da steno işaretlerine benziyor.

Annabel taburesinin üstünde döndü. Parmaklarım saçlarının arasından geçirirken usulca Anlamaya çalışın, diye mırıldandı. Charlie araştırmayı elinden almanıza çok üzülüyor. Bu fikre alışması için ona biraz zaman tanıyın. Birkaç gün sonra ne kadar sorumlu ve yumuşak-başlı davrandığını göreceksiniz.

Genç adam iğneli bir alaycılıkla, Ya sen? diye sordu.

Annabel hiçbir şey anlamamıştı. Ne? diye sordu.

Onu kolayca yönetebiliyor musun? Samnm elinden yem yiyecek kadar uysallaştırmışsmdır. Bu tür bir ilişkiyi biraz fazla sakin bulmuyor musun? Yoksa sen de erkeği yönetmekten hoşlanan kadınlardan mısın? Soğuk bakışlarım, laboratuvann penceresinden giren güneş ışığında alev alev yanan saçlarına çevirdi. Bu kızıl saçlar yüzünden olmalı.

Annabel kantinde Charlie'yi gördükten ve Sam Jerrard'ın onun projesini yönetme işinde hayli zorlanacağını anladığından beri genç adama karşı bir sempati beslemeye başlamıştı. Yıllardır kendisinin orijinal bir araştırma konusu bulamadığını Annabelfe itiraf etmesinden beri genç kız Sam Jerrard’a daha yumuşak bir şekilde yaklaşır olmuştu. Ama o anda, o eski düşmanca duyguların tekrar içinde kaynamaya başladığım hissetti. Bu adama karşı anlayışlı davranmak hiç de kolay değildi. Tavırlarıyla Annabel'in sinirlerini diken diken ediyordu.

Tekrar bilgisayarına dönerken, öteki laboratuvarları ararsanız birinde Charlie’yi bulursunuz mutlaka, dedi soğuk bir sesle.

Sam gitmedi. Tam tersine daha da yaklaştı ve omzunun üstünden eğilerek ekrana kaydettiği sonuçlara baktı. Erkeğin yanağının neredeyse kendi yanağına dokunacak kadar yaklaştığım fark eden Annabel'in bütün vücudu gerili vermiş-ti.

Nedir bu? Çim araştırması mı?

Annabel sessizce, evet der gibi salladı başım. Genç adam kolunu arkasından dolaştırıp bilgisayar ekranının üstünde durduğu sert plastik rafa elini dayayınca vücudunda hissettiği gerginlik tam bir katılaşmaya dönüşmüştü. Göz ucuyla baktı ve Sam’in ekrandaki rakamları hızla gözden geçirdiğim gördü. Yüzüne vuran güneş ışığı geniş ve çıkık elmacık kemiklerini, ağzının erkeksi kıvrımım ve güçlü çenesini aydınlatıyordu. İnsanın bir yana atamayacağı, unutamayacağı bir yüzdü bu. Annabel damarlarında dolaşan kanın, kendisini incitecek kadar hızlı akmaya başladığını hissetti.

Sam, Sonuçlar ilginç, diye mırıldandı.

Annabel, Sanırım doğru iz üzerindeyiz, dedi boğuk bir sesle. Genç adamın, kalbinin deli gibi çarpan sesini duymamasını diliyordu. Bir erkekten böylesine etkilenmek çok aptalcaydı.

Sam, Bu araştırma Arapları çok ilgilendiriyor, dedi. Hafifçe dönmüş Annabel’e bakıyordu. Çölde çimler kök salmaya fırsat bulmadan rüzgar tarafından sürüklenip gidiyor. Her güçlü

rüzgarda uçup gitmeden kumda yetişebilecek bir çim tohumu üretebilirsek çok iyi bir iş başarmış olacağız. Alaycı bir tavırla gülümsedi. Edeceğimiz kardan hiç söz etmiyorum tabu.

Bu konuda bir hayli araştırma yaptık şimdiden. Sakin olmaya çalışan Annabel bir yandan da görünürde bir iş konuşması gibi sürüp giden bu sözlerin altında bambaşka anlamlar yattığım hissettiği için deli olup olmadığım düşünüyordu. Gözlerini erkeğin yüzünden ayıramıyordu. Bütün vücudunun yoğun bir biçimde duyarlı olduğu garip bir şey salgılıyordu sanki genç adam.

Sam dalgın dalgın, Ha, tabü, diye mırıldandı. O da Annabel'in yüzüne bakmaktaydı şimdi. Gözbebekleri iyice büyümüş, bütün gözünü kaplamıştı sanki.

Annabel onun dudaklarının kımıldadığım gördü. Çok uzaklardan geliyor gibiydi sesi. İşinden hoşlanıyor musun?

Annabel evet der gibi başmı salladı. Çok. Ar tık başka bir yerde çalışmak istemem. Sesi kendi kulağına bile yabancı geliyordu. Asabi bir tavırla dudaklarım yaladı. Sam. genç kızın dilinin pembe ucunun dolgun dudaklarının üstünde dolaşmasını dikkatle seyrediyordu.

Labaratuvar teknisyenlerinden biri içeri girince genç adam doğruldu. Yüzündeki ifade değişmişti. Draycott 11 başka yerde aramam gerekiyor demek.

Teknisyen Charlie’nin araştırma bahçesinde olduğunu haber verdi onlara. Az önce serada gördüm. Sam adama teşekkür ederek dışarı çıktı.

Saat dört buçukta bir fincan kahve içmek için kantine inen Annabel, Gwen Bridge'in masalardan birinde oturup sandviç yediğini gördü. Kadının ince, solgun yüzünde sinirli bir ifade vardı.

Yanma gittiğinde suratım ekşiterek, Oh sen miydin! dedi Gwen.

Annabel kadımn düşmanca tavımdan etkilen-memeye kararlıydı. Seninle konuşmak istiyorum.

Sevgilin için daha fazla yakan dinlemek istemiyorum. Başımı yeteri kadar derde soktun zaten! Gwen sandviçini bitirip tabağı ileri doğru itti.

. Konuşmak istediğim o değildi. Neden Mr. Jer-rardTa beni kır evine kadar takip edip otomobilinin rotor çubuğunu çıkardığım öğrenmek istiyorum. Meydan okuyan bir sesle konuşan Annabel kadının gözlerini kırpıştırdığım fark etmişti.

Benim yaptığımı da kim söyledi?

Senden başka kim olabilir? Ben yapmadım. Mr. Jerrard da yapmadığına göre tek aday sen-sin.

Gwen, Neden söz ettiğini anlamıyorum, dedi ama bunu söylemekte hayli geç kalmıştı.

Bal gibi anlıyorsun. Bu işi senin yaptığım biliyorum. Tek öğrenmek istediğim neden yaptığın.

Gwen masadan kalkarken, Çıldırmışsın, dedi.

Annabel onun kolunu yakaladı. Mr. Jerrarda arabasına saklanmama kimin yardım ettiğini ve Denişe Keiron’a kır evinin adresini kimin verdiğini söylememi ister misin?

Gwen’in dudakları incecik bir çizgi halini almıştı. Derin bir hoşnutsuzlukla baktı genç kıza. Seni küçük orospu! Söylesen de inanmaz sana. Yalan söylediğini söylerim.

Bence bana inanacaktır, özellikle Denişe Kei-ron adresi kimden aldığım itiraf ettiği zaman.

Annabel bu konuda haklı olduğunu umuyordu. Denise'le babasının tam gerektiği anda kır evine gelmesinden Gwen’in sorumlu olduğunu sanmaktaydı. Eğer yanılmışsa çok aptal bir duruma düşecekti doğrusu.

Gwen tereddüt etti, ayakta durmuş Annabel'e bakıyordu. Birden oturup masanın üstünden An nabel'e doğru eğildi. Hiçbirini ispat edemezsin! Sana yardım ettiğimi ona söylememek için söz de verdin bana. Hem senin için ne fark eder ki? Sevgilin tekrar işine döndü, öyle değil mi? Başka ne istiyorsun?

Sadece merak ediyorum. Yalan söylüyordu. Kendisiyle Sam'i kır evine kadar izleyerek rotor çubuğunu alanın Gwen olduğundan emin olmalıydı.

Kadın omuzlannı silkti. Alt dudağını ısırarak, Pekala. dedi. Rotor çubuğunu ben aldım. Samle ikinizi de izledim. Adresi yıllardır biliyorum ama, bildiğimi onun bilmesine hiçbir zaman izin vermedim. O evin yerinin bir sır olarak kalmasını istiyordu. Benim bildiğimi öğrenirse ne kadar kızıp öfkeleneceğini de biliyordum. Sam' in özel hayatı konusunda çok garip fikirleri vardır. Ama zaten adresini başkasına vermeye niyetim yoktu. Sadece nerede olduğunu bilmek istemiştim. Kadının gözlerinde beliren karanlık ifadenin ne anlama geldiğini sezen Annabel birden donup kalmıştı.

Elinden geldiği kadar yumuşak bir sesle, Arabaya sabotaj yaptın, çünkü Denişe Keiron geldiğinde orada olmamı istiyordun, değil mi? diye sordu.

Gwen'in yüzü kıpkırmızı olmuştu, öyle yaptıysam ne olmuş? O kadın ona uygun biri değil. Onu mutsuz edecek. Şımank ve bencil bir cadı
o. Sam onunla birlikte acı çekecek. Denise'in önem verdiği tek şey para ve kendisidir. Sam'e aldırmıyor büe.

Annabel, Ama eğer Denise'i seviyorsa... diye başladı ve kadının yüzünde beliren acı dolu ifa deyi görünce dehşetle sustu. Gwen hırsla iki yana sallıyordu başını.

Denise'i sevmek mi? Tabii ki sevmiyor!. O kadının kafasında elbiselerden ve para harcamaktan başka bir şey yoktur. Sam ise çok parlak bir zekası olan büyük bir dahidir. Böyle bir kızla mutlu olması mümkün mü onun?

Annabel gözlerini kaçırdı. Gwen'in bakışlarındaki ifadeyi görmeye dayanamıyordu. Söylediği her söz Sam Jerrard'a olan duygularını açığa vurmaktaydı. Gwen'in kendisi için neler hissettiğini bilmiyor muydu Sam? Birden Charlie'nin. Gwen patronuna ne kadar sahiplenici bir tavır takındığı yolundaki sözlerini hatırladı. Bu dedikodu Charlie'nin kulağına kadar gelmişse, Sam de mutlaka bir şeyler sezinlemiş olmalıydı.

Genç kız, Ama ona evlenme teklif etti, diye mırıldandı. Başka neden böyle bir şeye...

Gwen acı bir sesle, Denişe çok zengin, dedi. Babası da Sam'i evlenme teklif etmeye zorladı. Kulaklarımla duydum. Büyük evlerden ve kızı evlendiğinde vereceği dünya kadar paradan, damadıyla neler yapacağından söz ediyor, bir takım imalarda bulunuyordu. İhtiyar Keiron'm kafa sından geçenleri anlamamış olamaz Sam.

Mr. Jerrard kendini satmaya hazırdı öyle mi? Annabel kendini hastalanmış gibi hissediyordu. Ağzı hoşnutsuzlukla kurumuş, midesi bulanmaya başlamıştı. Sam Jerrard'ı bu açıdan hiç düşünmemişti. Onun gibi bir erkeğin Denişe Keiron gibi bir canavarla ne işi olabileceğini düşünmüştü ama, o kadınla parası için evleneceği akima bile gelmemişti. Öfkeyle, Ne demeye sen bu işe karışıyorsun? Bırak kendini satsın, eğer istediği buysa, dedi.

Gwen, Bırakamam, diye mırıldandı. Birinin Sam'i kurtarması gerek.

O kurtulmak istemiyor ki! Hem zaten planın bir işe yaramadı. Beni sakladı. Denişe orada olduğumun farkına bile varmadı.

Gwen'in gözleri kısıbverdi. Seni görmedi mi yani?

Hayır. Mr. Jerrard, Denise'in Rolls Royce'u-nun geldiğini görünce yukanya sakladı beni.

Gwen sessizce bu bilgiyi içine sindirirken hızlı hızlı soluyordu. Onu nasıl ikna ettiğini merak etmiştim, dedi. Son birkaç haftadır görmedim onu. Brüksel'deydi, biliyorsun. Döner dönmez de bütün işlerini yardımcısına devredip buraya geldi. Yumruklarım sıktı, sonra Annabel'in gör meşini istemiyormuş gibi kucağına sakladı ellerini. Şimdi bir başkasının yanında çalışıyorum. Sam burada sekretere ihtiyacı olmadığını söyleyerek beni Londra'daki yeni patrona devretti. Buraya sadece bir kaç mektupla, imzalanması gereken bazı evrakları getirmiştim. Sanınm uzun bir süre göremeyeceğim onu. Ağzından çıkan her sözcük acı doluydu. Annabel onu dinlerken müthiş rahatsız oluyordu.

Ne diyebilirdi? Sadece, Üzgünüm, demeyi başarabildi. Aslında öteki kadın için üzülüyordu. Gwen ne kadar çok şeyi açığa vurduğunu düşünüp kendisinden nefret edecekti ilerde.

Genç kadın beceriksiz hareketlerle yerinden doğrulup çantasını ve kahverengi eldivenlerini toparladı. Gitmem gerek. Buz gibi bir bakış fırlattı Annabel'e. Sam'e hiçbir şey söylemeyeceksin, değil mi? Emirle yalvarmanın garip bir karışımıydı bu sözler. Annabel itiraz edecek cesareti bulamadı kendinde.

Başım iki yana salladı. Gwen, yüksek topuklarım tıkırdatarak uzaklaşıp gitti.

Annabel gözden kaybolana kadar kadının arkasından baktı. 'Keşke onu hiç görmeseydim, o kayıp rotor çubuğu konusunda hiçbir şey sormasaydım diye düşünüyordu. Gwen'i zorlamamış olsaydı şimdi Sam Jerrard hakkında böylesine iğrenç bir izlenim edinmemiş olurdu. Ama doğru muydu acaba anlattıkları? Keiron'ın kızına sırf babası zengin olduğu için mi evlenme teklif etmişti?

Gwen'in çizdiği tablo, kendisinin tanıdığı adama hiç uymuyordu. Sam Jerrard bir servet avcısına ya da soğukkanlı bir çıkarcıya hiç benzemiyordu. İnsanı deli eden sert ve buyurgan bir erkekti. Ama Denişe Keiron'la parası için evlenebileceğinden hiç şüphelenmemişti Annabel.

Gwen'in anlattıklarından sonra, uzun bir süre Sam'i bir daha görmek istemeyeceğinden emindi.

Bütün hafta boyunca Sam, laboratuvarda Charlie'yle yoğun bir biçimde çalıştı ve Annabel de onun yoluna çıkmamayı başardı. Her günkü rutin işleri, bir başkası gelip kendi görevini Üstlenmedikçe genç kıza bir saniye boş vakit bırakmayacak kadar yoğundu. Kendini işe vermesi yatışmasını sağlamaktaydı ve Annabel, Sam Jer-rard'm gelip bu sükûneti bozmayışından çok memnundu.

Charlie de kaçınılmazı kabul etmiş gibiydi. Artık şikayetleriyle Annabel'in başım şişirmiyordu. 'Yoksa artık dertlerini Alison'a mı anlatıyor?' diye düşündü.

O hafta cuma günü Annabel işe ağabeyinin arabasıyla gitmek zorunda kaldı. Kendi otomobili arızalandığı için tamirciye bırakmıştı. Patrick gelip kendisini işten alamayacağını söyleyince Charlie, Annabel'i evine bırakmaya söz verdi. Saat beşe doğru yağmur yağmaya başlamıştı. Annabel giderek kararan gökyüzüne bakarak Charlie' ye kendisini eve bırakacağım hatırlatmak için çalıştığı laboratuvara giderek Sam Jerrard'la karşılama tehlikesini göze almaya değip değmediğini düşündü. Sonunda onu binanın girişinde beklemeye karar verdi. Genç adamın verdiği sözü unutmadığını ummaktan başka çaresi yoktu.

Annabel yanında ne yağmurluk ne de şemsiye getirmişti. Saat altıya çeyrek kalaya kadar bekleyip de Charlie ortalıkta görünmeyince istemeye istemeye koridorun sonundaki laboratuvar odasına gitti ve kapıdan içeri baktı.

Sam Jerrard'ın, mikroskobun üstüne eğilmiş esmer başını gördü. Ortalıkta ne Charlie'den ne de bir başkasından eser vardı. Cuma günleri herkes mümkün olduğu kadar erken çıkmaya çalışırdı işten.
Kapıyı usulca çekerek kapatmaya çalıştı ama. Sam bir ses duymuş olmalı ki, birden dönüp genç kıza baktı.
Annabel, özür dilerim, sizi rahatsız etmek istememiştim, diye kekeledi. Charlie'yi arıyordum.
On dakika kadar önce gitti.
Annabel elinde olmadan yüzünü buruşturdu. Charlie kendisini almayı unutmuştu!
Gpnç kızı seyreden Sam kaşlarım kaldırarak, Ne o, bir sorun mu var? diye sordu.
Yok... Sadece... Onu park yerinde bulurum herhalde. Dönüp yürüdü ve Sam Jerrard'm görüş açısından çıkınca koridor boyunca koşmaya başladı. Park yerine açılan cam kapıların yanına geldiğinde Charlie'nin arabasının yerinde bulunmadığını gördü. Aslında Sam Jerrard'in otomobilinden başka tek bir araç kalmamıştı ortalıkta.
Annabel suratım asarak dönüp bir telefon bulmaya gitti. Patrick'i arayacak ve gelip kendisini almaşım söyleyecekti.
Koridorda Sam Jerrardla karşılaştı. Genç adam trençkotunu giymiş, yakasım kaldırmıştı. Yağmurla yıkanan bomboş park yerine bakarak, Draycott gitmiş mi? diye sordu.
Annabel ses çıkarmadan, evet der gibi başım salladı.
Araban yok mu?
Ağabeyim gelip beni alacak. Binanın kapılan saat altıda kilitleniyor ama o zamana kadar Patrick mutlaka burada olur.
Sam, Seni evine ben götüreceğim, dedi.
Benim için yolunuzu değiştirmenize gerek yok. Patrick az sonra burada olur.
Sam sabırsızlıkla baktı ona. Neden bu kadar çok tartışıyorsun sen? Boş yere itiraz edip zaman kaybediyorsun. Kızı tepeden tırnağa süzdü. Gitmeye hazır mısın? Annabel'in cevabını beklemeden, elini uzatıp kolunu yakaladı ve gerisin geri park yerinin kapısına doğru götürdü. Burada bekle. Arabayı kapıya getireceğim. Böylece ıslanmadan binebilirsin.
Annabel şakır şakır yağan yağmurun altında onun arabasına doğru koşmasım izledi. Saçlan bir anda sırılsıklam olmuş ve başına yapışmıştı. Sam'in otomobilin kapışım açıp bindiğini gördü. Farlar kararmaya başlayan park yerini aydınlattı ve az sonra otomobil binanın önünde durdu. Annabel koşarak arabaya bindi.
Sam onun emniyet kemerini omzundan aşır maşım bekledi ve sonra metal kilidi kendi elleriyle sıkıca kapattı. Genç adamın parmaklan bir an için parmaklanna değince Annabel hemen ellerini çekmişti. Sam hiçbir şey söylemeden kirpiklerinin ardından genç kızın yüzüne baktı. Ya-naklannm pembe pembe olduğunu görünce gözlerinde alaycı bir ifade belirmişti.
Park yerinden çıkıp sola döndüler ve ağır ağır ilerleyen trafiğe katıldılar.
Annabel, Burada çalışırken kır evinde mi kalıyorsunuz? diye sordu. Çok gergindi.
Her sabah arabayla gelinmeyecek kadar uzak ta. Holme Park'da bir daire tuttum.
Şaşıran Annabel, Orası bize çok yakın! dedi.
Biliyorum. Sesinde belli belirsiz bir alaycılık vardı. Unuttun mu, Norfolk'da doğdum ben. Blackstone'u avucumun içi gibi bilirim. Bir süre sessizlik içinde yol aldılar. Yağmur hala olanca şiddetiyle devam ediyor, arabanın silecekleri iki yana gidip geliyordu. Sam birden, Buraya dönmek çok güzel bir şey, dedi.

Ailenizin burada bir çiftliği varmış, öyle değil mi?

Hala var. Babam geçen yıl öldü ama küçük kardeşim çiftliği yönetiyor. Arazinin bir kısmında tarım yapılıyor, bir kısmında da hayvancılık. Koyun yetiştiriyorlar. İyi para kazanıyor ama bir hayli zor bir iş.

Siz çiftçilik yapmak istemediniz mi?

Sam'in dudaklarında bir gülümseme belirdi. Gözlerini yola dikmişti. Ben hep bir bilim adamı olmak istemişimdir. Ne istediğini bilen ve onu elde eden şanslı azınlık tanım yani.

Annabel içini çekti. Evet. İstediği şeyi elde edene kadar uğraşacak tipte bir erkekti Sam ve genç kız bunu çok iyi biliyordu. Genç adamın her halinden belliydi bu özelliği. O ince, sert vücudunun hatlarından, sakin ve soğuk bakışlı gri gözlerinden fışkırıyordu sanki bu gerçek.

Sam, Annabel'e baktı. Ya sen? İstediğin şeyi mi yapıyorsun?

Annabel tereddüt etti. Fen bilimleri her zaman hoşuma gitmiştir.

Ama bir bilim adamı olmak istemedin öyle mi? Bu konuda eğitim görmek için üniversiteye gitmedin. İstemedin mi, yoksa...

Genç kız kısaca, Paramız yetmedi, diye cevap verdi.

Ağabeylerinin yüzünden mi? Sam'in kaşlan çatılmıştı.

Evet, son derece zeki ve algılama yeteneği çok yüksek biriydi Sam. Satır aralarım okuyor, kar şısmdakinin söylemediği şeyleri anlıyordu. Annabel cevap vermeyince uzanıp usulca genç kızın eline dokundu.

Özür dilerim.

Annabel irkilerek başını hemen yan taraftaki pencereye doğru çevirdi. Donup kalmıştı. Sam elini çekti.

Kısa bir sessizlikten sonra genç kız, Üniver siteye gitmeme karanm ben verd m, diye mırıldandı. İsteseydim gereken parayı ne yapar eder bulurlardı. Ama ben en küçük ço?uğum. O zamana kadar öylesine sıkıntı çekmiş'erdi ki, sırf benim yüzümden üç yıl daha dişleri'.den tırnaklarından artırmalarına razı olamadın.

Birbirinize çok yakın bir ailesiniz herhalde.

Annabel güldü. Eve yaklaşmışlardı. Katlandığı sıkıntının az sonra biteceğini bilmenin verdiği rahatlık vardı şimdi üstünde. Sam Jerrar Via aynı otomobilde baş başa yolculuk etmek mü hiş bir deneyimdi, AnnabePin kalbinin deli gibi ç rpma-sına neden oluyordu. Genç adam nazik davranmaya başlamış olsa bile, gene de içinde bulunduğu gerginlikten kurtulamıyordu genç kız.

Birbirimize çok yakınız. Annemle babam harika insanlardır.

Eve gelmişlerdi. Sam arabayı bahçe kapısının önüne park ederken merakla baktı binaya. Bir gün onlarla tanışmalıyım.

Annabel elinde olmadan irkildi. Ailesinin onu Şam'la birlikte göreceği düşüncesi dehşete kapılmasına neden olmuştu. Kendisini o kadar iyi ta iliyorlardı ki. Sam Jerrard'a karşı bir şeyler hissettiğini hemen tahmin edebilirlerdi. Onlann soru sormalarına, ikisini dikkatle gözleyip durmadan gülümsemelerine katlanamayacağını biliyordu.

Sam sert sert baktı kıza. Ama sen tanışmamı istemiyorsun, Öyle mi?

Annabel 'Aklımdan geçenleri nasıl böyle kesinlikle anlayabiliyor bu adam?' diye düşündü. Yüzüne anlamsız bir ifade vermeye çalışarak erkeğe baktı.

öyle demedim .. Yüzü kızarmıştı.

Sam ters bir sesle, Söylemene gerek yok ki, diye sözünü kesti. Dudakları sert, soğuk bir çizgi halini almıştı. Anlaşılması çok kolay birisin. Bütün düşündüklerin yüzünden belli oluyor.

Annabel, Beni getirdiğiniz için teşekkür ederim Mr. Jerrard, diye mırıldanarak emniyet kemerini çözdü. Size çok zahmet oldu.

Ailen Draycott'dan hoşlanıyor mu? Kapıyı açıp inmekte olan genç kızı kolundan tutarak geri, yerine oturtmuştu.

Ağabeyim Patrick, Charlie'nin en iyi arkadaşıdır. Her zaman öyleydi. Sam kendisini bıraktığı anda kaçıp gitmeye hazır, sırtı genç adama dönük oturuyordu.

Ve ailen onunla evlenmeni istiyor, öyle mi?

Annabel öfkeyle iki yana salladı başmı. Bu konunun sözü bile edilmemiştir evimizde!

Ama seni ona itip duruyorlar. Yüzünde hakarete benzeyen acı ve alaycı bir ifade vardı.

Annabel genç adamın alaylı gülümsemesine içerleyerek, Böyle bir şey kesinlikle yapmıyorlar, dedi. Charlie bir aile dostudur, hepsi o kadar.

Sam, Sadece arkadaş, diye dalga geçti. Acaba neden sana inanmıyorum?

Genç kız öfkeyle, Bunu nereden bileyim ben? diye cevap verdi. İnanıp inanmamanız beni zerre kadar ilgilendirmiyor. Hem benim özel hayatıma karışmak hakkım nereden buluyorsunuz? Ben sizin nişanlınız hakkında bir şey söylüyor muyum? Her şeye rağmen kendi işime bakıyorum... Denişe Keiron hakkında dilinin ucuna kadar gelen sözleri söylememek için dudağım ısırarak susmuştu.

Sam tutup kendine doğru döndürdü onu. İyice kısılmış gri gözlerinde garip bir parıltı belirmişti. Her şeye rağmen ne?

Annabel isyankar bir tavırla baktı ona. Hiçbir şey. Bırakın beni. Gitmem gerek. Yoksa ailem...

Sam yumuşacık bir sesle ve hafif bir alaycılıkla, Ne düşünürler? diye sordu. Seninle seviştiğimi mi?

Annabel kıpkırmızı kesilerek, Böyle bir şey düşünmezler! diye itiraz etti.

Seni evine getirdiğinde Draycott'un arabasında da oturuyor musun?

Kupkuru bir sesle sorulan bu soru karşısında irkilerek, iri iri açılmış gözlerle erkeğin yüzüne baktı Annabel. Sam fazlasıyla yakınındaydı. Omuzlarından tutmuş üstüne doğru eğilmişti. Bakışlarını genç kızın titreyen dudaklarından ayıramıyordu.

O adamda ne buluyorsun? diye mırıldandı.

Genç adamın yakınlığından ve kendisinin ürkütücü tepkilerinden aklı kanşmış olan Annabel, Sakın... diye fısıldayarak itmeye çalıştı onu. Sam'in öfkeyle içini çektiğini duydu.

Sakın ne? diye homurdandı genç adam. Sakın bunu yapma mı? Annabel'in başım kaçırmasına fırsat vermeden öpmeye başladı genç kızı. Dudaklanm öyle büyük bir hırs ve ısrarla ağzının içine almıştı ki, Annabel çaresiz kaldığını hissetti.

Gözleri kapanmıştı. Soluk alamıyor, düşiinemi-yordu. Kendisini yiyip bitiren bu öpüş denetle-yemediği bir tepkinin içinde doğmasına ve olanca gücüyle kendini açığa vurmasına neden olmuştu. Vücudu gevşedi. Kollarını erkeğin boynuna dolarken ona doğru yaslandı.

Annabel'in karşılık verdiğini sezen Sam'in öpüşleri yumuşamıştı şimdi. Dudakları baştan çıkarıcı bir yavaşlıkla genç kızın dudaklarının üstünde geziniyordu. Parmaklarım saçlanmn arasına sokarak ensesini, boynunu okşamaya başladı. Erkeğin teması öylesine duyarlı ve ihtiras doluydu ki Annabel elinde olmadan titremeye başlamıştı.

Sam dudaklarını kızın boynuna doğru kaydırdı. Kesik kesik solurken bir yandan da onu okşuyordu. Annabel bluzunun altında dolaşan ellerinin temasını hissetti.

Genç kız bu yakıcı arzu gibi bir duyguyu hiç yaşamamıştı o güne kadar. Artık Sam'i istediğini, vücudunun onun vücudunun temasına ihtiyaç duyduğunu biliyordu. Kendi duygulan korkutmaya başlamıştı Annabel'i.

Sam başını kaldırıp yarı kapalı göz kapaklan-nın ardından baktı ona. Şaşırmış ve heyecanlanmış olan Annabel aralanndaki sessizlik uzadıkça titremeye başladı. Sözcüklerin anlatamayacağı şeyleri söylüyordu bu sessizlik, vücutlannm hissettiği o yoğun duyguların itirafıyla doluydu.

Annabel buna daha fazla dayanamadı. Neredeyse ağlamak üzereydi. Genç adamı iterek kendinden uzaklaştırdı ve o daha ne olduğunu anlamadan. arabadan inip eve doğru koşmaya başladı. Tepeden tırnağa titriyordu.

Bölüm Sekiz

Annabel eve daldı ve birden babasıyla çarpıştı. Gülerek kızını tutan Mr. Walsh yüzündeki ifadeyi görünce birden ciddileşti.

Ne oldu Annie? Açık sokak kapısından dışarı baktı ve uzaklaşmakta olan Sam'in arabasını fark etti. Kimdi o? Sana ne yaptı? Yüzünde tehlikeli bir ifade belirmişti.

Annabel sevgi dolu büyük bir aile içinde büyümenin çok güzel bir şey olduğunu düşünür ve bur.dan hep mutluluk duyardı ama o anda tek başına, her şeyi gören o gözlerden uzak olmayı istiyordu.

Yukan, doya doya ağlayabileceği odasına kaçmak için, Sadece biriyle tartıştım, diye mırıldandı.

Tartışmak mı? Kiminle? Ne için tartıştınız?

önemi yok baba!

Babası cebinden kocaman bir mendil çıkanp tıpkı çocukken yaptığı gibi kızının gözyaşlarını kurularken, Önemi var, dedi.

Oh babacığım! Annabel tekrar ağlamak üzereydi.

Mr. Walsh büyük bir tatlılıkla, Seni incitti mi? diye sorunca Annabel elinde olmadan güldü. Deli gibi gülüyordu.

Neyi kastettiğine bağlı. Kastettiğin bana tecavüz ettiğiyse, böyle bir şey yapmadı!

Babası hem şaşırmış ve dehşete kapılmış, hem de rahatlamış gibiydi. Tabii ki öyle bir şey kastetmedim. Aklıma bile gelmedi. Ama kimdi o?
Arabayı tanıyamadım. Yeni biri mi? Sonra An-nabel'in tahmin ettiği şey oldu ve Mr. Walsh ayıplayan bir sesle, Ya Charlie? diye sordu. Onun bu adamdan haberi var mı?

Annabel çaresizlik içinde baktı babasına. İsterik kahkahalar mı pıtsın, yoksa öfkeyle ağlasın mı, bilemiyordu. Durmadan soru sormaktan vazgeç babacığım. Başımı döndürüyorsun!

Mr. Walsh merakla, Sen erkek arkadaşların konusunda bu kadar sıkı ağızlı değilsindir, diye mırıldandı. Bu genç adamla ne zaman tanışacağız?

Annabel babasıyla tartışmaktan vazgeçmişti. O benim erkek arkadaşım değil ve onunla tanışmayacaksınız!

Babasının kendisini yeni bir soru yağmuruna tutmasına fırsat vermeden dönüp yukan koştu. Yaşlı adamın düşünce dolu bir sessizlik içinde arkasından baktığım fark ediyordu.

Odasına giderken Patrick'in banyoda şarkı söylediğini duydu. Bu gece herhalde son sevgililerinden biriyle buluşacaktı. Annesiyle babası Patrick'in kiminle buluştuğu ya da

nereye gittiği konusunda oğullannı durmadan soru yağmuruna tutmaz, gece geç kaldığı zaman da dönene kadar yatmadan beklemezlerdi. Kendisine de güvenleri tamdı ama ne zaman geç kalsa, eve döndüğünde ağabeylerinden birinin ya da annesiyle babasının dönüşünü beklediklerini görürdü. Bu koruyucu sevgi biraz fazla ileri gidiyordu artık.

Ev halkından birinin peşinden gelmesinden korkarak odasınm kapışım kilitledi ve yatağın üstüne çöktü.

Kollarım vücuduna dolayarak oturdu bir süre. Arabada, Sam'in kollarının arasında alev alev yanmasına rağmen şimdi birden üşümeye başlamıştı. Gözlerini tuvalet masasının aynasına çevirdi. Solgun ve süzgün bir yüz, dağılmış, karmakarışık olmuş kızıl saçlar gördü. Yeşil gözleri parlıyordu, dudakları titriyordu.

Sessizce oturdu. Uzun süre önce görmesi gereken gerçeği kavramıştı şimdi. Başka biriyle nişanlı olan bir erkeğe aşıktı.

Gözlerini kapayarak, lOna aşık olmuş olamam,’ diye düşündü. 'Ondan hoşlanmıyorum bile Ka fası Sam'in anılarıyla doluydu. Gülen, işinden, ailesinden, seyredip resimlerini çizmekten hoşlandığı kuşlardan söz eden Sam’in anılarıyla...

Dudağım ısırdı. Kendi kendine yalan söylemesinin bir yararı yoktu. Ondan çok hoşlanıyordu. Evet bazen insanı deli eden biriydi. Karşısındakini çileden çıkaracak kadar küstah ve buyurgan olabiliyor, bütünüyle vicdansızca davranabiliyordu zaman zaman. Yoksa kendisini neden öp-sündü? Buna hiç hakkı yoktu. Denişe Keiron'la evlenecekti. O öpücüklerin üstünde hak sahibi olan tek kişi de o kadındı. Sam’in de bunu bilmesi gerekirdi. Bu durumun genç adamı, Anna-bel'in küçük görüp iğrenmesi gereken biri haline sokması gerekirdi ama, ondan hoşlanmamak genç kızın elinde değildi. Tabu bu daha da ileri gidip ona aşık olacağı anlamına gelmezdi. Annabel yumruklarını gözlerine bastırdı. Sam Jerrard’ la ilgili bütün düşünceleri kafasından silip atmak istiyordu.

Ben aşık değilim, dedi yüksek sesle. Bu yalanı dinlerken birden korkuyla doldu içi. Ev öylesine sessizdi ki herhangi biri kendisini duymuş olabilirdi.

Patrick’in aşağı indiğini duydu. Adım sesleri uzaklaşınca hemen banyoya koştu ve köpüklü sıcak suyun içinde yanm saat kadar yatarak kendini toplamaya çalıştı. Aşağı indiğinde eskisinden çok daha normal hissediyordu kendini.

Ama mutfağa girince birden herkesin sustuğunu fark etti. Ondan söz ettikleri o kadar belliydi ki genç kız kızarmaktan kendim alamadı. Bir yandan da müthiş öfkelenmişti.

Saldırgan bir sesle, Yemekte ne var anne? diye sordu. Hele bana bir soru sormaya kalkın,’ diye meydan okur gibiydi.

Jambonlu yumurta, diye cevap verdi Mrs. Walsh.

Patrick yerinden doğrulup yemeği dışarda, kız arkadaşıyla yiyeceğini söyledi. Sonra hiç aldırış etmiyormuş gibi, Sen de çıkacak mısın Annie? diye sordu.

Gergin bir sessizlik oldu. Annabel o gece evde kalacağım söyleyince annesiyle babası rahatlamış göründüler.

Ama Patrick kız kardeşini rahat bırakmak niyetinde değildi. Cuma gecesi evde mi oturacaksın? diye takıldı ona. Charlie Odeon’daki filme gitmekten söz ediyordu.

Annabel aksi bir sesle, Benimle gitmiyor, diye cevap verdi ve mutfaktan çıktı. Oturma odasına geçip biraz televizyon seyretmek niyetindeydi.

Ama Patrick’in sorularından kurtulmasını sağlayamamıştı bu. Ağabeyi gelip genç kızın oturduğu koltuğun koluna ilişti ve saçlarını karıştırarak, Charlie'yle mi tartıştınız? diye sordu.

Hayır. Annabel gözlerini televizyondaki haber programa dikmişti.
Bana anlatabilirsin. Kimdi o adam?
Annabel, Hiç kimse, diye cevap verdi.
O kadar özel biri mi?
Genç kız ağa neyini iterek, Çekil git Patrick, diye inledi.
Patrick yenilgiyi kabul etmişti. Alınmış bir yüz ifadesiyle odadan çıktı.

Annabel o hafta sonunu kendi kendini Sam Jer rard'a aşık olmadığına ikna etmekle geçirdi, ama bunda pek başarılı olamadı. Annesiyle babasını, dünyada hiçbir derdi olmayan biri olduğuna inandırmakta ise birazcık daha başarılı olmuştu. Bütün gün parlak bir tebessümle ortalıkta dolaşmak genç kızı perişan ediyordu. Sam M görmekten o kadar korkmasa pazartesi günü işe başladığına gerçekten memnun olacaktı.

İlk birkaç saati emrindeki gençlere o günkü işleri nasıl yürüteceklerini anlatmakla geçirdi. Hepsi çalışmaya başlayınca o da yan kapıdan deney bahçesine geçti. Güneş ışığıyla dolu serada bir dizi fidenin büyüme hızlarını ölçmeye koyuldu. Her bir grup özenle etiketlenmiş, geniş bölümlerin içindeydi.

Her bölümdeki fidelerin büyüme oranlarını dikkatle elindeki kağıda yazmaya başladı. Acele ederse hata yapmasının mümkün olduğunu biliyordu. Ve bu işte tam bir kesinlik gerekliydi. Araştırmaları yürüten bilim adamları bu bilgilere dayanarak çaalışmalarının yönünü saptamaktaydılar. Yanlış bir yere konacak bir ondalık noktası bütün sonuçların mahvolmasına yol açabilirdi.

Seranın bir duvan güneş ışınlarının bir kısmını süzen özel yeşil bir camdan yapılmıştı. Annabel uzun boylu birinin camın arkasından yürüyüp seranın kapışma doğru geldiğini gördü. Kapı açılırken olduğu yerde donakaldı genç kız.

Demek buradasın! Seninle konuşmak istiyorum! Erkeğin sesinde Annabel'in sinirlerini geren bir ısrar vardı.

Şu anda çok meşgulüm, bekleyemez mi?

Hayır bekleyemez! İçeri girdi. Ve kapıyı öyle büyük bir şiddetle çarptı ki seranın cam duyarlan sarsıldı.

Annabel, Bunu sık sık yaparsanız bir gün burası olduğu gibi çöker, dedi. Biraz korkmuştu.

Şu anda hiçbir şey bana bunun kadar zevk veremez!

Oh! Genç kızın gözleri irileşmişti. Şey... ne istiyordunuz?

Sam kayıtsız bir tavırla raflardan birine yaslandı. Ama bakışları tavrındaki kayıtsızlığı yalanlıyor gibiydi. İkimiz de bunun cevabım biliyoruz, öyle değil mi?

Erkeğin gülümseyişindeki alaycılık Annabel'in kızarmasına neden olmuştu. Arkasını dönüp elindeki not defterim karıştırmaya başladı.

Sam uzanıp defteri kızın elinden çekerken, Şunu bırak ve beni dinle, diye emretti. Cuma günü neden öyle kaçtın? Birkaç kez evine telefon ettim ve her seferinde dışarda olduğunu söylediler... Susup kızın yüzüne baktı. Beni dinliyor musun?

Annabel başım önüne eğmiş, elleri arkasında, azarlanmayı bekleyen bir öğrenci gibi duruyordu. Dinliyorum, ama vaktinizi boşa harcıyorsunuz.

Çok kısa bir sessizlik oldu. Sonra Sam daha sakin bir sesle, Sen DraycotCu sevmiyorsun! dedi.

öyle mi? Artık onunla tartışmayacaktı. İnatçı bir katır gibi direnecek ve pasif bir savaşa girişecekti Sam'e karşı.

Sevseydin beni öyle öpmezdin. Elindeki defteri yere fırlattı. Deney bitkilerinin yetiştirildiği tepsilerden birini deviriyordu az kalsın. Hemen uzanıp alışkın ve becerikli bir tavırla düzeltti tepsiyi.

Göz ucuyla onu izleyen Annabel ellerinin zarif hareketlerini görünce cuma gecesi kendisini okşayışını hatırlamıştı. Sam kendisine dönünce daha yumuşak bir sesle, Bu konuyu hallettiysek artık işime dönebilir miyim? diye sordu genç kız.

Sam ağzının içinden bir küfür savurunca irkilerek baktı ona. Genç adam boğuk bir sesle, Annabel, dedi. Gözlerini yeşil gözlerinin içine dikmişti. Biraz daha yaklaşarak, Bu gece benimle yemek ye, diye önerdi. Burada konuşamayız. Her an birisi gelebilir. Yemeği benim evimde yeriz. özel bir şeyler pişiririm. Sonra da oturur konuşuruz.

Annabel kendini hakarete uğramış gibi hisse diyordu. Acı acı, ‘Beni bu kadar saf mı sanıyor?1 diye düşündü. Aslında neyi kastettiğini anlayamayacağını mı sanıyordu. Evine yemek yemekten çok daha başka şeyler için çağırıyordu kendisini.

Buz gibi bir sesle, Konuşmak mı? diye sordu, sonra öfkeyle güldü. Bu eski numarayı yutacağımı sandıysanız çok yanılmışsınız. Hayır Mr. Jerrard, bu gece sizin evinize gelmeyeceğim. Dönüp hızlı adımlarla seradan çıktı.

Sam’in peşinden geldiğini biliyordu ama dönüp arkasına bakmamıştı. Peşinden atlı kovalıyor gibi telaşla ana binaya doğru yürüdü.

Genç adam laboratuvann dışındaki koridorda ona yetiştiğinde Charlie kapıyı açıp dışan çıktı

Hah buradaymışsın Annabel. Seni any ordum. Sam'in farkına varmamıştı. Seni görmem gerekti... Charlie birden sustu. Yüzü kızarmıştı. Ben... şey...

Sam dişlerinin arasından, Laboratuvann dışında ne yapıyorsun Draycott? diye sordu. Yerinde kalmanı ve gözlerini o kanşımdan ayırmamam söylemiştim sanınm.

Dediğinizi yaptım. Ca’nşım çökeldi ve ben de sonuçlan kaydettim.

öyleyse, ondan sonraki deneye başla.

Annabel, Seni kantinde bulurum, dedi Char-lie'ye. Her zamanki gibi, saat birde. Sam’in yanından geçip kendi laboratuvanna girerken başını çevirip dişlerinin arasından, Seni zorba! diye homurdandı.

Charlie'yle buluştuklarında, genç adam son derece huzursuz görünüyordu. Lafı bir süre evirip çevirdikten sonra nihayet, Dün Patrick'i gördüm, dedi.

Hiçbir şey anlamayan Annabel boş boş bakarak başım salladı. ‘Bunda bana anlatacak ne var?' diye sormamak için kendini güç tutmuştu. Charlie’yle, Patrick hemen her gün görüşürlerdi.

Seni üzüp üzmediğimi öğrenmek istedi. Kıpkırmızı kesilmişti. Biraz üzgün göründüğünü söyledi.

Çok güzel doğrusu. Demek üzgünüm? Annabel çok kızmıştı. Patrick ne cesaretle ortalıkta dolaşıp herkese üzgün olduğunu söylüyordu? Bütün aile fertleri, bütün arkadaşları ve bütün tanıdıkları arasında konuşma konusu olmadan basit bir mide ağrısı bile çekemeyecek miydi? Neden, hayatta hiçbir akrabası olmayan iki kişinin tek çocuğu olarak dünyaya gelmemişti sanki?

Charlie, Patrick bunun benim suçum olduğunu düşünüyor, diye mırıldandı. Son zamanlarda seni pek sık aramadığım için üzülmüş olabileceğini düşünüyor.

Bu işin seninle bir ilgisi yok. Saçmalama!

Charlie rahatlamış görünüyordu. Ben de öyle düşünmüştüm. Yani bana demiştin ki... Sustu. Dili tutulmuştu sanki.

Annabel ona yardım etmeye çalıştı. Seni çok severim Charlie. ama başka erkeklerle de tanışma fırsatım olsun isterim Senin de başka kızlarla çıkman gerektiğini düşünüyorum.

Mesele de bu işte. Charlie güçlükle yutkundu. Ben... bir... tür... çıkıyorum...

Annabel tatlılıkla, Alison'la mı? diye sordu.

Charlie içini çekerek başını olumlu anlamda salladı. Dedim ya, sorun bu. Alison, seni üzmekten korktuğu için benimle çıkmak istemiyor. Seninle olan ilişkimi hale yola koymadıkça bir daha birlikte olmak istemediğini söyledi.

Her şey gayet yolunda Charlie. Tabii, her zaman seninle dost kalacağımızı umuyorum ama senin Alison'la çıkman beni çok mutlu eder. Çok hoş bir kız ve sana çok uygun biri.

Charlie, Bunu ona da söyler misin? diye sordu. Ben söylersem inanmayabilir. Yıllardır birbirimizi gördüğümüzü biliyor. Ona, sana evlenme teklif ettiğimi de anlattım. Beni reddettiğini, o yüzden kendisiyle çıkmama aldırmayacağını söyledim ama beni anladığını sanmıyorum.

Annabel kulaklarına inanamıyormuş gibi baktı ona. Ne demeye evlenme teklif ettiğini anlattın sanki? Neyse, dert etme. Sanırım onunla konuşsam iyi olacak. Sustu. Sam Jerrard'la aran nasıl?

Charlie birden umutsuz ve suratsız bir hal alıverdi. Dudaklarını bir çocuk gibi sarkıtmıştı.

Bana sanki laboratuvar asistanıymışım gibi davranıyor. Her işi ben yapıyorum.

Bu senin araştırman. Belki de ince davranmaya çalışıyordun Burada ne kadar kalacak? Bir şey söyledi mi?

Bana hiçbir şey söylemiyor. Charlie önündeki yemeğe sanki zehirliymiş gibi bakıyordu. Benden hoşlandığım sanmıyorum, diye itiraf etti sonunda. Bazen başımı kaldırıp baktığımda, beni, sanki az sonra ezeceği bir sinekmiş gibi süzdüğünü görüyorum. Çok sinirlerimi bozuyor bu.

Çok zor bir adam. Annabel ayağa kalktı. İşimin başına dönmem gerek. Sonra görüşürüz Charlie. Endişelenme. Alison'la konuşmayı unutmam.

Ama, soğukalgınlığma yakalanıp işe gelemeyen Alison'u perşembe gününe kadar göremedi. Bulaşıcı herhangi bir hastalığın belirtilerini gösteren her personel, tamamen iyileşene kadar işyerinden uzak tutuluyordu. Yaptıkları işin gereğiydi bu.

Annabel birkaç kez Sam Jerrard'la karşılaştı. Ama onu her görüşünde bakışlarını kaçırıyordu genç kız. Sam'in gözleri buz çöllerine benziyordu. Annabel'e bakıyor, ama hiçbir şey söylemiyordu.

Genç kız, ifadesiz, soğuk yüzünden hiç belli olmayan bir şiddetle nefret ediyordu ondan. Evine gelmesini isteyerek hakaret etmişti kendisine. Londra'dan ve Denişe Keiron'dan uzakta geçirdiği bu günlerde onun eğlencesi olmak üzere baştan çıkarılmaya hiç niyeti yoktu Annabel'in.

Modem, bir takım saplantüardan kurtulmuş bir genç kızdı ama kendi kendine koyduğu belli kuralları vardı. Başka biriyle evlenecek olan bir erkekle ilişkiye girmemek de bu kurallardan biriydi.

Sam'e aşık olması, genç adamın vicdansızca, ahlaksızca, utanmazca davranışım daha da aşağılık bir hale getiriyordu Annabel'in gözünde. Parası için Denişe Keiron'la evlenecekti ama ne evlenmeden önce, ne de sonra, ona sadık kalmaya hiç niyeti olmadığı açıkça belliydi.

Genç kız, Sam'de bir tür kişilik bölünmesi bulunduğunu düşünüyordu bazen. iki Sam vardı. Biri çok hoşlandığı ve hayranlık duymaktan kendini alamadığı erkekti; öteki de acımasızca, vicdansızca davranan ve her şeyi yapabilecek yaradılışta olan bir canavardı.

Annabel cuma sabahı Alison'la konuşma fırsatı bulabildi. Charlie'yle olan ilişkileri konusunda kızın içini rahatlatırken bütün gerçeği söylememeye de dikkat ediyordu. Charlie'yi incitmeden ondan kurtulmaya çalıştığını anlatmadı. Alison genç adama hayrandı. Bir gece önce bir demet çiçekle kendisini ziyarete gelişini anlattı Anna-bel'e. Hastalanıp işe gelemediğim süre içinde beni çok özlediğini söyledi. Ailem de ondan çok hoşlandı. Ne harika, değil mi?

Evet.

Annesiyle henüz tanışmadım. İyi biri mi?

Charlie seni onunla tanıştırmayı önermedi mi?

Henüz önermedi. Alison çok heyecanlıydı. Benden hoşlanır mı dersin? Seni seviyor mu?

Annabel glildü. Sevdiğini söyleyemem. Hayatta Charlie'den başka kimsesi yok. O yüzden çok sahiplenici davranır Alison. Senin yerinde olsaydım, onunla tanışmakta acele etmezdim, önce Charlie'yi iyice tanımalısın.

Aman Tanrım! O kadar kötü mü?

Maalesef. Ama korkma, önemli olan Charlie' nin ne düşündüğüdür. Annesi istese de, ömrünün sonuna kadar onunla birlikte yaşayamaz. Aslında, birinin onu kurtarması gerekiyor.

Alison'ın gözlerinde çelik gibi kararlı ve azimli bir ifade belirdi. Zavallı Charlie. Hiç fark etmemiştim. Sesi bir savaş narası gibiydi.

Annabel, bir iş başarmış insanların huzur dolu ruh haliyle işinin başına döndü. Gülümsüyordu. Ama bu neşeli ruh hali öğleye kadar sürebildi ancak.

Yemek tatilinden istifade ederek alışverişe gidiyordu. Binadan çıktığında park yerinde Denişe Keiron'ı gördü. Denişe yan gözle şöyle bir bakarak yanından geçip gitti. Kadının yüzündeki ifadeden son derece sinirli olduğu ve her an patlamaya hazır bir bombaya benzediği belliydi. Yüksek topuklu zarif ayakkabılarına rağmen ayaklarım hızla yere vurarak yürüyordu sanki.

Sam Jerrard'ın ciddi bir saldırıya uğramak üzere olması zerre kadar üzmemişti genç kızı. Sam yetişkin bir erkekti ve pekala başının çaresine bakabilirdi. Ama gene de Denise'in tavrından savaşı kadının kazanacağı belli oluyordu.

Arabasına binerken Sam'in çalıştığı labaratu-varda o anda olanları seyredebilmeyi diledi. Ne yapmıştı acaba? Denişe neden böyle aç bırakılmış bir kaplan gibiydi? Annabel motoru çalıştırıp alışveriş merkezine doğru giderken dalgın dalgın Denise'in öfkesinin nedenini düşünüyordu. Yüzü asılmıştı. Acaba Sam son zamanlarda başka biriyle mi çıkıyordu? Kendisine kur yaptığına göre başka kadınlara da yapmış olabilirdi. Denişe onun hayatında hala başka kadınlar bulunduğunu mu Öğrenmişti acaba?

Genç kız ne güzel ilkbahar gününün, ne de haf-tasonu alışverişini yapmak için çarşıyı doldurmuş olan ev kadınlarının farkına varmadan dükkanlara girip çıkmaya başladı. Aklı hala Samle, De-nise'deydi.

Sonunda aradığı gibi bir mayo bulup satın aldı. Vitrinde gördüğü portakal rengi penye elbiseyi de pakete koymalarım söyledikten sonra parasım ödeyip dükkandan çıktı.

Labaratuvann park yerine geldiğinde Denise'in gösterişli beyaz Rolls Royce'unun orada olup olmadığım görmek için etrafına bakındı. Tam karşısında duruyordu. Kıskançlıkla karışık

bir sabırsızlıkla baktı arabaya. Çok pahalı bir oyuncaktı ve kesinlikle kendisine göre değildi. Denişe Keiron canının istediği her şeyi satın alabiliyordu. En pahalı arabadan dünyanın en arzu edilir erkeğine kadar her şeyi...

Ne şanslı, değil mi? Araba parkından geçerken yüzünde çarpık, alaycı bir gülümseme belir mişti. Aslında Denise'in şanslı olduğunu falan düşünmüyordu. Kendisi hayatta istediği her şeyi çalışarak elde etmişti ve elden düşme arabasından, Denise'in o pahalı oyuncağından aldığı zevkin on katını aldığına emindi. Parayla satın alınabilen bir erkek de istemiyordu. Denişe güle güle kullanabilirdi onu.

Ana binaya açılan büyük camlı kapıların önüne geldiğinde Denise'le, Sam'in dışan çıktıklarını gördü ve hemen yollarından çekildi. Bunu yapmasa kadının dümdüz üstüne yürüyüp kendisini yere sereceğini sanmıştı o an.

Denise'in sesi bir cankurtaran arabasının sireni kadar tizdi. Babam bunu unutmayacaktır, diye şirretçe bağırdı Sam'e. Genç adamın yüzünde sert, karanlık bir ifade vardı.

Annabel acı bir alaycılıkla, Aşık kavgası mı acaba?1 diye düşündü.

Birden gözü Annabel'e iliştiğinde Denişe dönüp gitmek üzereydi. ilk kez gerçekten bakıyordu genç kıza. Bir iki saniye ilgisizce, buz gibi gözlerle süzdü onu. Sonra bakışları genç kızın saçlarına takıldı.

Kızıl saç! diye haykırdı. Titriyordu.

Annabel'in, saçlarının başka bir renkte olmasını dilediği anlar olmuştu ama, Denise'in neden böyle iğreniyormuş gibi bir sesle konuştuğunu anlamıyordu. Kızıl saçlı olmak suç değildi ki.

Aman Tanrım, diye şirretçe bağırdı Denişe. Annabel'in saçlarını tutam tutam yolmamak için kendini güç tutuyormuş gibi ellerini yumruk yapmıştı. Bu o, değil mi? Annabell buz gibi, suçlayan bakışlarla süzen Sam'e döndü. Kov onu, diye dişlerinin arasından tısladı. Hemen bugün defolup gitmesini istiyorum!

Bölüm Dokuz

Annabel kulaklarına inanamıyordu. Hayretler içinde Denise'e bakarken, bunun çirkin bir şaka olup olmadığını merak etti. Ama sanşm kadının yüzünde hiç de şaka yapıyormuş gibi bir ifade yoktu. Burun delikleri kabarmış, dudakları geriye çekilerek düzgün, beyaz dişlerini açıkta bırakmıştı. Saldıracak gibiydi.

Genç kız, şaşkınlık dolu gözlerle Sam'e baktı, ama o da son derece ciddiydi. Çok kızgın görünüyordu. Halinden, bir şeyleri kırmak isteyecek kadar öfkelendiği belli oluyordu ve gözlerindeki ifadeye bakılırsa, kırmak istediği şeylerin arasında Annabel'in boynu da vardı. O vahşi gri gözlerin içine bakınca, vücudundaki bütün kanın çekildiğini, her yanının buz kestiğini hissetti. Sam, kendisinden nefret ediyormuş gibi bakmaktaydı yüzüne.

Genç adam, İşinizin başına dönün Miss Walsh! diye emretti.

Bu sözü tekrarlatmadı Annabel, dönüp koşarak binaya girdi. Ama laboratuvara gidemeyecek kadar şaşkın ve perişan olduğu için kendini kadınlar tuvaletine attı. Gözleri dökemediği yaşlarla yanıyordu. Daha bebekliğinden itibaren, herkesin yarımda ağlamaması gerektiğini öğretmişlerdi ona ağabeyleri. Tuvaletin boş olduğunu görünce rahatladı. Kendini kabinlerden birine kilitledi ve ancak ondan sonra, gözyaşlarının yanaklarından aşağı s üzülmesine izin verdi.

Az sonra kendini toparladı. Kabinden çıkıp buz gibi suyla yüzünü yıkadıktan sonra makyajını tazeledi. Ellerinin hafifçe titrediğinin farkındaydı. İçgüdüleri, ne kadar çabuk normal haline dönerse o kadar iyi olacağını söylüyordu ona.

Şimdi daha sakin olmasına rağmen, bütün bu olanların anlamını hala kavrayamıyordu. Denişe Keiron'ın kendisine öfkeyle, Kızıl saçlar, diye haykırışını her hatırlayışında aynı şaşkınlığı duymaktaydı.

'Biraz deli mi bu kadın acaba?' diye düşündü. Acaba kızıl saçlı insanlara karşı acaip bir korku mu duymaktaydı? Belki de, ani saçmalıklara ve mantıksız arzulara kapılan bir paranoyaktı. Bu kadar endişeleniyor olmasa Denişe için üzülebi-lirdi belki de. Ama başına geleceklerden gerçekten korkuyordu. Ya sahiden kovulursa? Ya Denişe ısrar eder. Sam de onun isteklerine boyun eğerse?

Sam kadınlar tarafından yönetilecek biri gibi görünmüyordu ama, daha önce de nişanlısını üzmemek için bir sürü sıkıntıya katlanışına tanık olmuştu Annabel. Demin Denişe çığlık çığlığa haykırırken Sam onu sakinleştirecek hiçbir şey söylememişti. Ne kadınla tartışmış ne de Anna-bel'e karşı özür diler gibi bir tavır takınmıştı. Tam tersine, sanki nefret ediyormuş gibi bakmıştı ona ve azarlarcasına, İşinize dönün, demekle yetinmişti.

Annabel, Sam hakkında daha fazla düşünmeyi kendine yasaklayarak tuvaletten çıktı. Labora-tuvanna gidecek ve her zamanki işlerini yapmaya devam edecekti. Eğer eline geçerli bir neden vermezse Sam kendisini kovmaya kalktığında sonuna kadar mücadele edebilirdi onunla. Sırf saçları kızıl diye işinden atılmaya razı olmayacaktı. Böyle saçma bir neden yüzünden birini işten koyabileceğini sanıyorsa Sam de nişanlısı kadar çılgın demekti.

Laboratuvann kapısını açınca bütün genç teknisyenlerin işlerinin başında olduğunu gördü. Saatine bir göz attı ve yüzünü buruşturdu. Yirmi dakika geç kalmıştı. Çok ender yaptığı bir şeydi bu. Emrinde çalışanlara tek kelime bile etmeden laboratuvar önlüğünü giydi. Ellerini yıkayıp kuruladıktan sonra bir çift steril eldiveni eline geçirdi ve çalışmaya koyuldu.

Sam'in geleceğini tahmin ediyordu. Bu yüzden gözü sürekli kapıdaydı. Ama genç adam ortalıkta görünmedi. Annabel dikkatinin dağıldığını, bir sürü hata yaptığım fark edince kendi kendine öfkelenerek işine on beş dakikalık bir ara vermeye karar verdi.

Kantine gidip bir fincan çay içerek kendini toparladıktan sonra tekrar laboratuvara döndü. Saat beş olmuştu. Öteki teknisyenler birer ikişer çıkıp gittiler. Kendini elindeki işi bitirmeye kaptıran genç kız sonunda saatine baktığında şaşkınlıkla altıyı geçtiğini gördü. Koca binada belki de kendisinden başka hiç kimse kalmamıştı.

Laboratuvar önlüğünü çıkanp kirli torbasına attıktan sonra ceketini giyerek dışan çıktı. Lobide oyalanan hademeden başka hiç kimse yoktu ortalıkta. Cuma günleri herkesin saat beş buçukta binayı terk etmesini isteyen gece bekçisi elindeki anahtarları sallayarak anlamlı anlamlı baktı genç kıza.

Annabel, iyi akşamlar Jack. iyi tatiller, deyince adam suratım asarak cevap verdi ona.

Bugün biraz geç kaldınız değil mi? Beni hiç düşünmüyorsunuz.

Annabel evini karanlık ve boş bulunca bir an şaşırdı. Sonra annesiyle babasının o hafta sonunu Joe ve Sandra ile geçirmek üzere Londra'ya gittiklerini hatırladı. Mutfağa girdiğinde çaydanlığa dayalı bir not buldu. Patrick kız arkadaşını NorWich'e dansa götüreceği için o gece geç döneceğini yazmıştı.

Keşke evde olsaydı,' diye düşündü. Kendini çok yalnız hissediyor, biriyle konuşmak ihtiyacı duyuyordu. Annesiyle babası ne zaman bir yere gidecek olsalar, ağabeylerinden birini

mutlaka evde onunla bırakırlardı ama, artık yetişkin bir kız olduğu için öyle bir şeye ihtiyaç duymuyorlardı. Annabel yıllar boyu ağabeylerinin kendisini koruyup kollamalanndan sıkılıp durmuştu ama, şimdi içlerinden birinin orada olmasını diliyordu. Yaslanıp ağlayacağı bir omuza ihtiyacı vardı.

Ne yapacağını bilemeden bir süre mutfağın içinde dolaştı. Sonunda kendisine makama yapmaya karar verdi. Kapı çalındığında uzun makama çubuklarını yavaş yavaş kaynayan suya bastırmakla meşguldü. Genç kız kaşlannı çatarak saatine baktı. Gelen Charlie olmalıydı. Hava karardığı için zincirini taktıktan sonra araladı kapıyı. Bir eliyle kapının kolunu tutuyordu, öteki elinde de bir demet makama vardı.

Gelen Charlie değildi. Koyu yeşil tüvit bir ceket ve aynı renk fitilli kadifeden bir pantolon giymiş olan Sam gözlerini kısarak düşmanca baktı genç kıza.

Kapıyı aç. Seninle konuşmak istiyorum.

Annabel zinciri çıkarmak için hiçbir harekette bulunmadan, Konuş, dedi. Ve lütfen çabuk ol. Kendime yemek hazırlıyorum. Doğru söylediğini kanıtlamak istermişçesine elindeki makarnaları genç adama doğru uzatmıştı.

Sam bileğini yakalayıverdi. Annabel kurtulmak için kıvranınca makarnalar yere, holün halısının üstüne saçıldılar.

Bak ne yaptın, diye öfkeyle söylendi Annabel. Halının kıvrımları araşma girmiş makarnalara bakıyordu. Bunlan süpürmek dünya kadar vaktimi alacak. Annem halının üstünde bir makama kırıntısı görürse beni öldürür.

Sam dişlerinin arasından, Seni önce ben öl-dürmeliyim, diye homurdandı. Annen sırasını beklemek zorunda kalacak.

Annabel zorla çekerek bileğini kurtardı ondan. Sırf saçlarım kızıl diye beni kovamıyacaksın. Sen de nişanlın kadar delisin!

Eğer şu kapıyı hemen açmazsan tekmeyle kıracağım.

Annabel onun yüzüne bakınca çok ciddi olduğunu anladı, öfkesi her halinden belliydi. Beni öldürmen için içeri girmene izin vermeyeceğim!

Sam dişlerini gıcırdattı. Eğer kapıyı açmazsan yemin ederim seni öldürürüm.

Annabel bütün gücüyle abanarak kapıyı kapatmaya çalıştı ama, Sam'in kuWeti karşısında bunun hiçbir işe yaramadığını gördü. Genç adamın Sabnmı taşırıyorsun, diye homurdandığını işitince, zorla içeri girmesindense, kapıyı açarak daha fazla kızmasına engel olmanın kendisi için daha iyi olacağını düşündü.

Bir adım geri çekilip zinciri çıkardı. Sam hemen içeri girip çarparak kapattı kapıyı. Elleri belinde, kısa soluklar alarak, saldırgan bir tavırla bakıyordu genç kıza.

Neden yaptm bunu?

Annabel şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırarak baktı ona. Neyi yaptım?

Bana masum numarası yapma! Ne demek istediğimi biliyorsun. Neden o mektubu yolladm?

Mektup mu? Annabel yavaş yavaş delirdiğine mi, yoksa herkesin çıldırdığı bir dünyada kendisinin de onlara katılma tehlikesiyle karşı karşıya olduğuna mı inanacağını şaşırmıştı. Herkes saçma sapan konuşuyordu. Sam'in neden söz ettiğini bilmiyordu ama, genç adamın öfkeyle parlayan gözlerindeki ifade ne kadar kızgın olduğunu açıkça belli etmekteydi.

Saklamaya çalışma! Mektubu gördüm. Yollayan sen olmalısın. Başka kim bilebilirdi ki? Böyle bir şeyi nasıl yapabildin Annabel? İmzasız mektup yollamak gibi çirkin ve iğrenç bir

şeyi nasıl yapabildin? Kendi gözlerimle görmesem senin böyle bir şey yapabileceğine asla inanmazdım.

Genç kız erkeğin iğrenerek söylediği sözler karşısında renginin solduğunu hissetti. Hayatımda hiç kimseye imzasız mektup göndermedim ben! Sam'in böyle bir şey yapabileceğine inanmış olması Annabel! hasta ediyordu.

Sam ısrarla, ruhunu okumak istiyormuş gibi baktı kızın yüzüne. Onun kendisine inanmadığını gören Annabel öfkeyle, Benim mektuptan falan haberim yok, dedi. Ne yazıyordu içinde? Kime gönderilmiş? Sana mı?

Sam yaslandığı kapıdan doğrularak holün dibine, mutfağa doğru yürüdü. Birden fokur fokur kaynamakta olan makama suyunu hatırlayan Annabel genç adamın peşinden koştu. Sam ocağın başına geçmiş, paketten çıkardığı makarnaları kaynar suya atıyordu. Şaşkınlıkla seyretti onu Annabel. Genç adam neden sonra dönüp kıza baktı.

Mektup Denise'e yazılmış. İkimizin hakkında. Kim yolladıysa bütün geceyi kır evinde benimle yalnız geçirdiğini, Denişe geldiğinde yatağın altına saklandığım biliyormuş.

Annabel bir iskemleye çöktü. Sam dikkatle bakıyordu ona. Okunması hiç de hoş bir mektup değildi

Genç kız önce bembeyaz, sonra da kıpkırmızı kesildi. Yani şey mi demek istiyorsun... açık saçık mı?

Sam yüzünü buruşturdu. Pek sayılmaz. Kelimelerle ifade edilenden daha fazlasını ima ediyordu.

Neyi ima ediyordu?

Genç adam makama tenceresi ile ilgileniyormuş gibi arkasını döndü ona. Aramızda bir ilişki olduğunu. Sesi öylesine tersti ki Annabel tokat yemiş gibi irkildi. Aynca seni bütün ayrıntılarınla tarif ediyordu. Dönüp genç kıza baktı. Mektubu senin yazdığım düşünmemin bir nedeni de bu.

Şaşkınlık içinde tek kelime edemeden bakakal-mıştı Annabel.

Yalnız vücudunun değil kızıl saçlarının ve yeşil gözlerinin de ayrıntılı bir tarifi vardı.

Annabel birden her şeyi anlamıştı. Saçlarım mı? O yüzden mi Denişe...?

Evet. Tam benimle tartışırken birden seni karşısında görünce iyice tepesi attı. Mektubu yazan senin laboratuvarda çalıştığından söz etmemiş ama Denişe görür görmez kimden söz edildiğini anlayıverdi tabii. Gözlerinde şeytani bir parıltı belirdi birden. Genç kızı tepeden tırnağa süzdü. Mektubu yazan kişinin işi biraz abarttığını söylesem kızar mısın acaba? Ben seni o kadar seksi tarif etmezdim.

Yanakları pembe pembe olan Annabel öfkeyle baktı ona. O mektubu ben yazmadım! Neden yazayım? Benim yazdığıma inanmana da çok kızıyorum.

Sam ona cevap vermeden, ocakta kaynamakta olan tencereye baktı. Yemeğini benimle paylaşır mısın? Kamım çok acıktı.

Makarnanın sosunu hazırlayan Sam’e yardım etmeye başlayan Annabel, Umanm bana inanı-yorsundur, dedi. O mektubu ben göndermedim. Yemin ederim. Böyle bir şeyin varlığından bile haberim yoktu.

Sam, Sana inanıyorum, dedi. Gene de... Orada olanlardan ben hiç kimseye söz etmedim. Bu da, mektuptaki bilgilerin kaynağının sen olduğunu gösteriyor. Kır evinde olanlan kime anlattın?

Annabel tavada cızırdamakta olan yağa bakakaldı. Sam'in haklı olduğunu daha yeni anlıyordu.

Genç adam ters bir sesle, Draycott'a mı söyledin? diye sordu. Annabel'in tepkisini seyrediyordu. Bana çok kızdığını biliyorum. Laboratuvarda, sırtıma bir bıçak saplamasından korktuğum için ona arkamı dönmekten korkuyorum.

Charlie asla böyle bir şey yapmaz! Mektubu yazan da o değildi. Çekinerek baktı genç adama.

Sam birden omuzlarından yakaladı onu. Parmaklan etine gömülüyordu. Haydi, söyle! Yazanı tahmin ettin, değil mi? Hemen söylesen iyi edersin. Yoksa eninde sonunda gerçeği öğreneceğim ve o zaman da bu işi yapanı mahvedeceğim.

Annabel yutkundu. Ne yapacağını bilemeden bakıyordu Sam'e. Sonunda, Sekreterin, dedi boğuk bir sesle. Sam'in otomobiline saklanmasına kimin yardım ettiğini açıklamamaya söz vermişti ama Gwen iğrenç mektuplar göndermeye başladıysa, kendisinin de sözünü tutması gerekmezdi artık.

Sam kızın yüzüne baktı, öyle sıkı tutuyordu ki, Annabel acıyla kıvrandı. Gwen mi?

Evet. Sonra, her şeyi ta başından itibaren, bir solukta anlattı. Konuşmaya başladıktan bir süre sonra Sam parmaklarım gevşeterek onu serbest bırakmıştı. Sustuğunda, bir süre gözleri yere aiKiıı, nıç sesim çiKarmaaan aurau. xuzunae fırtınalar kopuyordu.

Sonra, Neyin peşindeydi bu kadın? diye söze başladı. Başını kaldırıp Annabel'in gözlerinin içine baktı ve sustu. Genç kız, gerçeğin o kısmım açıklamamaya kararlıydı. Gwen ne yapmış olursa olsun, gururunu o kadarcık da olsa, korumaya hakkı vardı.

Sam pencereye yürüyüp bir süre dışan baktı. Sonra dönüp, Annabel'in sinirlerini bozacak kadar garip bir sesle, Anlıyorum, dedi. Kendi kendine konuşur gibiydi. Kısa, sabırsız bir iç çekişle, Sos pişmedi mi? diye sordu. Makama çoktan pişmiştir.

Yemeği hazırlayıp sofraya oturduklarında genç adam şakacı bir sesle, Şarap yok mu? diye sordu.

Pek sanmıyorum. Televizyonun karşısında bir şeyler atıştırmaya niyetlendiğim için, almayı akıl etmedim. Maden suyu olur mu?

Sam burnunu kırıştırdı. Birayı tercih ederim.

Biraz Alman birası olacak. Dolaptan birayı çıkarıp büyük bir bardağa doldurarak genç adamın önüne koydu. Sam'in makarnadan bir çatal alıp ağzma atışmı seyretti.

Biraz fazla pişmiş, dedi Sam. Makama pişirirken duygusal bir tartışmaya girmenin sonu işte.

Bir süre sonra Annabel biraz duraksayarak, Denişe'e ne söyledin? diye sordu.

Bu sefer gerçeği söyledim.

O geldiğinde kır evinde olduğumu mu yani?

Sam sakin sakin, Bütün geceyi evde geçirdiğini, o gelince de yatağımın altına saklandığını anlattım, dedi. Annabel'in yüzünün kızarmasını da sakin gözlerle seyrediyordu.

Ona neden anlattın?

Artık gerçeği saklamanın bir anlamı yoktu da ondan.

Ama ona, kötü hiçbir şey olmadığını, bizim hiç... hiç... Annabel ne diyeceğini bilemeyerek sustu.

Sam bir süre genç kızın yüzüne baktı. Dudakları garip bir ifadeyle kıvnlmıştı. Anlatmaya çalıştım, ama bana inanmadı.

öyleyse nişanınız...
Bozuldu. Makarnasını yiyip birasını içerek Annabel'in bu haberi içine sindirmesini bekledi.
Genç kız, Ama açıkladıysan... diye söze başlayınca Sam uzanarak çatalıyla Annabel'in tabağına vurdu.
Soğutmadan ye yemeğini. Enfes olmuş. Dray cott bir gün bütün binayı havaya uçurursa, seninle iyi bir lokanta açabiliriz.
Annabel, Evliliğin suya düşmüşken nasıl burada oturup böyle sakin sakin makama yiyebiliyorsun, diye patlayıverdi sonunda. Denişe bugün hiçbir şey dinleyemeyecek kadar üzgündü. Ama biraz sakinleşince, gerçeği anlamasını sağlayacağına eminim.
Denişe gerçeği biliyor. Neşeli ve biraz da alaycı bir tavırla gülümsüyordu.
Annabel, kalbinin göğsünü yırtıp dışan çıkacakmış gibi çarpmaya başladığını hissetti. Ne demek istiyorsun?
Sam kirpiklerinin arasından süzdü genç kızı. Sonra, bir sohbet havası içinde, Herkes hata yapar, dedi. Denişe de benim yaptığım hatalardan biriydi. Kendimi nasıl bir şeyin içine sokmakta olduğumu göremeyecek kadar meşguldüm herhalde. Çekici bir kız, bunu sen de kabul edersin. Her erkeğin çok seksi bulduğu enfes bir vücudu var. Annabel’i kızdırmak istiyor gibiydi.
Genç kız, Benimkine hiç benzemeyen bir vücut, diye mırıldandı. Yüzü kıpkırmızı kesilmişti.
Sam, Oh, seninki de fena değil, diye sözcükleri uzatarak konuştu. Annabel'in telaşla su bardağına sarıldığını görünce hafifçe gülümsemişti. Geriye bakıyorum da, bana en kötü yanlarım göstermemek için çok dikkatli davranmış olmalı diyorum. Başlangıçta, benim yanımda son derece tatlı ve neşeli biriydi. Babası evlilikle ilgili imalarda bulunmaya başlayınca, bana da iyi fikir gibi gelmişti. Tabağım ileri doğru iterek An-nabel’inkine baktı. Sen yemeğini bitirmeyecek misin?
Artık aç değilim. Kahve ister misin? Onun Denişe Keiron'dan söz edişini daha fazla dinlemek istemiyordu. O kadına olan duygularını anlatarak içini boşaltacağı kişi olmaya hiç niyeti yoktu.
Fena olmaz. Masadan kalkan genç kızı seyretmeye koyuldu.
Genç adamın bakışlarındaki ifade karşısında öylesine utanmıştı ki Annabel, telaştan neredeyse elindeki tabaklan düşürüyordu.
Sam yüzünü ekşiterek, Yakında otuz sekiz yaşına gireceğim, dedi. Bugüne kadar, evliliği dü; şünemeyecak kadar çoktu işlerim. Ama arada bir, fazla geç olmadan evlenmem gerektiğini düşünürdüm.
Annabel, Şeker ister misin? diye sordu.
Hayır. Süt de istemem. Gelecekte işine yarar diye söylüyorum bunlan.
Annabel, az kalsm, Ne geleceği?’ diye soracak tı ama hemen vazgeçti bundan. Sam sakin, rahat bir tavırla konuşmasını sürdürürken, özellikle arkası adama dönük, kahveyi hazırlamakla meşgul göründü.
Keiron damadı olmamı istıyorau. jöu uku kafama sokulunca, Denise'in de başka herhangi bir kadın kadar iyi olduğunu düşündüm. Bir ge ce, bir partiden dönerken evlenme teklif ettim ona. Biraz sarhoş olmamın da etkisi vardı sanırım. Herhalde ayıkken dünyada yapmazdım bunu. İşte ondan sonra Denişe kişiliğinin gerçek yönünü göstermeye başladı. İlk tanıdığımdan tümüyle farklı bir yöndü bu. Ne evet, ne de hayır dedi. Yakaladığı fareyle oynayan bir kedi gibi, fethettiği kişiyle oynamaktan hoşlanan bir kadın dı. Sonunda evet demeye kararlıydı

tabii; ama beni kendi malı gibi görmeye başlayınca, gizlediği şeyleri açığa vurmakta bir sakınca görmemiş ti.

Annabel kahveyi masanın üstüne koyarken, kaşlarını çatarak, Nasıl şeyler? diye sordu.

Sam kısaca, Her şeyden önce huysuzluğunu, dedi. Kötü huylu, şımarık bir küçük hanımdır o. Bu hale gelmesinde babasının da büyük payı var. Hayatı boyunca kızına bir tek kez hayır dememiş. Denişe başkalarının da dememesi gerektiğini düşünüyor. Kısa zamanda nasıl büyük bir hata ettiğimin farkına vardım. Ama çok karmaşık ve büyük iş görüşmelerinin tam orta yerin-deydim ve babasımn desteğine ihtiyacım vardı. Tam o şifada Keiron'ı kızdırmaya gelmezdi. O yüzden Brüksel'e gittim. Anlaşmalar imzalanınca şirketin Londra'daki işlerini yardımcıma bırakabilecektim artık. Anlaşmanın imzalanması Denişe de, terbiye etmeye çalıştığı bir köpek yavrusu olmadığımı söyleme fırsatı verdi.

Annabel gözlerini masaya dikerek, Sanki ona hiç aşık olmamışsın gibi geliyor bana, dedi.

Olmadığımı biliyorsun. Sesinde öylesine mahrem bir tonlama vardı ki Annabel irkilerek baktı ona.

Nereden bilebilirdim?

Sam usulca güldü.

Bayan masumiyet!

Karşılaştığımız andan itibaren biliyordum bunu, beni kelimenin gerçek anlamıyla yere serdiğin andan itibaren.

Başlangıçta sebebini anlayamamıştım ama, o andan itibaren bir daha hiç eskisi gibi olamadım.

Draycott'dan Tann'nın oyun arkadaşıymış gibi söz etmen sinirimi bozuyordu.

O sırada Draycott'un adını bile işitmek midemi bulandırıyordu.

Daha seni tanımadan önce, parmağıma batmış bir diken gibi rahatsız etmekteydi beni.

Laboratuvarları havaya uçurduğunda onun işten atılmasını önlemek için ne kadar uğraştığımı bilemezsin.

Sigorta şirketi ensemde boza pişirip duruyordu.

Senin de aynı şeyi yapmana hiç ihtiyacım yoktu doğrusu.

Ondan başka hiçbir şey düşünemiyor gibiydin...

Charlie'yi çocukluğundan beri tanınm.

O benim ağabeylerimden biri gibidir!

Sonunda bunu anladım ama, onun yüzünden hayli acı çektikten sonra.

Hayatımda daha önce kıskançlık nedir hiç bilmemiştim.

Kıskanmak mı? Annabel iskemlesini devirerek ayağa fırlamıştı.

Sam yerinden kalkıp devrilen iskemleyi düzelttikten sonra genç kızın gözlerinin içine bakarak, Evet kıskanmak, dedi.

Ona doğru yürüyordu.

Bilmiyormuş gibi davranma.

Mr. Jerrard...

Sam güldü. Mr. Jerrard mı? diye alay etti.

Bu ani resmiyet de nereden çıktı.

Korktun mu yoksa?

Annabel üstüne doğru gelen erkeğin karşısında adım adım geriliyordu.

Sonunda kaçacak yeri kalmayınca durmak zorunda kaldı. Sam ellerini genç kızın başının iki yanma, duvara dayamış, üstüne doğru eğilmişti şimdi. Gözlerinde günahkarca parıltılar oynaşmaktaydı.

Annabel Düş kırıklığı içindeyken bana gelmeni istemem, diye mırıldandı.
Denişe Keiron'la olan nişanım daha yeni bozdun ve...

Genç adam neredeyse kabaca denilecek bir açık-sözlülükle,
Ve hayatımda hiç bu kadar rahatlamamış tim, dedi.

Onunla beraberken çok öfkeli görünüyordun.

öfkem sana karşıydı. O mektubu yolladığını düşünüyordum.

Sonuçtansa çok memnundum.
Nişanı nasıl bozacağımı düşünüp duruyordum çünkü. Senin böyle bir şey yapamayacağını bilmem gerekirdi.

Gerekirdi tabii! Bunu yaptığımı düşünebildiy-sen benden pek fazla hoşlanmıyorsun demektir.

Sam kaşlarını çatarak yüzünü buruşturdu, özür dilerim Annabel. Böyle bir sonuca nasıl vardığımı bilmiyorum ama, yalmz ikimizin bildiği bir konuda böyle bir mektubu yazabilecek başka bir kişi olabileceği hiç aklıma gelmemişti. Mektup Blackstone'dan postalanmıştı. Önce Draycott'u düşündüm ama, sen daha uygun bir aday gibiydin. Kızın öfkeli yüzünü araştıran gözlerle bakarak içini çekti. Sonra, O mektubu, beni nişanı bozmaya zorlamak için yolladığını düşündüm, diye itiraf etti.

Annabel'in soluğu kesilmişti sanki. Ne düşündün?

Tek açıklaması buymuş gibi geldi bana. Seni sevdiğimi biliyordum ve senin de beni sevdiğine inanmak istiyordum.

Genç kız gözlerini kaçırarak, Neden böyle düşündüğünü bilmiyorum, diye mırıldandı. Titriyordu.

Sam parmağını usulca genç kızın dudağına dokundurdu. Annabel bu küçük temasla bütün vücudunun eriyecekmiş gibi olduğunu hissedince korkuyla içini çekti.

Bilmiyor musun Annabel? Sam'in sesi yumuşacıktı.
Parmağını kızın yanağından boynuna doğru kaydırdı.

Annabel onu kendinden uzakta tutabilmek için aklına gelen ilk şeyi söyledi. Kır evini gösteren tablodaki o kadın kim? Eski sevgililerinden biri mi?

Sam hiçbir şey anlamıyormuş gibi baktı ona. Kadın mı?
Hangi tablo? Neden söz ediyorsun sen?

Oturma odasında gördüğüm tablodan.

Ha, o mu? Hiç kimse değil.

Saçmalama. Evin içinde duruyor. Aynadaki aksini resmetmişsin tabloya.

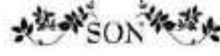
Sam güldü. Biliyorum ama, çizdiğim gerçek bir kadın değildi.
O resmi yaparken evin bir eksiği olduğunu fark ettim ve içgüdüsel olarak aynaya bir kadın yüzü koydum. Garip garip baktı Annabel'e. Yüzünün ifadesi değişiyordu.
Sanırım bilinçaltını bana yalnız evimin değil, benim de bir kadına ihtiyacım olduğunu söylüyordu.

Annabel, Onun Denise'in yüzü olduğunu sanmıştım, dedi.

Saçmalama. Hayallerimdeki kadının o unla hiçbir ilgisi yok.
Aslında o anda gerçek bir kadının değil, mutluluğun resmini yapıyordum.

O evde her zaman mutlu olmuşumdur ama, bir şeyin, birinin eksikliğini hissetmeye başlamıştım. Eğilip genç kızın boynunu
Öpmeye başladı. O evin sana ihtiyacı var.
Seni ilk öptüğüm anda anladım bunu.
Baloda karşılaştığımızdan beri hiç aklımdan çıkmıyordun ama, ancak seni evimde gördükten sonradır ki, modası geçmiş bir ilk görüşte aşk hastalığına yakalanmış olduğumu anladım.
Evet canım. Aynadaki kadın sensin.

Beyaz Dizi

Annabel Walsh hiçbir erkeğin ayağına kapanacak bir kız değildi.

Ama arkadaşı Charlie'nin sakarlığı yüzünden bunu yaptı; hem de küstah ve gururlu patronu Sam Jerrard'ın ayaklarına kapanarak... Sam alaylı bir hoşgörüyle karşılamıştı bunu. Ama genç kızın, Charlie'nin işten atılmasını önlemek için umutsuz bir çabaya girişip arabasının arkasına saklanarak herkesten gizlediği kır evine kadar geldiğini fark ettiğinde öfkeden deliye döndü. Annabel, Sam'le olan bu gönülsüz ilişkisinden kurtulabilecek miydi, yoksa asıl zorluk yeni mi başlıyordu?

Gelişim Yayınları 400 TL. (KDV dahil)